

**Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs,
Voortgezet Onderwijs en BVE**

ingesteld door de Vereniging Besturenraad
Protestants Christelijk Onderwijs

Adviezen 2000

Adviezen Landelijke Klachtencommissie
Primair en Voortgezet Onderwijs

Overzicht

00001	Verwijdering	Blz. 4
00003	Reactie leerkracht	Blz. 07
00005	Pedagogisch Klimaat en gebrek aan veilige omgeving	Blz. 10
00007	Onpedagogisch handelen leerkracht	Blz. 14
00008	Onvoldoende begeleiding	Blz. 17
00009	Schorsing	Blz. 21
00010	Onjuiste handelwijze leelingbegeleider/vertrouwenspersoon	Blz. 25
00011	Strafmaatregel en leerachterstand	Blz. 29
00012	Verwijzing naar speciaal onderwijs	Blz. 33
00016	Handelwijze leerkrachten	Blz. 40
00017	Niet-toelating groep 3	Blz. 44
00019	Weigeren informatie; misbruik schoolbezittingen	Blz. 45
00020	Wijze van bejegening ouders door directeur	Blz. 48
00022	Schooladvies en weigering tot communicatie hierover	Blz. 50
00023	Vakkenpakket	Blz. 53
00024	Schorsing en verwijdering	Blz. 56
00025	Functioneren leerkracht en klachtafhandeling	Blz. 60
00033	Onzorgvuldige klachtafhandeling	Blz. 63
00036	Locatiewijziging en gebrekkige communicatie	Blz. 66
00037	Niet bevordering door onvoldoende begeleiding	Blz. 69
00038	Verwijdering; Handelwijze directie en bevoegd gezag	Blz. 73
00040	Zuiveren naam; Corrigeren rapportcijfers: Volgen christelijke principes	Blz. 79
00041	Onvoldoende begeleiding ; Doorverwijzing	Blz. 84
00044	Onvoldoende begeleiding; geen actie bij pesten	Blz. 87
00046	Pesten	Blz. 90
00047	Informatievoorziening aan ouders	Blz. 93
00048	Functioneren leerkracht; Sexuele intimidatie	Blz. 96
00049	Verwijdering	Blz. 98
00050	Lesprogramma	Blz.103
00051	Schending geheimhoudingsplicht	Blz.106
00052	Plaatsing en aanpak pestgedrag	Blz.111
00054	zie 00048	

00001

VERWIJDERING

De klacht heeft betrekking op het feit dat klagers zoon is verwijderd van naar een school voor (voortgezet) speciaal onderwijs vanwege gedragsproblemen. Klacht gegrond.

Advies aan:

Het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 24 december 1999, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de beslissing van het bevoegd gezag hun zoon *** met ingang van 31 januari 2000 van de basisschool voor Prot. Chr. Onderwijs *** (verder te noemen: ***) te verwijderen.

Desgevraagd hebben de directie van *** en het bevoegd gezag bij brief van 9 februari 2000 – met bijlagen - gezamenlijk gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 15 maart 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***. *** heeft zich laten vertegenwoordigen door de directeur, ***, en intern begeleidster ***. Namens het bevoegd gezag is verschenen ***.

Op 4 april 2000 heeft de Commissie wederom een hoorzitting gehouden te ***, alwaar klagers in het bijzijn van ***, huisvriendin van klagers, zijn verschenen.

II. Standpunt van klagers

De klacht heeft betrekking op het feit dat klagers zoon *** met ingang van 31 januari 2000 is verwijderd van *** naar een school voor (voortgezet) speciaal onderwijs vanwege gedragsproblemen. Klagers zijn van oordeel dat niet alle mogelijkheden om *** op *** onderwijs te laten volgen, zijn benut. Klagers hebben dienaangaande – onder meer – gesteld dat zij nooit op de hoogte zijn gesteld van de gedragsproblemen van ***. Voorts zijn klagers van oordeel dat uit een brief van 11 november 1999 blijkt dat er in groep 7/8 problemen waren met de sfeer, zodat het niet eerlijk lijkt *** daarvan te dupe te laten worden. Ten slotte zijn klagers van oordeel dat uit onder meer het onderzoek verricht door de Praktijk voor Kinder- en Jeugdpsychologie te *** van 28 oktober 1999 blijkt dat *** in staat moet zijn om in het gewone basisonderwijs te functioneren.

III. Overwegingen van de Commissie

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkloidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De klacht heeft betrekking op het feit dat klagers zoon *** met ingang van 31 januari 2000 is verwijderd van *** naar een school voor (voortgezet) speciaal onderwijs vanwege gedragsproblemen.

Ingevolge artikel 40, eerste lid, van de Wet op het Primair Onderwijs (WPO) berust de beslissing over toelating en verwijdering van leerlingen bij het bevoegd gezag.

Het tweede lid van voornoemd artikel 40 van het WPO bepaalt – onder meer - dat overgang van een leerling naar een school voor speciaal onderwijs, een school voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs of een instelling voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs slechts plaatsvindt in overeenstemming met de ouders en het bevoegd gezag van de desbetreffende school of instelling. Het vijfde lid van artikel 40 van het WPO bepaalt dat, voordat wordt besloten tot verwijdering, het bevoegd gezag de betrokken groepsleraar hoort. Voorts bepaalt dit vijfde lid dat definitieve verwijdering van een leerling niet plaatsvindt dan nadat het bevoegd gezag ervoor heeft zorggedragen dat een andere school, een school voor speciaal onderwijs, een school voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs of een instelling voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs bereid is de leerling toe te laten.

Namens de directie van *** en het bevoegd gezag is in de brief van 9 februari 2000 onder meer gesteld dat reeds in groep 4 is aangegeven dat *** in het speciaal onderwijs beter op zijn plaats zou zijn, omdat zijn gedrag ernstig storend is voor de rest van de groep en ook zijn werkhouding te wensen overlaat. Voorts is in die brief gesteld dat een verwijzing naar het speciaal onderwijs al die jaren met klagers onbespreekbaar is geweest en dat nog steeds is.

De Commissie stelt vast dat bij genoemde reactie van de directie en het bevoegd gezag van 9 februari 2000 een groot aantal bijlagen is gevoegd. De bijlagen betreffen onder meer een chronologisch overzicht van activiteiten vanaf groep 3 tot en met groep 7, een onderwijskundig rapport van het samenwerkingsverband ***, een onderzoeksrapport van de orthopedagoge van de

Onderwijsbegeleidingsdienst regio ***, verslaglegging van gesprekken met klagers, brieven aan klagers. Al deze stukken hebben gemeen dat zij dateren van eind 1999.

Ter zitting van 15 maart 2000 is door zowel de directie als het bevoegd gezag desgevraagd aangegeven dat van *** slechts een summier dossier voorhanden is. Voorts is aangegeven dat de leerlingendossiers heden ten dage in het kader van het leerlingenvolgsysteem beter zijn gedocumenteerd.

De Commissie is van oordeel dat het op basis van de overgelegde stukken en hetgeen hieromtrent tijdens de hoorzitting van 15 maart 2000 is opgemerkt niet mogelijk is een leerling van school te verwijderen. De Commissie ontbeert op basis van de stukken voldoende inzicht in de daadwerkelijke gedragsproblematiek van ***, in hetgeen de school heeft gedaan om hierin verandering te brengen en in de wijze waarop klagers van de hele gang van zaken op de hoogte zijn gehouden. Op grond van hetgeen door de intern begeleider ter zitting van 15 maart 2000 is meegedeeld, sluit de Commissie niet uit dat de school al de haar ten dienste zijnde mogelijkheden om *** gedrag te veranderen, heeft benut, doch deze zijn onvoldoende gedocumenteerd.

Het verwijderen van een leerling van school is een dermate ingrijpende maatregel dat deze zorgvuldig dient te worden voorbereid en gemotiveerd. Hiervan is, zo blijkt uit het voorgaande, in het onderhavige geval naar het oordeel van de Commissie niet, althans, onvoldoende gebleken.

Uit het vorenoverwogene volgt dat de klacht gegrond dient te worden verklaard. Ter zitting van 4 april 2000 hebben klagers aangegeven dat zij niet willen dat *** terugkeert naar ***. De Commissie zal derhalve aan haar oordeel geen verdere consequenties verbinden.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

Verklaart de klacht gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 15 mei 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede mevr. mr. M. Iedema en mevr. drs. R. ter Veen-Zielhuis als leden, in tegenwoordigheid van mevr. mr. A. de Visser als secretaris.

00003

REACTIE LEERKRACHT

Inadequaat reageren van leerkracht naar ouders van een gepest kind. Geen oordeel.

Advies aan:

het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 18 februari 2000 en aangevuld bij brief van 7 maart 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de manier waarop ***, directeur van de Christelijke Basisschool "****" (verder te noemen: aangeklaagde), is uitgevaren tegen klaagster.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 24 maart 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft desgevraagd bij brief van 28 maart 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 17 mei 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen. Voorts is aangeklaagde verschenen alsmede, namens het bevoegd gezag, ***, stichtingsdirecteur.

II. Standpunt van klagers.

De klacht heeft betrekking op de manier waarop aangeklaagde op 8 februari 2000 op klaagster heeft gereageerd. Dienaangaande hebben klagers het volgende gesteld. Klaagster was die dag op school om een tas op te halen toen zij in de speelzaal zag dat hun zoon *** voortdurend werd geschopt en gepest door andere kinderen. Klagers waren reeds op de hoogte van het feit dat *** werd gepest en hadden dienaangaande al aan zijn juf, ***, gevraagd in het kringgesprek hieraan aandacht te besteden. Ook had klaagster reeds een moeder van een pestend kind hierop aangesproken. Om 15.30 uur kwam *** huilend naar klaagster toe met de mededeling dat hij gepest was waarop klaagster samen met *** naar zijn juf is gegaan. *** verwees klaagster met haar klacht naar aangeklaagde die op dat moment juist kwam langslopen. Naar de mening van klagers is aangeklaagde vervolgens enorm tegen klaagster uitgevallen, heeft hij haar de les gelezen en twee data gegeven waarop een afspraak met hem kon worden gemaakt om de kwestie nader te bespreken. Klager trof bij thuiskomst klaagster en *** huilend aan waarop klagers naar school zijn getogen en aan aangeklaagde hebben gevraagd waarom hij op een dergelijke manier tegen klaagster is tekeer gegaan. Naar de mening van klager werd hij zeer getergd door het optreden van aangeklaagde op dat moment (hij zou slechts met zijn agenda in de hand een afspraak hebben willen maken en het hele voorval van die middag dood hebben gezwegen), zodat hij uiteindelijk, als emotionele reactie, tegen hem heeft geageerd.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij

een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkkluidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De klacht heeft betrekking op de manier waarop aangeklaagde op 8 februari 2000 tegen klaagster zou zijn uitgevaren.

Aangeklaagde heeft ten aanzien van voornoemd voorval aangegeven dat het gesprek met klaagster van haar kant uit is geëscaleerd en dat hij gedurende het gesprek heel correct is gebleven. Aangeklaagde heeft naar zijn mening direct aan klaagster duidelijk gemaakt dat hij op dat moment geen tijd had om de kwestie met haar te bespreken en haar vervolgens twee data gegeven waarop een gesprek kon plaatsvinden. Aangeklaagde is van mening dat hij klaagster geen enkele aanleiding heeft gegeven om zich onheus bejegend te voelen. De reactie van klager later die middag kwam voor aangeklaagde naar zijn zeggen dan ook volledig onverwacht. Aangeklaagde is niet genegen excuses aan te bieden, zoals wellicht zou kunnen worden opgemaakt uit de schriftelijke reactie van het bevoegd gezag, maar indien klaagster zich gekwetst voelt, wenst aangeklaagde graag te vernemen waarom en is hij bereid daarover met klagers een gesprek aan te gaan.

De Commissie stelt vast dat de klacht betrekking heeft op de handelwijze van aangeklaagde op 8 februari 2000 en de als gevolg van die handelwijze bij klagers levende gevoelens en emoties. Vast staat dat klaagster op 8 februari 2000 een gesprek heeft wensen aan te gaan met aangeklaagde over het pesten van *** en de handelwijze van *** dienaangaande. Voorts staat vast dat aangeklaagde voor een dergelijk gesprek op dat moment geen tijd had, zodat hij haar twee data gaf waarop dit gesprek wel zou kunnen plaatsvinden. Niet is vast te stellen wat aangeklaagde op dat moment exact tegen klaagster heeft gezegd, noch op welke wijze aangeklaagde zich non-verbaal jegens haar heeft geuit. Vast staat wel dat klaagster zich door de verbale uitlatingen en de non-verbale handelwijze van

aangeklaagde – wat die verder ook mogen zijn geweest – afgescheept heeft gevoeld en klager deze uitlatingen en handelwijze, opkomend voor zijn vrouw en kind, aan de kaak heeft wensen te stellen. Voorts staat vast dat op het moment dat klagers diezelfde dag naar aangeklaagde zijn gestapt en een verklaring voor de gang van zaken wensten, aangeklaagde geen tijd had het gesprek aan te gaan en een afspraak heeft willen maken om dit gesprek wel te voeren. Deze opstelling heeft, zo stelt de Commissie ten slotte vast, tot een bij klager buitenproportionele, verbale reactie geleid waardoor aangeklaagde en het gehele schoolteam zich op hun beurt bedreigd hebben gevoeld.

Voorgaande vaststelling brengt de Commissie tot de enkele gevolgtrekking dat aangeklaagde zich niet, althans onvoldoende bewust is geweest van het feit hoe hij kennelijk op klagers is overgekomen en tot welke reacties zijn handelwijze kennelijk bij hen heeft geleid. De Commissie deelt daarnaast de opvatting van het bevoegd gezag dat ouders in kwesties als deze in het algemeen gesproken emotioneler mogen reageren dan personeelsleden van een school; van deze laatstgenoemde categorie mag een meer professionele houding worden verlangd. Daar staat echter tegenover dat uitlatingen zoals in casu door klager jegens aangeklaagde zijn gedaan naar het oordeel van de Commissie nimmer een rechtvaardigingsgrond kunnen hebben.

De Commissie ziet in het onderhavige geval aanleiding zich tot vorenstaande analyse te beperken. Een kwestie als deze kent, althand zoals de Commissie het beoordeelt, slechts “verliezers”. Nu klagers hun kinderen van school hebben gehaald bestaat er geen gezamenlijk toekomstig belang bij partijen. Om die reden is het evenmin nodig om in deze kwestie – bijvoorbeeld op grond van regels van bewijsrecht – het (on-)gelijk van een der partijen vast te stellen.

Het vorenoverwogene brengt de Commissie tot de conclusie dat het in dit geval niet op haar weg ligt een oordeel uit te spreken over het handelen van aangeklaagde.

Dit betekent dat de Commissie geen eindoordeel zal vellen over de klacht.

IV. Het oordeel van de Commissie.

De Commissie onthoudt zich van een eindoordeel over onderhavige klacht.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 17 mei 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede mevr. drs. M. Hoogenkamp en mevr. mr. W. van Blitterswijk-Dansberg als leden, in tegenwoordigheid van mevr. mr. A. de Visser als secretaris.

00005

PEDAGOGISCH KLIMAAT EN GEBREK AAN VEILIGE OMGEVING

Klacht heeft betrekking op de wijze waarop de directie omgaat met ouders. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 5 januari 2000 en ontvangen op 19 februari 2000, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de wijze waarop de directie van de *** omgaat met ouders.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 13 april 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Daarbij is mede namens de directie van de school gereageerd.

Op 5 juni 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen. Voorts zijn verschenen de ***, locatiedirecteur (verder te noemen: aangeklaagde), en de ***, clusterdirecteur, alsmede namens het bevoegd gezag, de heer ***.

II. Standpunt van klagers.

De klacht heeft betrekking op de wijze waarop de directie van de *** omgaat met ouders. Klagers' zoon *** zat in het schooljaar 1999/2000 in één van de groepen 4 van de ***. Zijn groepsleerkracht was ***. Klaagster heeft gesteld dat er direct na aanvang van het schooljaar problemen ontstonden met ***. *** wilde niet meer naar school, ging slaapwandelen, bedplassen, had nachtmerries. Naar de mening van klaagster vonden deze problemen hun oorsprong in het pedagogisch klimaat van de school en het optreden van de groepsleerkrachten van met name de groepen 4. Hierop is klaagster met de groepsleerkracht gaan praten. Zij herkende de problemen met *** echter niet. Klaagster heeft gesteld dat zij er vervolgens goed aan dacht te doen haar zorgen met de directie te delen in plaats van met het geklets op het schoolplein mee te doen. Dit gesprek heeft op 15 september 1999 plaatsgevonden. In dit gesprek heeft klaagster naar haar zeggen haar onrust over het pedagogisch klimaat van de school en het gebrek aan een veilige omgeving in groep 4 uitgesproken, maar naar haar gevoel geen luisterend oor gevonden. Klaagster is tijdens dit gesprek toegezegd dat zij uiterlijk 20 september van de directie zal vernemen. Voordat klaagster een reactie van de directie had ontvangen, heeft zij een uitnodiging voor een bijeenkomst op 22 september 1999 op het schoolplein verspreid. Klaagster wilde hiermee een einde maken aan de stroom geruchten over de problemen in groep 4 en met andere ouders nadenken over een oplossing. Hierop heeft de directie zijn toegezegde reactie op 20 september 1999 schriftelijk kenbaar gemaakt. De directie heeft hierin onder meer meegedeeld dat er de komende tijd in de betrokken groepen klassenconsultaties worden gehouden. Vervolgens heeft de directie bij brief van 21 september 1999 aan de ouders/verzorgers van groep 4 meegedeeld dat de directie zich distantieert van de ondernomen stappen van (onder meer) klaagster en voorts dat de directie geen aanleiding ziet om extra actie te ondernemen, naast de al ingezette werkwijze.

Klaagster heeft tot slot gesteld dat de directie al die tijd niet heeft opengestaan voor de problemen en dat inmiddels reeds zeven kinderen de *** voor dezelfde problemen hebben verlaten.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat klagers derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft gesteld dat hij in het gesprek van 15 september 1999 heeft aangegeven dat hij en de *** niet met klaagster wensten te spreken over klachten van andere (anonieme) ouders, doch dat uitsluitend haar zorg met betrekking tot haar kind onderwerp van gesprek kon zijn en dat klaagster zich hier niet in kon vinden. Voorts is klaagster volgens aangeklaagde als ouder gezien en ook op die wijze benaderd. Zij is niet aangesproken op haar onderwijskundige professionaliteit.

Voorts is tijdens dit gesprek tegen klaagster gezegd dat zij niet kan praten over het algemene, slechte pedagogische klimaat van de school, indien zij doelt op incidenten die zich uitsluitend in de groepen 4 zouden voordoen. Dit gesprek is naar het oordeel van de directie grimmig verlopen en heeft –achteraf bezien- vervolgens de toon gezet van het verdere verloop en de uiteindelijke keuze *** op een andere school te plaatsen.

Naar aanleiding van de door klaagster, anoniem en selectief verspreide circulaire, heeft de directie gemeend er goed aan te doen openheid van zaken naar andere ouders toe te geven. Omdat de directie niet nog meer onrust wilde veroorzaken is er geen ouderavond belegd, maar een brief geschreven. Hier komt bij dat de directie op dat moment ook geen klachten van andere ouders had vernomen. Integendeel, ouders, waaronder de ouder van wie het telefoonnummer eveneens in de circulaire is genoemd, zijn naar aangeklaagde toegekomen om mee te delen dat zij zich distantiëren van de genomen stappen alsmede dat zij, in het geval zij zorgen hebben, allereerst een gesprek met de leerkracht aangaan.

Met de reeds geplande en niet geplande klassenconsultaties heeft aangeklaagde nader inzicht in het pedagogisch-didactisch klimaat in de groepen 4 willen verkrijgen. Aangeklaagde benadrukt dat er geen reden was om meer aandacht aan de groepen 4 te besteden, nu hij uit eigen waarneming of via andere leerkrachten geen signalen had ontvangen die dit noodzakelijk zouden maken. De klassenconsultaties hebben aangeklaagde naar zijn zeggen niet verontrust. Naast deze klassenconsultaties is aangeklaagde herhaaldelijk niet gepland het leslokaal binnengelopen om de sfeer in de groep en de wijze van lesgeven van de leerkrachten te kunnen observeren. Naar aanleiding hiervan zijn slechts enkele aandachtspunten van ondergeschikt belang naar voren gekomen. Voorts heeft aangeklaagde meerdere malen met de betrokken leerkrachten gesproken. Deze leerkrachten hebben telkens de door klaagster genoemde voorbeelden kunnen relativeren, in perspectief gezet of in het geheel niet herkend.

De Commissie stelt vast dat de klacht primair gericht is tegen de wijze waarop de directie van de *** omgaat met klachten van ouders. De grieven van klaagster zijn in concreto gericht tegen de manier waarop men met de problemen van *** is omgegaan als ook tegen het pedagogisch klimaat op de school dat klaagster als onveilig heeft ervaren.

De Commissie merkt op dat aangeklaagde, hoewel aan klaagster is medegedeeld dat zij niet namens andere ouders met de directie kon spreken, toch aandacht heeft willen besteden aan de meer algemeen getinte klachten over het pedagogisch klimaat en zich heeft willen beraden op de aanpak van mogelijke problemen. Dat de directie vanuit haar eigen beleid daarbij bepaalde keuzes heeft gemaakt, waar klaagster zich niet in kan vinden, kan naar het oordeel van de commissie niet aan de directie worden verweten. Ook is niet gebleken dat de directie onvoldoende serieus op de klachten is ingegaan.

De Commissie stelt vast dat zowel klaagster als aangeklaagde het gesprek op 15 september 1999 als onaangenaam hebben ervaren. De Commissie stelt voorop dat zij, gezien de door klagers genoemde klachten, de zorg van klagers om hun zoon *** kan begrijpen. De Commissie is evenwel van oordeel dat deze zorg niet een dusdanig handelen als het verspreiden van een circulaire rechtvaardigt nu het nieuwe schooljaar eerst ± drie weken eerder van start was gegaan. Het is algemeen bekend dat ieder kind en de gehele klas als zodanig aan het begin van het nieuwe schooljaar aan een leerkracht gewend moet raken en vice versa. Voorts heeft klaagster aangeklaagde niet eerst in de gelegenheid gesteld te laten weten wat de reactie van de directie is op de geuite zorgen van klaagster in genoemd gesprek van 15 september 1999. De Commissie neemt direct aan dat klaagster met genoemd handelen de beste bedoelingen heeft gehad, maar de situatie is onder meer hierdoor onnodig geëscaleerd. De Commissie oordeelt overigens evenzo ten aanzien van de reactie van aangeklaagde op de circulaire. De Commissie kan weliswaar gezien het verloop van het gesprek van 15 september 1999 begrip opbrengen voor deze reactie, maar het was in de ogen van de Commissie wenselijker geweest dat aangeklaagde voor het uitdoen van de brief van 21 september aan alle ouders en verzorgers van de groepen 4 klaagster door middel van bijvoorbeeld een telefoontje hierover had geïnformeerd.

Het is de Commissie gebleken dat de communicatie tussen klaagster en aangeklaagde als gevolg van deze gang van zaken in ernstige mate verstoord is geraakt. Niet valt in te zien waarom aangeklaagde, op de hoogte van de zorgen van klaagster over *** en ondanks de afspraak met de groepsleerkracht om *** wat meer in de gaten te houden, klaagster hierover nimmer meer heeft aangesproken of hiernaar heeft gevraagd. Ook het door de groepsleerkracht niet leggen van contact met de Cesartherapeut van *** heeft naar het oordeel van de Commissie als oorzaak miscommunicatie en onduidelijke verwachtingen dienaangaande over en weer. Naar het de

Commissie voorkomt is mede hierdoor het vertrek van de kinderen van klaagster naar een andere school helaas onvermijdelijk geworden. Nu er evenwel sprake is geweest van een vicieuze cirkel waarin na de vertrouwensbreuk de ene reactie de andere heeft uitgelokt ziet de Commissie onvoldoende aanleiding om uitsluitend de directie hiervan een verwijt te maken.

Het onderdeel van de klacht dat ziet op het pedagogisch klimaat in de school en dan met name op het klimaat in groep 4 dient naar het oordeel van de Commissie ongegrond te worden verklaard. In hetgeen door aangeklaagde zowel schriftelijk als ter zitting op dit punt is uiteen gezet, ziet de Commissie geen aanleiding te twijfelen aan de door aangeklaagde op dit punt bestede aandacht. Aangeklaagde heeft regelmatig klassenconsultaties gehouden en is voorts herhaaldelijk onaangekondigd de klas binnengelopen. Hem is op geen enkele wijze gebleken van een slecht klimaat. Ook zijn hem van andere ouders hierover geen klachten ter ore gekomen. Voorts heeft aangeklaagde ter zitting ontkend dat er reeds zeven kinderen vanwege het klimaat de *** hebben verlaten. Hem zijn redenen als verhuizing bekend of in een enkel geval geen enkele reden. Bij het vertrek van elk kind is evenwel gekeken of er een causaal verband is met eerdere vertrekken, maar hiervan is aangeklaagde echter niets gebleken.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op **18 september** 2000 door mr. E.I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede drs. K.M.P.A.M. Håbryka en mr. Joh.C. Westmaas als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

...

00007

ONPEDAGOGISCH HANDELEN LEERKRACHT

De klacht heeft betrekking op wijze waarop aangeklaagde is omgegaan met de spreekbeurt van klaagsters zoon, leerling van groep 7. Klacht gegrond

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 6 maart 2000 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de wijze waarop ***, groepsleerkracht aan de *** (verder te noemen: aangeklaagde) is omgegaan met de spreekbeurt van klaagsters zoon ***.

Bij brief van 23 maart 2000 heeft de directie van basisschool *** desgevraagd gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 26 maart 2000 heeft aangeklaagde desgevraagd haar zienswijze gegeven.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 31 maart 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief, gedateerd 28 april 2000, heeft klaagster gereageerd op het gestelde in de brieven van de directie, aangeklaagde en het bevoegd gezag.

Op 30 mei 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klaagster is verschenen. Voorts is aangeklaagde verschenen, alsmede de ***, directeur, ***, waarnemend adjunct-directeur, en namens het bevoegd gezag ***.

II. Standpunt van klaagster.

De klacht heeft betrekking op wijze waarop aangeklaagde is omgegaan met de spreekbeurt van ***, leerling van groep 7. *** heeft op 28 januari 2000 zijn spreekbeurt gehouden over het onderwerp 'de ontwikkeling van communicatie'. Klaagster heeft aangevoerd dat aangeklaagde aan ***'s spreekbeurt, nadat *** aan de klas had gevraagd of iemand een vraag had, halverwege een einde heeft gemaakt, omdat zijn onderwerp niet in orde en het niveau van de spreekbeurt te laag *zou zijn*.

Vervolgens, zo heeft klaagster aangevoerd, heeft aangeklaagde de rest van de middag geen enkele aandacht meer aan *** besteed, terwijl hij zichtbaar overstuur was. Voorts heeft klaagster aangevoerd dat aangeklaagde *** verwijt aangaande de spreekbeurt met zijn agenda te hebben geknoeid. *** zou volgens aangeklaagde de data waarop hij zijn boekenbeurt respectievelijk spreekbeurt had moeten houden, opzettelijk hebben verwisseld.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen genoemde termijn is ingediend en dat klaagster derhalve ontvankelijk is in haar klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De klacht heeft betrekking op de wijze waarop door aangeklaagde is omgegaan met de spreekbeurt van ***.

Aangeklaagde heeft in haar schriftelijke reactie haar zienswijze uiteengezet over de spreekbeurt van ***. Zij heeft onder meer naar voren gebracht dat zij, toen *** zijn spreekbeurt begon, verbaasd was over zijn onderwerp 'communicatie', omdat hij aan het begin van het schooljaar als onderwerp 'karten' had opgegeven. Communicatie was het onderwerp van de projectweek in februari en met deze verandering van onderwerp zou zij nimmer, in tegenstelling tot wat *** en klaagster hebben gesteld, akkoord zijn gegaan. Voorts heeft aangeklaagde in haar reactie gesteld dat de inhoud van de spreekbeurt duidelijk onvoldoende was en onder het niveau van een leerling uit groep 7; *** heeft naar de mening van aangeklaagde slechts een opsomming gegeven van communicatiemiddelen, met bijbehorende plaatjes, zonder de werking van de genoemde middelen uit te leggen. Aangeklaagde heeft naar haar mening aan de spreekbeurt vervolgens geenszins (halverwege) een einde gemaakt. Op het moment dat *** aan de klas vroeg of er vragen waren, heeft zij ingegrepen, omdat een heleboel klasgenootjes hun vinger opstaken en aangeklaagde voorzag dat zij (logischerwijze) vragen wilden stellen over de werking van de communicatiemiddelen, terwijl dit, juist omdat deze werking van de middelen niet is besproken, niet is toegestaan. Vervolgens, zo blijkt uit haar schriftelijke reactie, heeft zij *** meegedeeld dat zijn spreekbeurt wordt beoordeeld met een onvoldoende en dat hij zijn spreekbeurt moet overdoen. Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat aangeklaagde ***

verwijt met zijn agenda te hebben geknoeid, heeft aangeklaagde in haar reactie verklaard dat zij, na aanvankelijk hierover met *** te hebben gepraat, op een gegeven moment inzage in zijn agenda heeft gevraagd waaruit duidelijk naar voren kwam dat hij de data voor zijn boekenbeurt respectievelijk spreekbeurt aanvankelijk juist in zijn agenda had genoteerd en later heeft doorgekrast en verwisseld. Omdat hij hiermee moedwillig heeft gehandeld, heeft aangeklaagde hem aan de afgesproken data gehouden.

De directie heeft in haar schriftelijke reactie gesteld dat zij van mening is dat, na uitvoerig met allereerst klaagster en daarna aangeklaagde te hebben gesproken, aangeklaagde geen fout heeft gemaakt en deze derhalve ook niet hoeft toe te geven. Aangeklaagde heeft in de ogen van de directie consequent en volgens de afspraken die zij aan het begin van het jaar met haar groep heeft gemaakt, gehandeld. Voorts heeft aangeklaagde naar de mening van de directie de beoordeling van de spreekbeurt vastgesteld volgens de voor alle leerlingen in groep 7 geldende criteria. Ter zitting heeft de directie hier nog aan toegevoegd dat de hele kwestie haar inziens is terug te voeren op een communicatieprobleem.

Het bevoegd gezag tenslotte is van oordeel dat aangeklaagde en de directie er alles aan gedaan hebben om in overleg met klaagster tot een oplossing te komen.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Ter zitting is aangeklaagde naar voren gekomen als een leerkracht die in haar klas duidelijke regels stelt en (ook) handhaaft. Leerlingen krijgen in dat verband van haar ook een groot stuk eigen verantwoordelijkheid.

De Commissie sluit niet uit dat klaagsters zoon *** zich bij het houden van zijn spreekbeurt niet volledig heeft gehouden aan de door aangeklaagde gestelde regels. De Commissie kan zich evenwel niet aan de indruk onttrekken dat aangeklaagde in dit geval te rigide/rechtlĳnig met die regels is omgegaan en geen, althans onvoldoende rekening heeft gehouden met de situatie van de betrokken leerling. Gebleken is dat het hier gaat om een zeer onzeker kind, dat lijdt aan faalangst en recentelijk nog een weerbaarheidstraining heeft gevolgd. In het licht hiervan acht de Commissie het minder juist dat aangeklaagde de in geding zijnde spreekbeurt niet heeft laten afmaken. Voorts acht de Commissie het onzorgvuldig dat aangeklaagde geen enkele nazorg aan *** heeft verleend, terwijl zij, zoals ter zitting ook is beaamd, de bij hem aanwezige emoties wel degelijk heeft bemerkt.

Tenslotte kan de Commissie zich niet geheel aan de indruk onttrekken dat aangeklaagde bij de uiteindelijke beoordeling van de spreekbeurt van *** de kwestie rond de agenda en het in haar beleving zonder overleg veranderde onderwerp heeft laten meewegen hetgeen als onvoldoende professioneel moet worden gekwalificeerd.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen dient de klacht gegrond te worden verklaard.

De Commissie wenst, hoewel dit ten tijde van het uitbrengen van dit advies niet langer actueel is en derhalve niet geadviseerd kan worden aan het bevoegd gezag, niet onvermeld te laten dat zij als kortetermijnoplossing ter zitting aan aangeklaagde en aan de directie heeft voorgesteld klaagster de handreiking te doen om haar de keuze te laten over het al dan niet laten plaatsvinden van de spreekbeurt van *** op 13 juni 2000.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag zich in het vervolg meer indringend met dit soort kwesties bezig te houden, zodat een escalatie als thans aan de orde kan worden voorkomen.

Aldus gegeven op 4 september 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede drs. K.B. Visser en mr. Joh.C. Westmaas als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

00008

ONVOLDOENDE BEGELEIDING SCHOOL

Klacht heeft betrekking op nalatigheid van de school is nalatig geweest bij het signaleren van een leesachterstand door geen gehoor te geven aan de verzoeken van de klagers. Vervolgens heeft de school de leerling in de daarop volgende jaren in onvoldoende mate gevolgd en begeleid met betrekking tot zijn leesmoeilijkheden. Klacht ongegrond.

Advies aan:

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Primair Onderwijs *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag), inzake de klacht van de heer en mevrouw *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 17 maart 2000 heeft mr. ***, werkzaam bij ***, namens klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met het handelen dan wel nalaten te handelen van de directie en het bestuur van de ***school te *** ten aanzien van ***.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 16 april 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief door het inzenden van het dossier.

Op 19 juni 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, waar klagers bijgestaan door mr. ***, voornoemd, zijn verschenen. Voorts is verschenen mevrouw ***, voorzitter van het lokaal bestuur, alsmede de heer ***, adjunct directeur van de ***school te ***, (hierna: aangeklaagde).

II. Standpunten van klagers.

Klagers hebben -zakelijk weergegeven -het volgende aangevoerd.

De school is nalatig geweest bij het signaleren van een leesachterstand bij *** door geen gehoor te geven aan de verzoeken van de klagers. Vervolgens heeft de school *** in de daarop volgende jaren in onvoldoende mate gevolgd en begeleid met betrekking tot zijn leesmoeilijkheden. Eerst toen klagers zelf in het voorjaar 1997, vanwege de teruglopende prestaties van hun zoon, een onderzoek hebben laten uitvoeren door het LAB, is eenduidig geconstateerd dat *** een leesachterstand had opgelopen en heeft de school erkend dat *** extra begeleiding nodig heeft. Voor zover afspraken werden gemaakt tot verbetering van de situatie zijn deze in onvoldoende mate nagekomen en is de school hierin te kort geschoten. Het directe gevolg van de hiervoor genoemde nalatigheid van de school is dat *** een aanzienlijke leesachterstand heeft opgelopen. Door de nalatigheid van de school werden klagers gedwongen extern hulp te zoeken. In dit kader is tevens gesteld dat het bestuur de gemaakte kosten dient te vergoeden.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten -waaronder de Wet op het primair onderwijs -de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2, lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn'.

De Commissie stelt vast dat de klacht binnen genoemde termijn is ingediend.

De Commissie gaat op basis van de stukken en het verhandelde ter hoorzitting uit van de volgende feiten.

Vanaf het schooljaar 1996/1997 hebben klagers contact gezocht met de school over de naar hun mening niet optimale leerprestaties van ***. In eerste instantie is er overleg geweest met de toenmalige directeur, de heer ***. Dat er in dit stadium weinig concrete actie is ondernomen en toezeggingen niet, dan wel vertraagd werden nagekomen, is tussen partijen niet in geschil. In het voorjaar van 1997 hebben klagers een onderzoek laten uitvoeren door het particuliere Leer Advies Bureau (hierna: het LAB) te ***. Uit dit onderzoek bleek duidelijk dat *** een leesachterstand had opgelopen. Klagers hebben de school vervolgens met de uitslag van de test van het LAB geconfronteerd. De school heeft, naar aanleiding van bovengenoemde uitslag, aan *** in groep 5 leesbegeleiding geboden door middel van het verstrekken van leesbladen door mevrouw ***. In groep 6 heeft de heer ***, na enige vertraging, deze leesbegeleiding overgenomen. Met die maatregel is beoogd te bewerkstelligen dat de docenten met de leerachterstand van *** rekening zouden kunnen houden.

In maart 1998 hebben klagers *** opnieuw door het LAB laten testen, waarbij bleek dat de achterstand verder was opgelopen. Zij hebben toen besloten *** door het LAB te laten begeleiden. Voorts hebben zij een schriftelijke klacht ingediend bij het bevoegd gezag. Dit heeft geleid tot het inschakelen van de Schoolbegeleidingsdienst (SBD). De heer drs ***, directeur van voornoemde dienst, heeft in oktober 1998 het bevoegd gezag geadviseerd een volledig pedagogisch-psychologisch-didactisch onderzoek te laten uitvoeren door de SBD, zowel voor wat betreft de intelligentie, het bestaan van dyslectie als ook persoonlijkheidsonderzoek opdat in ieder geval de feiten recent zijn, gedeeld kunnen worden met alle factoren om vervolgens een plan van aanpak te organiseren dat gecommuniceerd wordt met de ouders. Het bevoegd gezag heeft bij brief van 23 oktober 1998 klagers hiervan in kennis gesteld en voorgesteld het onderzoek voor rekening van het bevoegd gezag te laten uitvoeren. Klagers hebben hierop geantwoord dat zij graag een gesprek met de heer *** zouden willen hebben.

Na diverse gesprekken over het zogenoemde handelingsplan hebben klagers in januari 1999 het bevoegd gezag over de stand van zaken bericht en meegedeeld dat de begeleiding van *** door het LAB is beëindigd.

In april 1999 hebben klagers het bevoegd gezag gevraagd om vergoeding van de kosten van het LAB. Het bevoegd gezag heeft dit verzoek afgewezen. Daarbij is overwogen dat van de zijde van de school geen aperte fouten, dan wel misslagen zijn gemaakt en er in overeenstemming met klagers een concreet behandelplan is ontwikkeld waaraan uitvoering wordt gegeven.

In het najaar van 1999 hebben klagers door het LAB een referentietoets laten afnemen. Daaruit blijkt dat de resultaten van het LAB en de waarneming op school haaks op elkaar staan.

In februari 2000 heeft de vertrouwenspersoon van het bevoegd gezag, *** haar standpunt aan de gemachtigde van klagers kenbaar gemaakt.

De Commissie overweegt met betrekking tot de klacht als volgt-

In de eerste plaats merkt de Commissie op dat ter zitting is opgevallen dat er een groot verschil in benadering is tussen aangeklaagde die de matige prestaties van *** ziet in het bredere kader van de taalproblematiek in de grensstreek, waardoor veel kinderen achterstand oplopen en klagers die van mening zijn dat de school er alles aan moet doen om "er uit te halen wat er in zit". Daarnaast heeft aangeklaagde aangegeven weinig vertrouwen te hebben in particuliere adviesbureau's zoals het LAB omdat deze instellingen hun eigen werk moeten genereren en reeds om die reden zich zelden positief over de begeleiding op de basisschool zullen uitlaten. De Commissie heeft vastgesteld dat er tijdens een huisbezoek door klagers en aangeklaagde is gesproken over de te volgen aanpak en klagers daarbij hun voornemen te berde hebben gebracht om *** weer naar het LAB te sturen. Het heeft de Commissie verbaasd dat aangeklaagde hierin geen aanleiding heeft gezien klagers voor te stellen onderzoek door de SBD te laten verrichten. Het gegeven dat dit onderzoek mogelijk op kosten van de ouders zou dienen plaats te vinden, stond daaraan niet in de weg, nu de ouders reeds bereidheid hadden getoond onderzoek op eigen kosten te laten doen. Het feit dat klagers door inzage in het leerlingvolgsysteem op de hoogte zijn gesteld van de leesachterstand, zonder dat daarbij concrete stappen zijn besproken heeft de communicatie naar het oordeel van de Commissie onnodig verstoord.

Voor het overige ziet de Commissie onvoldoende aanleiding voor het oordeel dat de school systematisch zou hebben gefaald in het bieden van adequate begeleiding. Weliswaar zijn niet alle maatregelen in het tempo dat klagers voor ogen stond gerealiseerd maar daarbij is de school naar het oordeel van de Commissie niet zodanig in gebreke gebleven, dat van nalatig handelen kan worden gesproken.

De Commissie kan klagers volgen in hun stelling dat de school wat alerter had moeten reageren op het gegeven dat bij *** achterstand was ontstaan. Voorts is de school tekortgeschoten in het vinden van alternatieven om op passende wijze in overleg met de ouders externe begeleiding in te schakelen. Hierdoor is de problematiek van *** steeds verder in de belangtengestelling tussen school en LAB verzeild geraakt.

Anders dan klagers is de Commissie echter van oordeel dat er geen direct oorzakelijk verband is tussen de traagheid van de school op dit punt en het feit dat *** aan het einde van groep 7 niet bleek te voldoen aan de norm. In het algemeen geldt immers dat vele factoren van invloed zijn op de schoolprestaties van leerlingen, zodat niet eenvoudig aan één factor in het bijzonder doorslaggevende betekenis kan worden toegekend.

Met betrekking tot het bevoegd gezag is de Commissie van oordeel dat er voldoende adequaat is gereageerd door het vragen van advies aan de heer *** , directeur van de SBD, en het aanbieden van een uitgebreide test voor *** .

De Commissie heeft met verbazing geconstateerd dat het aangeboden onderzoek, mogelijk door communicatiestoornissen, nimmer heeft plaatsgevonden. De Commissie merkt in dit verband op dat het beter was geweest om het passeren van dit aanbod door de ouders schriftelijk vast te leggen, daar nu niet valt na te gaan waarom het door het bevoegd gezag overgenomen advies van de SBD nooit is uitgevoerd.

Ten slotte hebben klagers zich op het standpunt gesteld dat zij door de nalatigheid van de school genoodzaakt waren extern hulp te zoeken en dat het bestuur in dit kader de gemaakte kosten dient te vergoeden.

De Commissie ziet geen aanleiding voor een verplichting voor het bevoegd gezag om tot vergoeding van deze kosten over te gaan. De Commissie overweegt in dit verband dat het bevoegd gezag heeft aangeboden een onderzoek door de SBD te betalen, welk onderzoek om niet geheel opgehelderde redenen nimmer heeft plaatsgevonden. De keuze van klagers voor het LAB betekent dat zij op eigen initiatief kosten hebben gemaakt die dan ook voor eigen rekening blijven. Ten slotte overweegt de Commissie dat de school op geen enkele wijze schriftelijk of mondeling bij ouders in het algemeen, en bij klagers in het bijzonder, de indruk heeft gewekt dat de school bijdraagt in de kosten van externe hulp.

Aan het feit dat de school naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval meer alert had dienen te blijven op de bij *** gesignaleerde leerachterstand, kunnen klagers naar het oordeel van de Commissie evenmin aanspraak ontlenen op een financiële bijdrage van de school voor de door henzelf ingeschakelde externe hulp.

Uit het voorgaande volgt dat de onderhavige klacht naar het oordeel van de Commissie ongegrond dient te worden verklaard.

IV .Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

-Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag een goede instructie te maken over het vastleggen van afspraken met ouders rondom probleemkinderen.

De Commissie adviseert op kosten van het bevoegd gezag een volledig pedagogisch-psychologisch-didactisch onderzoek te laten uitvoeren door de Schoolbegeleidingsdienst ***, zoals reeds eerder aangeboden, voor verder advies met betrekking tot de loopbaan van *** in het vervolgonderwijs.

Aldus gegeven op 11 oktober 2000 door mr. E.I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede drs. L. van Noort en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr .B. Eijnsink als secretaris.

00009

SCHORSING

De klacht is gericht tegen de locatiedirecteur die een leerlinge heeft beschuldigd van mishandeling en zinloos geweld, zonder dat zij ten aanzien van het voorval haar verhaal heeft kunnen doen. Klacht gegrond

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 16 maart 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen de ***, locatie-directeur (verder te noemen: aangeklaagde) wegens het beschuldigen van klagers 14-jarige pleegdochter *** van mishandeling en overmatig en zinloos geweld zonder dat zij ten aanzien van het voorval haar verhaal heeft kunnen doen.

Desgevraagd heeft de heer ***, algemeen directeur, bij brief van 18 april 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Aangeklaagde heeft desgevraagd eveneens bij brief van 18 april 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 20 april 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Daarin is aangegeven dat de directie al het mogelijke heeft gedaan om inhoud te geven aan het uitgangspunt dat klachten in overleg tussen ouders, leerkrachten, directie en bestuur dienen te worden opgelost, alsmede dat klagers zich direct tot de inspecteur van het onderwijs hebben gewend en het bevoegd gezag geen bemiddelende poging heeft laten doen. Nu klagers zich niet hebben kunnen vinden in de uitspraak van de schoolklachtencommissie en hebben gemeend hun klacht aan de Commissie te moeten voorleggen, lijkt het het bevoegd gezag onjuist nog enige actie in de richting van klagers te ondernemen.

Op 6 juni 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen. Voorts is aangeklaagde verschenen, alsmede, namens het bevoegd gezag, de *** voornoemd.

II. Standpunt van klagers.

De klacht heeft betrekking op de manier waarop aangeklaagde na een incident in het kleedlokaal waarbij onder meer *** betrokken is geweest, heeft gehandeld. Naar aanleiding van dit voorval heeft aangeklaagde medeleerlinge *** uitvoerig gehoord waarna hij, naar de mening van klagers, zonder *** haar versie van het voorval te hebben laten doen, *** heeft geschorst en haar zeer zwaar heeft beschuldigd. Dit in tegenstelling tot *** die vrijuit is gegaan. De inhoud van de gewraakte brief van 13 oktober 1999 die aangeklaagde vervolgens aan *** heeft meegegeven, gericht aan klagers, luidt – voorzover hier van belang- als volgt.

“(…)

Geachte ouders hierbij deel ik u mede, dat uw dochter voor 1 dag geschorst wordt wegens het mishandelen van een medeleerlinge. Hoewel ik besef, dat mishandelen een zwaar woord is, kan ik niet anders dan dit gebruiken: *** heeft de keel dichtgeknepen van ***: de striem was nog goed te zien om 12.30. Ze heeft *** terwijl deze nog op de grond lag geschopt.

*De aanleiding was een duwpartij, waarbij *** ***tegen *** geduwd heeft. Daarna zijn *** en *** elkaar in de haren gevlogen, waarbij *** overmatig en zinloos geweld heeft gebruikt.
(…)”*

De eerste alinea van deze brief is naar aanleiding van een gesprek tussen klagers en aangeklaagde op 14 oktober 1999 bij brief van 25 oktober 1999 vervangen door:

Hierbij deel ik u mede, dat uw dochter voor 1 dag geschorst wordt wegens het mishandelen van een medeleerlinge. Hoewel ik besef, dat mishandelen een zwaar woord is, kan ik niet anders dan dit gebruiken: *** heeft *** bij de keel gegrepen en haar op de grond gegoid. Daarna heeft ze *** terwijl deze op de grond lag of zat, daarover verschillen de meningen, herhaalde malen geschopt.

Klagers kunnen zich niet vinden in de door aangeklaagde gebezigde termen 'overmatig en zinloos geweld' en zijn van oordeel dat deze termen zeer zwaar overtrokken zijn. Immers, waar twee vechten hebben twee schuld. Klagers stellen belang te hebben bij een correctie van de termen overmatig en zinloos geweld vanwege de status van *** als pleegkind. De brief met deze kwalificaties zal in het dossier bij de Kinderbescherming worden opgenomen. Klagers hebben voorts gesteld dat *** als gevolg van een zeer traumatisch verleden, welk verleden overigens op de school bekend is, naar aanleiding van de wijze waarop zij is behandeld en beschuldigd niet meer naar school durfde. *** bezoekt derhalve met ingang van 15 november 1999 een andere school.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het voortgezet onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkkluidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend en dat klagers derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft gesteld dat hij de gewraakte brief van 13 oktober 1999 heeft geschreven nadat hij ***, ***, die *** van het kleedlokaal naar de kamer van aangeklaagde heeft begeleid, en *** had gesproken. De reden dat aangeklaagde *** zo zwaar heeft gestraft, is naar zijn zeggen gelegen in het feit dat hij, en met hem, het personeel van de school, vechtende meisjes niet accepteert, alsmede dat een straf als een schorsing noodzakelijk is om aan leerlingen duidelijk te maken dat het een zeer ernstige zaak is als iemand zich vergrijpt aan een ander. Aangeklaagde blijft van mening dat de schorsing terecht was. Aangeklaagde heeft *** uiteindelijk, nadat dit in eerste instantie wel was afgesproken, niet aansprakelijk gesteld voor haar aandeel in de vechtpartij, -mede- omdat zij al voldoende door de groep in de klas werd gestraft en zij na haar moeilijke periode op de basisschool op het *** enigszins aan het opbloeien was.

Aangeklaagde heeft de door hem gebezigde termen als volgt uitgelegd. Mishandelen is volgens hem ook iemand schoppen die al op de grond ligt/zit en op een duw iemand aanvliegen en op de grond werken is zinloos. Naar de mening van aangeklaagde is het gebruikelijker om te zeggen: "Hé zeg, dat doe ik ook niet expres. Doe even gewoon!"

Aangeklaagde is van mening dat hij met het feit dat hij de gewraakte brief in de richting van klagers heeft aangepast, het personeel heeft ingelicht over het feit dat hij een te zwaar aangezette brief naar de ouders heeft gestuurd en tot slot eveneens de klas heeft ingelicht en toegesproken, voldoende heeft toegegeven aan de wens van klagers te verklaren dat de voorstelling van zaken te fors was geformuleerd.

Uit het dagboek dat aangeklaagde heeft opgesteld en ter hand heeft gesteld aan de voorzitter van de school-klachtencommissie (als bijlage 1 gevoegd bij zijn schriftelijke reactie van 18 april 2000) kan nog het volgende worden afgeleid. Aangeklaagde was, na *** en *** te hebben gehoord, sowieso van plan om *** naar huis te sturen; al dan niet schorsen zou afhangen van de mate waarin *** haar daden zou toegeven.

De algemeen directeur, de ***, voornoemd, heeft zich in zijn schriftelijke reactie op het standpunt gesteld dat aangeklaagde *** na het voorval wel (voldoende) heeft gehoord en terecht heeft geconcludeerd dat *** overmatig en zinloos geweld heeft gepleegd. Hij begrijpt weliswaar de bezwaren die klagers tegen de brief van 13 oktober 1999 hebben, deze brief is te heet van de naald en daardoor iets te ondoordacht en iets te ongenueanceerd, doch hij heeft voorts met instemming en aanmoediging kennisgenomen van de nuanceringen die aangeklaagde in zijn brief van 25 oktober 1999 heeft aangebracht. De *** is van oordeel dat aangeklaagde de term 'mishandeling' terecht heeft gehanteerd. De *** is van oordeel dat klager vanaf dat moment dit gebaar hadden moeten accepteren en de zaak hadden moeten laten rusten. Met deze tweede brief was er zijns inziens voldoende tegemoet gekomen aan het ongenoegen van klagers.

Ter zitting heeft de *** nog het volgende verklaard.

De woorden zinloos geweld en mishandeling zijn naar de mening van de *** ten onrechte in deze kwestie juridische termen geworden. Het zijn weliswaar zware woorden, maar zij dienen ook om een zware kwestie te typeren.

De schorsingsmaatregel is naar het oordeel van de *** geen strafmaatregel, maar een maatregel om rust te creëren, zodat nader onderzoek kan worden gedaan naar het al dan niet verwijtbaar zijn van het gedrag dat aanleiding gaf om te schorsen. Een ordemaatregel derhalve. Achteraf bezien was het wellicht logischer om zowel *** als *** te schorsen, aldus ***.

De Commissie zal zich niet buigen over de exacte gang van zaken rond het voorval in de kleedkamer. Zoals uit het onderstaande zal blijken, heeft zij voor haar oordeelsvorming een juist beeld hierover niet nodig.

Vooreerst merkt zij op dat een lik op stuk beleid in zijn algemeenheid niet onaanvaardbaar is. De uitvoering van een dergelijk beleid vergt -uiteraard- wel de nodige zorgvuldigheid. Deze

zorgvuldigheid brengt mee dat eerst na gedegen onderzoek de feiten moeten worden vastgesteld alvorens met inachtneming van de persoonlijke omstandigheden tot het bepalen van de straf(maat) kan worden overgegaan. De Commissie is van oordeel dat het in casu aan deze zorgvuldigheid heeft geschort. Het kan bijvoorbeeld niet zo zijn dat een (locatie- dan wel algemeen) directeur sowieso van plan is een maatregel op te leggen alvorens een ieder te hebben gehoord. Ook valt niet in te zien waarom niet tevens andere leerlingen over de juiste toedracht zijn ondervraagd. Het feit dat aangeklaagde het zwijgen van *** heeft uitgelegd als een bewijs van schuld getuigt van weinig inzicht in de culturele achtergrond van ***. Aangezien aangeklaagde op de hoogte was van de persoonlijke omstandigheden van *** is de Commissie van oordeel dat hiermee tijdens het onderzoek onvoldoende rekening is gehouden. Hoewel aangeklaagde heeft verklaard met de bijzondere omstandigheden van *** eerst achteraf rekening te willen houden is de Commissie onvoldoende gebleken op welke wijze hieraan uitvoering is gegeven.

De Commissie is van oordeel, in tegenstelling tot aangeklaagde en de ***, dat aan de verwachting van klagers dat de in de brief van 13 oktober 1999 gebezigde terminologie zou worden afgezwakt, niet is tegemoet gekomen. De Commissie kan zich goed voorstellen dat, gezien het feit dat genoemde brief op enig moment in het dossier van de Raad voor de Kinderbescherming zal terechtkomen, klagers aan de gebezigde termen zwaar tillen en deze in juridisch zin uitleggen. De Commissie is van oordeel dat aangeklaagde, bekend met de achtergrond van ***, zich hiervan niet, althans onvoldoende, bewust is geweest en zich teveel heeft laten leiden door zijn emoties op dat moment.

Voorts is aan de aan klagers gedane toezegging dat ook *** zou worden gestraft niet tegemoet komen. Aangeklaagde heeft weliswaar het voornemen gehad ook *** te straffen door haar extra huiswerk te laten maken en haar te laten nakomen, doch heeft dit voornemen niet ten uitvoer gelegd, nu ***, naar zijn zeggen reeds genoeg was gestraft door de opstelling van de klas ten aanzien van haar persoon. De Commissie is van oordeel dat ook op een andere wijze richting *** maatregelen hadden kunnen worden ondernomen, zoals bijvoorbeeld het schrijven van een brief, gelijk ook ten aanzien van *** is gebeurd. Met de redenering dat *** al genoeg gestraft zou zijn, heeft aangeklaagde de situatie richting *** te lichtvaardig afgedaan.

Uit het vorengaande volgt dat de klacht naar het oordeel van de Commissie gegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- Verklaart de klacht gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag richtlijnen op te stellen voor het hanteren van een schorsings- dan wel strafbeleid. Dit laatste advies is ingegeven door het feit dat het de Commissie ter zitting is gebleken dat aangeklaagde en de algemeen directeur de schorsingsmaatregel ieder op hun eigen wijze interpreteren. Aangeklaagde ervaart deze maatregel als een strafmaatregel, terwijl de algemeen directeur de maatregel beschouwt als een ordemaatregel.

Aldus gegeven op 20 september 2000 door mr. E.I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede mr. M. Iedema en drs. L. van Noort als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

00010

ONJUISTE HANDELWIJZE LEERLINGBEGELEIDER/VERTROUWENSPERSOON

De klacht houdt verband met klagers zoon. Aangeklaagden hebben in de rol van leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon als hulpverlener voor klagers zoon opgetreden. Klagers hebben gesteld dat aangeklaagden in die rol(len) onjuist hebben gehandeld. Klacht m.b.t. rol van de leerlingbegeleider gegrond.

Advies aan:

het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 28 februari 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met het handelen van *** en ***, docenten van *** te ***.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 11 april 2000 medegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Bij ongedateerde brief, ontvangen op 20 april 2000, heeft *** de Commissie desgevraagd zijn reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen.

Bij schrijven van 16 april 2000 heeft *** eveneens gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 20 juni 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen. Voorts zijn verschenen *** en ***, docenten, alsmede ***, vestigingsleider *** te ***.

Standpunt van klagers.

Klagers hebben – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd.

A. Ten aanzien van het handelen van ***:

De klacht houdt verband met klagers zoon ***, gedurende het schooljaar 1999/2000 leerling van het *** te ***. Tijdens dit schooljaar heeft *** in de rol van leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon als hulpverlener voor *** opgetreden. Klagers hebben gesteld dat *** in die rol(len) onjuist heeft gehandeld. Klagers zijn van mening dat *** zich te veel heeft bemoeid met de opvoeding van hun kind(eren). Klagers zien dit als een inbreuk op de verantwoordelijkheid die zij als ouders hebben. Klagers hebben in dit verband aangevoerd dat zij nimmer vooraf een gespreksmogelijkheid of enig overleg hebben gehad met *** omtrent hun gezinssituatie en het functioneren van ***. Tevens hebben klagers gesteld dat ten onrechte hun dochter ***, die op een andere school zit, door *** bij de situatie van *** is betrokken.

Voorts hebben klagers zich op het standpunt gesteld dat zij door *** zijn uitgespeeld tegenover hun zoon, doordat zij afzonderlijk van elkaar voor een gesprek zijn uitgenodigd en het *** bovendien niet was toegestaan bij het gesprek met haar echtgenoot op 11 januari 2000 aanwezig te zijn.

Voorts hebben klagers gesteld dat *** *** tijdens het gesprek op 14 januari 2000 zeer onheus heeft bejegend. Volgens klagers had *** zijn conclusies omtrent de gezinssituatie toen reeds getrokken. Tevens is gesteld dat *** zich zeer bedreigd voelde door uitlatingen van *** bij haar vertrek, te weten dat hij de Raad voor de Kinderbescherming in zou schakelen.

B. Ten aanzien van het handelen van ***:

Klagers hebben zich op het standpunt gesteld dat *** persoonlijk betrokken is geraakt bij de situatie van ***, dat zij uit haar rol van vertrouwenspersoon is gestapt en daardoor partij is geworden.

Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten – waaronder de Wet op het primair onderwijs – de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2, lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkkludend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:
'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn'.

De Commissie stelt vast dat de klacht binnen genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

A. Ten aanzien van het handelen van ***:

De Commissie heeft zich niet aan de indruk kunnen onttrekken dat *** de situatie betreffende het gezin *** heeft onderschat. Zulks is niet geheel onbegrijpelijk, aangezien *** - ten tijde hier van belang - niet althans onvoldoende op de hoogte was van de bijzondere omstandigheden van dit gezin. Ter illustratie hiervan moge dienen het gegeven, dat bij *** de verwachting bestond dat de problemen betreffende *** op 14 januari 2000 wel opgelost zouden kunnen worden in een 4-gesprek tussen ***, zoon ***, dochter *** en hemzelf.

Geconfronteerd met de problemen van *** had het voor de hand gelegen wanneer *** zich eerst hierin had verdiept; zijn voorlopige conclusies zou hebben getoetst aan die van bijvoorbeeld een collega om vervolgens al dan niet met hulp van in- of externe deskundigen een zorgvuldige route te bepalen voor de aanpak van de gesignaleerde problematiek, in plaats van onmiddellijk conclusies te trekken en zonder voorbehoud de kant van *** te kiezen.

De Commissie heeft zich evenmin aan de indruk kunnen onttrekken dat ***, door de intensieve(re) contacten met *** in het kader van de voorbereiding van de kerstuitvoering, te zeer persoonlijk betrokken is geraakt bij de situatie van ***, waardoor hij op een later tijdstip niet de noodzakelijke, professionele afstand ten opzichte van de hem voorgelegde problematiek meer in acht heeft kunnen nemen.

Voorts deelt de Commissie het standpunt van klagers, dat *** *** niet had mogen weigeren om bij het eerste gesprek op 11 januari 2000 aanwezig te zijn.

Hierdoor is een inbreuk gemaakt op de verantwoordelijkheid die primair klagers gezamenlijk hebben voor de opvoeding van hun kind(eren). De Commissie acht het niet onbegrijpelijk dat door bedoelde weigering bij klagers de indruk is ontstaan dat zij ten opzichte van *** onderling zijn uitgespeeld.

Dat *** dochter *** actief bij (de oplossing van) de problemen rond *** heeft betrokken, acht de Commissie niet aannemelijk geworden.

Verder acht de Commissie het zeer onzorgvuldig dat *** *** op 14 januari 2000 heeft nageroepen dat hij de Raad voor de Kinderbescherming zou inschakelen indien zij zou weigeren het gesprek met hem voort te zetten. Met recht heeft *** zich hierdoor bedreigd gevoeld. *** heeft door deze emotionele reactie onvoldoende professionaliteit getoond.

De Commissie hecht er tenslotte aan het volgende op te merken. Voor de Commissie leidt het geen twijfel dat *** primair is opgekomen voor de belangen van een aan zijn zorg toevertrouwde minderjarige. In zoverre valt zijn houding te prijzen. Voorts heeft de Commissie er begrip voor dat de rol van leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon met zich brengt dat een docent toegankelijk is voor problemen waarmee leerlingen zich soms geconfronteerd zien. Daar staat echter tegenover dat ook van een leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon een zekere mate van objectiviteit en afstand naar de leerling toe mag worden verwacht, terwijl door hem/haar de belangen van ouders evenmin uit het oog mogen worden verloren. Op deze laatste punten is ***, hoewel buiten twijfel met goede bedoelingen, in dit concrete geval te kort geschoten. Hoewel de Commissie het voorstelbaar acht dat er zich situaties kunnen voordoen waarin het belang van de ouders onmiddellijk voor dat van het kind moet wijken, is de Commissie er niet van overtuigd geraakt dat zich een dergelijke noodsituatie hier heeft voorgedaan.

B. Ten aanzien van het handelen van ***:

De Commissie heeft moeten constateren dat klagers hun klacht ten aanzien van *** niet verder hebben kunnen concretiseren dan hiervoor reeds is weergegeven. Naar het oordeel van de Commissie is hierin onvoldoende grond gelegen om klagers op dit punt in het gelijk te stellen. Ook ambtshalve is de Commissie niet gebleken dat *** in haar functie als docent/vertrouwenspersoon in deze situatie te kort is geschoten. In zoverre wordt de onderhavige klacht dan ook ongegrond verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht, voor zover gericht tegen ***, gegrond.

Verklaart de klacht, voor zover gericht tegen ***, ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert, omdat hieraan binnen de school kennelijk behoefte bestaat, een duidelijke taakafbakening/scheiding tot stand te brengen tussen de functies van leerlingbegeleider, vertrouwenspersoon-intern en vertrouwenspersoon-extern.

De Commissie adviseert binnen het systeem van leerlingbegeleiding een moment c.q. momenten in te bouwen waarop een leerlingbegeleider gehouden is zijn/haar mening te toetsen aan die van een collega.

De Commissie adviseert *** begeleiding te bieden in zijn taak als leerlingbegeleider.

Aldus gegeven op 20 juni 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter,

alsmede mr. M. Iedema en mr. Joh.C. Westmaas als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijsink als secretaris.

00011

STRAFMAATREGEL EN LEERACHTERSTAND

De klacht valt in twee delen uiteen te weten: het opleggen van een strafmaatregel ten aanzien van haar zoon en het optreden van de directeur ten aanzien van klaagster naar aanleiding van die getroffen strafmaatregel; en de bij haar zoon, na overplaatsing, geconstateerde leerachterstand waarvoor aangeklaagde verantwoordelijk is. Klacht voor het eerste onderdeel gegrond.

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 21 maart 2000, heeft klaagster, moeder van de minderjarige ***, een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De klacht valt –kort samengevat- in twee delen uiteen, te weten: het opleggen van een strafmaatregel ten aanzien van *** en het optreden van de ***, directeur van de *** (verder te noemen: aangeklaagde) ten aanzien van klaagster naar aanleiding van die getroffen strafmaatregel; de bij ***, na overplaatsing, op de *** geconstateerde leerachterstand waarvoor aangeklaagde verantwoordelijk is.

Voorts heeft klaagster voor het inschakelen van professionele hulp een vordering tot schadevergoeding ingediend van fl. 3.000,-.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 18 april 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en voorts een reactie van aangeklaagde en een verslag van de intern begeleidster van de ***, ***, ingezonden.

Bij brief, gedateerd 17 mei 2000, heeft klaagster gereageerd op de bij brief van 18 april 2000 ingezonden reactie en het verslag.

De Commissie heeft vervolgens een hoorzitting gepland op 24 mei 2000 welke zitting op uitdrukkelijk verzoek van de ***, algemeen directeur van de ***, is verschoven naar 31 mei 2000.

Op 31 mei 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klaagster is verschenen, bijgestaan door ***. Voorts is aangeklaagde verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich niet laten vertegenwoordigen.

II. Standpunt van klaagster.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting valt de klacht in twee hoofdonderdelen uiteen, te weten:

het opleggen van een strafmaatregel ten aanzien van *** en het optreden van aangeklaagde ten aanzien van klaagster naar aanleiding van die getroffen strafmaatregel; en de bij ***, na overplaatsing, op de *** geconstateerde leerachterstand waarvoor aangeklaagde verantwoordelijk is.

ad 1.

*** heeft, tot zijn overplaatsing naar de ***, het schooljaar 1998/1999 in groep 7/8 van de *** gezeten. Groepsleerkracht van deze groep was de ***. Op dinsdag 23 maart 1999, toen onder meer *** zich tegenover de voor de *** invallende groepsleerkracht brutaal zou hebben gedragen, is hij door aangeklaagde onder toezicht van een andere groep aan een eigen programma begonnen.

Aangeklaagde is van plan geweest de ouders van de betreffende leerlingen de volgende dag, te weten 24 maart 1999 over deze maatregel te informeren. Nadat klaagster bij thuiskomst van *** op 23 maart 1999 door hem op de hoogte is gesteld van getroffen maatregel, die *** aan klaagster heeft benoemd als een schorsing, heeft klaagster aangeklaagde 's avonds op zijn huisadres telefonisch benaderd en om uitleg verzocht. Dit gesprek is door zowel klaagster als aangeklaagde zeer onaangenaam ervaren. Vervolgens heeft aangeklaagde op vrijdag 26 maart 1999 aan klaagster een brief geschreven waarin hij zijn beleving van de afgelopen week heeft neergelegd, alsmede aan klaagster heeft geadviseerd zich te oriënteren op een school die wellicht beter aansluit bij haar verwachtingspatroon en opvoedkundige ideeën.

Klaagster meent dat de aan *** opgelegde maatregel gezien moet worden als een buitenproportionele strafmaatregel waar zij in ieder geval direct diezelfde dag van op de hoogte had moeten worden gesteld. Klaagster verwijt aangeklaagde ondeskundig handelen op dit punt. Voorts heeft klaagster gesteld dat de maatregel zeer veel effect op *** heeft gehad en in ieder geval heeft geleid tot een andere schoolkeuze. De reactie van aangeklaagde naar klaagster naar aanleiding van de getroffen maatregel, te weten de brief van 26 maart 2000 wordt door klaagster eveneens als disproportioneel ervaren.

ad 2.

Na overplaatsing van *** naar de *** is er naar de mening van klaagster bij *** een didactische leerachterstand geconstateerd van 1½ jaar. Dit in tegenstelling tot hetgeen door de groepsleerkracht van de *** en aangeklaagde is gesuggereerd, dat *** een MAVO-, maar mogelijk met bijstelling van zijn leerhouding een HAVO-leerling zou kunnen zijn. Tot eind groep 7 zou er nimmer sprake zijn geweest van leerachterstand. De rapporten van *** op de *** zouden daar het oordeel van klaagster ook geen aanleiding toe hebben gegeven

Voor het inschakelen van deskundige hulp teneinde maatregelen te kunnen treffen tegen de geconstateerde leerachterstand heeft klaagster een schadevergoeding van fl. 3.000,- gevorderd.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die

klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkloidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen genoemde termijn is ingediend en dat klaagster derhalve ontvankelijk is in haar klacht.

Zoals hiervoor onder II is weergegeven, gaat de Commissie er vanuit, dat de klacht in twee onderdelen uiteen valt. Zij zal beide onderdelen afzonderlijk behandelen.

Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft ten aanzien van de opgelegde maatregel gesteld dat onder meer *** naar aanleiding van reeds gedurende enige tijd aanwezige onrust in groep 7/8 alsmede twee eerdere incidenten waarbij onder meer *** is betrokken geweest, te verstaan is gegeven dat de maat vol was en dat bij nieuw onwenselijk gedrag eerst gehandeld zou gaan worden en pas daarna gepraat.

Het nieuwe onwenselijk gedrag was de tentoongespreide brutaliteit ten opzichte van de invallende leerkracht, zodat aangeklaagde zich naar zijn mening genoodzaakt zag eerdergenoemde maatregel te treffen. Deze maatregel moet in de ogen van aangeklaagde veeleer gezien worden als een ordemaatregel in plaats van een strafmaatregel, noodzakelijk om op dat moment de rust in de groep te herstellen.

Het bevoegd gezag is van oordeel dat de context die tot het opleggen van deze maatregel heeft geleid moeilijk is in te schatten en voorts dat een dergelijke maatregel tot de pedagogische verantwoordelijkheid wordt gerekend van de directie van een school. Dit laat overigens naar het oordeel van het bevoegd gezag onverlet dat klaagster als ouder altijd het recht heeft om tekst en uitleg te krijgen alsmede om gehoord te worden. In casu is klaagster echter in de brief van 26 maart 1999 door aangeklaagde afdoende uitgelegd waarom zij over de maatregel niet tevoren is benaderd, aldus het bevoegd gezag.

Naar het oordeel van de Commissie heeft aangeklaagde voldoende gemotiveerd waarom het in dit geval nodig was een maatregel te treffen. Evenmin kan worden gezegd dat die maatregel onevenredig was. Aan de andere kant acht de Commissie het niet zorgvuldig dat klaagster van haar zoon heeft moeten vernemen dat hem een maatregel was opgelegd. Gelet op de aard en omvang van de maatregel was het juist geweest wanneer aangeklaagde zelf klaagster daarvan eerder – bijvoorbeeld telefonisch - op de hoogte had gesteld. Ook had aangeklaagde er voor kunnen kiezen klaagsters zoon een brief over de maatregel mee naar huis te geven.

De wijze waarop aangeklaagde in zijn brief van 26 maart 1999 naar klaagster toe de balans heeft opgemaakt, getuigt naar het oordeel van de Commissie van onvoldoende professionaliteit. Deze brief heeft door zijn inhoud voorts onnodig escalierend gewerkt. Hoewel de Commissie heeft begrepen dat ten tijde hier van belang er voor aangeklaagde sprake was van een emotionele periode, is zij van oordeel dat aangeklaagde desondanks meer zakelijk naar klaagster toe had kunnen en moeten reageren.

Uit het voorgaande volgt, dat het eerste onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft gesteld dat de leerproblemen van *** zowel bij klaagster als ook op *** bekend waren en ook zijn doorgegeven aan de ***. Met klaagster zou immer de sociaal-emotionele problematiek van *** zijn besproken, doch naar het oordeel van aangeklaagde weigerde zij iedere medewerking om dieper op de problematiek in te gaan. Voorts had zij hogere verwachtingen dan de capaciteiten van *** toelieten. Van deze gesprekken met klaagster zijn gespreksverslagen gemaakt. Op de *** is altijd gewerkt aan de problemen van ***; *** is vaak onderwerp van gesprek geweest in het team leerlingenzorg en er zijn handelplannen opgesteld. Het gehele leerlingendossier ligt echter op de ***. Slechts het verslag van de intern begeleider zit nog in de computer en kon zodoende worden uitgedraaid en overgelegd. Het feit dat uit de rapporten van *** niets zou zijn af te leiden over enige problematiek/achterstand valt volgens aangeklaagde te verklaren uit het feit dat op de *** de rapporten worden geschreven voor de leerlingen en dat de ouderavonden bedoeld zijn om een nadere toelichting op dit rapport aan de ouders te geven. Uit informatie die de intern begeleider heeft ingewonnen bij de groepsleerkracht van *** op de *** blijkt overigens dat die dezelfde mening is toegedaan als het team van de *** destijds; *** heeft op sociaal-emotioneel gebied een achterstand welke achterstand hij allereerst zal moeten inlopen alvorens hij naar het regulier middelbaar onderwijs kan doorstromen. De klacht dat de achterstand opgelopen zou zijn doordat het onderwijs op de *** kwalitatief onvoldoende was, is naar de mening van aangeklaagde derhalve volkomen ongegrond.

*Naar het oordeel van de Commissie heeft aangeklaagde de leerachterstand, waarvan bij *** sprake zou zijn, niet aangetoond. Zo er al sprake is van een leerachterstand, acht de Commissie niet aangetoond dat de *** daar (mede) debet aan is geweest. Gelet hierop acht de Commissie geen grond aanwezig om tegemoet te komen aan klaagsters vordering tot schadevergoeding.*

Gelet op het vorenstaande dient het tweede onderdeel van de klacht ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht, voor zover betrekking hebbend op het eerste onderdeel, gegrond;
Verklaart de klacht voor het overige ongegrond;

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het feit dat *** met ingang van 1 april 1999 de *** bezoekt en partijen derhalve geen gemeenschappelijk belang meer hebben, ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op **4 september 2000** door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede drs. K.B. Visser en mr. Joh.C. Westmaas als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

00012

VERWIJZING NAAR SPECIAAL ONDERWIJS

De klacht richt zich op de gang van zaken rond de verwijzing van klagsters dochter naar het speciaal onderwijs. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klagster).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 27 maart 2000 heeft klagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen ***, adjunct-directeur van basisschool de *** te *** (hierna: aangeklaagde), in verband met de gang van zaken rond de verwijzing van haar dochter *** naar het speciaal onderwijs.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 22 juni 2000 meegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Bij brief van 23 mei 2000, ontvangen op 5 mei 2000, heeft de heer ***, directeur van bovengenoemde school, de Commissie desgevraagd zijn reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen.

Op 4 juli 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagster is verschenen. Voorts is verschenen ***, moeder van klagster. Namens de school en het bevoegd gezag is (met voorafgaande kennisgeving) niemand verschenen.

De Commissie heeft vervolgens op 6 september 2000 een hoorzitting gehouden te ***, waar aangeklaagde is verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich andermaal niet doen vertegenwoordigen. In verband met deze nadere hoorzitting en het daaruit voortvloeiende beraad heeft de Commissie de in het Huishoudelijk Reglement gestelde termijn voor het uitbrengen van advies niet in acht kunnen nemen. Zij heeft partijen hiervan tijdig in kennis gesteld.

Naar aanleiding van het verhandelde ter zitting heeft klagster alsnog een rapport van de ***, psycholoog bij het Riagg te ***, aan de Commissie doen toekomen.

Standpunt van klagster.

Klagster heeft – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd:

er is niet adequaat gereageerd op het rapport van ***;
de school heeft niet willen samenwerken met de logopediste en het Riagg;
ten onrechte is aan *** geen remedial teaching aangeboden;
*** is getest zonder voorafgaande toestemming;
Niet tijdig zou zijn doorgegeven dat *** op school niet goed functioneerde;
*** had eerder kunnen en moeten worden doorverwezen naar het speciaal onderwijs.

Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt allereerst vast dat de school in de nazomer van 1998 de beschikking heeft gekregen over het rapport van ***. In bedoeld rapport werd aanbevolen om ten aanzien van *** extra middelen aan te wenden ten einde haar te stimuleren in haar ontwikkeling. Indien dit niet mogelijk zou zijn, zou met de school moeten worden besproken of een andere vorm van onderwijs geïndiceerd is.

In het licht van de inhoud van vorenstaand rapport acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat de school in eerste instantie, gedurende de kleuterperiode, heeft geprobeerd *** haar weg te laten

vinden in het reguliere basisonderwijs. Dat (daardoor) pas bij de overgang van groep 2 naar groep 3 een doorverwijzing naar het speciaal onderwijs aan de orde is gekomen, acht de Commissie evenmin een onlogische gang van zaken.

Ter zitting heeft aangeklaagde voorts aangegeven dat zij in de loop van groep 1 en groep 2 steeds kleine positieve ontwikkelingen bij *** heeft geconstateerd, waardoor het mogelijk was naar klaagster toe positieve signalen omtrent haar dochter af te geven. Dit verklaart naar het oordeel van de Commissie waarom klaagster het gevoel heeft dat de school niet tijdig heeft doorgegeven dat *** niet goed functioneerde.

Aangeklaagde heeft overigens aangegeven dat van meet af aan voor alle betrokkenen – dus ook voor klaagster – duidelijk is geweest dat *** een zorgkind was dat extra aandacht behoeft. De Commissie ziet geen redenen aan dit laatste te twijfelen.

Evenmin is er aanleiding te twijfelen aan het standpunt van aangeklaagde, dat de school regelmatig contact heeft gezocht en gehad met de logopediste van *** en met het Riagg. Zulks geldt ook voor de verklaring van de school dat *** vanaf september 1998 wel degelijk extra ondersteuning (remedial teaching) heeft gehad.

Partijen verschillen van mening over de vraag of klaagster toestemming heeft verleend voor het verrichten van een test bij haar dochter. Ook de Commissie heeft niet met zekerheid kunnen vaststellen of bedoelde toestemming daadwerkelijk is verleend. Hoewel de Commissie de opstelling van aangeklaagde in dit verband niet ongeloofwaardig acht, verdient het de voorkeur een dergelijke test slechts met schriftelijke toestemming van de ouder(s) uit te voeren. Aangezien het bevoegd gezag die keuze inmiddels zelf ook heeft gemaakt, ziet de Commissie geen aanleiding hieraan verder consequenties te verbinden.

In hetgeen overigens door aangeklaagde is aangevoerd ziet de Commissie evenmin aanknopingspunten voor gegrondverklaring van de onderhavige klacht. Geconcludeerd wordt dan ook dat aangeklaagde niet te kort is geschoten in haar handelen jegens klaagster en haar dochter.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 6 september 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede mw. mr. M. Iedema en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijnsink als secretaris.

20015

SCHORSING

De klacht richt de tweemaalige schorsing van klagers dochter door de directie. Klacht gegrond wat betreft het niet schriftelijk meedelen van de schorsing.

Advies aan:

het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag)

inzake de klacht van

*** en *** te Damwoude (verder te noemen: de klagers).

Het verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 5 april 2000 hebben klagers, ouders van de minderjarige ***, een klacht ingediend bij de landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Vereniging Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) in verband met het feit, dat hun dochter *** twee keer (te weten in oktober 1999 en in maart 2000) naar hun mening ten onrechte is geschorst door de directie van de *** te *** (hierna te noemen: de school).

Het bevoegd gezag heeft de Commissie desgevraagd bij brieven van 10 mei 2000 en 9 juni 2000 een reactie op het gestelde in de klacht doen toekomen.

Op 11 juli 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen. Voorts zijn verschenen namens het bevoegd gezag ***, voorzitter van de Vereniging, alsmede namens de directie van de school ***, directeur, en ***, adjunct-directeur.

In verband met vakanties heeft de Commissie de in het Huishoudelijk Reglement gestelde termijn voor het uitbrengen van advies niet in acht kunnen nemen, zoals ter zitting reeds was aangekondigd. Zij heeft partijen hiervan schriftelijk in kennis gesteld.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde heeft de klacht betrekking op het feit, dat de dochter van klagers, ***, twee keer naar de mening van de ouders ten onrechte is geschorst. De eerste keer vond plaats in oktober 1999. Een meisje (***) uit de klas van *** was mishandeld. *** had hier niets mee te maken. Omdat *** de gewoonte heeft haar emoties op papier te uiten, schreef zij op school tijdens de les: "There will be more", hiermee doelende op de kans, dat degenen, die *** hadden mishandeld, dit nog wel een keer zouden doen. Een andere leerling pakte het briefje af en gooide het naar ***. Hierop heeft de adjunct-directeur 's avonds gebeld met *** en haar gesommeerd haar boeken de volgende dag in te leveren. Op de ouders en *** kwam dit over alsof zij werd geschorst dan wel van school werd gestuurd. De volgende morgen is de moeder met haar dochter naar school gegaan. De directeur, die zij op de gang tegenkwamen, wist niets van de eis van het inleveren der boeken. Al snel mocht *** de klas weer in. Al met al heeft zij twee lessen gemist. De tweede gebeurtenis voltrok zich in maart 2000. Een paar leerlingen hadden *** gepest. De ouders van een vriendin van *** (***) werden gebeld door de directie. Op vrijdagochtend op weg naar school vertelt *** dit aan ***. Beide meisjes denken, dat *** zich heeft beklagd bij de directeur. Zij zijn hierover geïrriteerd. Dichtbij school komen zij *** tegen en schelden haar uit. *** doet hieraan mee ter wille van haar vriendin ***; zelf was zij niet bij het eerdere pesten betrokken geweest. Een langskomende leraar hoort een en ander. *** belt haar ouders. De moeder neemt contact op met de directie. Deze schorst vervolgens *** en ***, zonder het verhaal van deze meisjes te hebben gehoord, aldus de ouders. Wel heeft de adjunct-directeur *** voor het doen uitgaan van de schorsingsbrief nog contact met de vader van *** gehad. Volgens de vader van *** heeft zijn dochter *** niet bedreigd. Er is geen schriftelijke verklaring van ***, dat *** haar heeft bedreigd.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast, dat de (model-)Klachtenregeling Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verdere te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Deze Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet. Door deze wet wordt bewerkstelligd, dat in een aantal onderwijswetten – waaronder de Wet op het voortgezet onderwijs – de regel wordt neergelegd, dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel. Het bevoegd gezag is gehouden een regeling voor de behandeling van klachten te treffen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag, die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Commissie verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het Huishoudelijk Reglement voegt hieraan toe:
“De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.”

De Commissie stelt vast, dat de onderhavige klacht binnen genoemde termijn van een jaar is ingediend en dat klagers derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde heeft de klacht – in de woorden van de Commissie samengevat – betrekking op:

de in oktober 1999 ten onrechte getroffen maatregel ten aanzien van ***, dochter van klagers;
de in maart 2000 uitgesproken schorsing van *** zonder het plegen van hoor en wederhoor.

Uit het aan de Commissie overgelegde Leerlingenstatuut van de school is het volgende gebleken. Blijkens artikel 9.1 van het Leerlingenstatuut kan de leerling, die de in de school geldende regels niet nakomt, een disciplinaire maatregel worden opgelegd. Zo'n maatregel kan worden opgelegd door de conciërge, een leraar, door de schoolleiding of door het schoolbestuur. Ingevolge genoemde bepaling kunnen disciplinaire maatregelen zijn:

het maken van strafwerk
uit de les verwijderd worden
nablijven
gemiste lessen inhalen
opruimen van gemaakte rommel
corvee-werkzaamheden uitvoeren
de toegang tot de school ontzegd worden

geschorst worden
definitief van school verwijderd worden.

Artikel 9.2 van het Leerlingenstatuut bepaalt, dat er bij het opleggen van een maatregel sprake moet zijn van een redelijke verhouding tussen de ernst van de aanleiding tot het opleggen ervan en de zwaarte van de maatregel.

Ingevolge artikel 9.7 van het Leerlingenstatuut wordt het schorsingsbesluit schriftelijk aan de leerling, en indien hij minderjarig is ook aan zijn ouders, medegedeeld, met opgave van redenen. Indien een leerling langer dan een dag wordt geschorst, meldt het schoolbestuur dit bij de inspectie met opgave van redenen.

Ten aanzien van de vraag, welk gedrag als ontoelaatbaar wordt aangemerkt en op welke wijze daarop wordt gereageerd, hebben scholen naar het oordeel van de Commissie, volgens haar vaste jurisprudentie, beoordelingsvrijheid. De Commissie respecteert deze beoordelingsvrijheid, hetgeen betekent dat zij niet snel haar eigen oordeel voor dat van een school in de plaats zal stellen. Zij zal een klacht met betrekking tot een opgelegde maatregel dan ook in het algemeen eerst gegrond verklaren, indien moet worden geoordeeld, dat de school procedureregels niet heeft nageleefd dan wel - in het onderhavige geval met inachtneming van artikel 9.2 van het Leerlingenstatuut - in redelijkheid, na afweging van alle feiten en omstandigheden van het concrete geval niet tot het opleggen van de betreffende maatregel heeft kunnen beslissen.

Met betrekking tot het onder a omschreven onderdeel van de klacht is voor de Commissie op grond van de stukken en het zitting verhandelde het volgende komen vast te staan.

Na een bepaalde gebeurtenis, hiervoor onder II omschreven, heeft de adjunct-directeur, ***, 's avonds naar het ouderlijk huis van *** gebeld en daarbij medegedeeld, dat *** de volgende ochtend haar boeken moest inleveren op school. Weliswaar heeft de adjunct-directeur ontkend, dat hij heeft gebeld met genoemde mededeling, maar de Commissie hecht geen waarde aan deze ontkenning, gelet op het feit, dat de moeder de volgende ochtend met haar dochter naar school kwam. Zonder een telefoontje als door de ouders weergegeven zou er geen reden zijn geweest voor de moeder om naar school te gaan. Het inleveren van boeken wordt in artikel 9.1 niet genoemd als straf. De Commissie stelt zich op het standpunt, dat het inleveren van boeken in het onderhavige geval is aan te merken als een schorsing. Immers, toen de moeder van *** de volgende ochtend met haar dochter naar school ging, mocht *** niet direct de lessen bijwonen. Feitelijk heeft zij twee lessen gemist. Na een gesprek met de directeur werd de maatregel al spoedig ongedaan gemaakt.

De Commissie zal dan ook bij haar beoordeling uitgaan van een schorsing als opgelegde straf.

Blijkens artikel 9.7 van het Leerlingenstatuut wordt het schorsingsbesluit schriftelijk aan de leerling, en indien hij minderjarig is, ook aan zijn ouders medegedeeld.

Vast staat, dat noch de leerlinge noch de ouders schriftelijk in kennis zijn gesteld van het door de adjunct-directeur genomen schorsingsbesluit. De adjunct-directeur heeft derhalve gehandeld in strijd met artikel 9.7 van het Leerlingenstatuut.

Reeds hierom is dit onderdeel van de klacht gegrond. De Commissie zal derhalve niet verder ingaan op dit onderdeel van de klacht.

Ten aanzien van het onder b omschreven onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De feiten staan vast: *** heeft, met haar vriendin ***, scheldwoorden aan het adres van *** gericht.

Klagers ontkennen, dat *** zich bedreigd heeft gevoeld door de scheldwoorden. Er is immers geen schriftelijke verklaring in die zin van ***. Volgens de directie van de school kwamen de woorden wel bedreigend over op ***. Het meisje had na de scheldpartij haar moeder gebeld met de mededeling, dat zij zich bedreigd voelde.

Gelet op de inhoud van de scheldwoorden acht de Commissie het aannemelijk, dat die woorden als bedreigend overkwamen bij ***. Het feit, dat een en ander niet schriftelijk vastligt, kan daaraan niet afdoen.

Het uiten van een bedreiging is een vorm van gedrag, dat in beginsel aanleiding kan zijn tot het treffen van een maatregel.

Alvorens de vraag te beantwoorden, of de school, gelet op artikel 9.2 van het Leerlingenstatuut, in redelijkheid tot het opleggen van de maatregel van schorsing heeft kunnen komen, zal de Commissie eerst onderzoeken of procedureregels, in casu het in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van hoor en wederhoor bij het toepassen van een maatregel als de onderhavige, zijn nageleefd.

Tussen klagers en de directie bestaat verschil van mening over de vraag, of *** is gehoord door de directie alvorens deze de maatregel van schorsing oplegde. Klagers ontkennen, dat hun dochter eerst is gehoord. De directie heeft uitvoerig gesteld, dat *** wel is gehoord. De directeur van de school heeft daartoe het volgende opgemerkt. Nadat hij door de moeder van *** was gebeld met de mededeling van de scheldpartij, waardoor haar dochter zich bedreigd voelde, werd hem door de leraar, die de scheldpartij had gehoord, verslag gedaan. Hij heeft vervolgens zowel *** als *** bij zich geroepen met de vraag naar hun verslag van het gebeurde. Ter zitting heeft hij daarover verklaard: "Ik zie ze nog zo bij mijn bureau staan." Vervolgens heeft hij beide adjunct-directeuren bij zich geroepen ten einde te bezien wat de directie te doen stond. Daarbij speelde de afweging, dat een schorsing een onderwijskundig gevaar in zich zou kunnen houden. Er zouden immers lessen worden gemist. De directeur heeft nagegaan welke lessen de meisjes zouden missen als zij een dag zouden worden geschorst. Naar de mening van de directeur zou een schorsing voor de door hem beoogde dag niet te veel verlies voor de leerlingen opleveren. Hij heeft ook de ouders van *** nog gebeld en daarbij een gesprek geëist tussen de ouders van de drie meisjes, er daarbij vanuitgaande dat in dat gesprek een oplossing zou worden getroffen, zodat de meisjes de daaropvolgende maandag weer bij elkaar in de klas zouden kunnen zitten, waarna dan tevens de schorsing zou kunnen worden opgeheven. Eerst daarna heeft de directeur *** en *** de brief, inhoudende de schorsingsmaatregel, meegegeven naar huis.

Gezien de uitvoerige weergave van feiten door de directeur tegen het licht van de simpele ontkenning door de ouders dat hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden, acht de Commissie genoegzaam aannemelijk geworden, dat *** door de directeur is gehoord alvorens deze haar heeft geschorst. De Commissie gaat er dan ook vanuit, dat geen procedureregels zijn geschonden.

Thans komt de Commissie tot de beoordeling of de school, gelet op artikel 9.2 van het Leerlingenstatuut, in redelijkheid tot het opleggen van de onderhavige maatregel van schorsing voor één dag kon komen.

De school zag zich voor het probleem gesteld, dat een leerlinge zich bedreigd voelde. Die leerlinge werd geregeld gepest casu quo bedreigd. De Commissie laat daar of, *** bij die eerdere pesterijen dan wel bedreigingen was betrokken. In het algemeen pogde de school iets aan het pestprobleem te doen. Toen de directeur derhalve weer werd geconfronteerd met een nieuwe bedreiging, waarbij hij op grond van uitlatingen van de vader van het bedreigde meisje de vrees kon koesteren, dat lichamenlijk geweld niet zou zijn uit te sluiten, diende hij een adequate beslissing te nemen. Hij meende die te kunnen nemen door een schorsing uit te spreken, daarbij bepalende dat de ouders passende maatregelen zouden nemen ten einde herhaling te voorkomen. Het middel van schorsing werd gebruikt om de ouders te dwingen met elkaar in gesprek te komen ten einde te bewerkstelligen, dat hun dochters weer door één deur zouden kunnen gaan, alsmede om voor korte tijd rust in de klas te scheppen. Toen het gesprek tussen de ouders van ***, *** en *** had plaatsgevonden, en een en ander een goede uitkomst had, heeft de directeur de schorsing opgeheven, zodat de schorsing slechts één dag heeft geduurd.

Gelet op de door de directeur genoemde beweegredenen voor de schorsing heeft hij naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid in het licht van artikel 9.2 van het Leerlingenstatuut kunnen besluiten *** voor een dag te schorsen.

Het vorenstaande brengt met zich, dat onderdeel b van de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De Commissie verklaart:
onderdeel a van de klacht gegrond;
onderdeel b van de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie de maatregel van schorsing – indien deze in de toekomst nog eens zou moeten worden genomen – volgens de daarvoor geldende regels op te leggen.

Aldus gegeven op door mr. A.A. Lycklama à Nijeholt, voorzitter, mr. F.J. Agema en drs. W. van Asselt, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, secretaris.

00016

HANDELWIJZE LEERKRACHTEN

De klacht richt zich tegen handelen van een leerkracht waardoor hun zoon op sociaal en emotioneel gebied ernstig beschadigd is en het nalaten hiertengevolg op te treden van twee andere leerkrachten. Klacht ongegrond

Advies aan:

Het bestuur van de *** (verder te noemen: het bevoegd gezag)

inzake de klacht van

*** en *** te *** (verder te noemen: de ouders).

Het verloop van de procedure.

Bij brief van april 2000, ingekomen op 17 april 2000, hebben klagers (ouders van de minderjarige ***) een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Ondewijs, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Vereniging Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) in verband met het handelen/nalaten door ***, *** en ***, leerkrachten op de *** te *** (hierna te noemen: de school) ten opzichte van hun zoon ***.

*** heeft de Commissie desgevraagd bij schrijven van 8 juni 2000 een reactie doen toekomen op het gestelde in de klacht. *** heeft dat gedaan bij schrijven van 8 juni 2000. Van *** heeft de Commissie voor de zitting geen reactie ontvangen. Hij stelt deze wel te hebben verzonden. Ter zitting heeft hij een kopie van zijn reactie overhandigd.

Op 19 juli 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen. Voorts zijn verschenen *** en *** alsmede namens het bevoegd gezag ***, voorzitter van het bestuur, en tevens ***, aangeklaagde en tevens directeur.

In verband met vakanties heeft de Commissie de in het Huishoudelijke Reglement gestelde termijn voor het uitbrengen van advies niet in acht kunnen nemen, zoals ter zitting reeds was aangekondigd. Zij heeft partijen hiervan schriftelijk in kennis gesteld.

Standpunt van klagers.

Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde heeft de klacht – samengevat - betrekking op het volgende.

1. Ten aanzien van ***:

*** is op emotioneel en sociaal gebied ernstig beschadigd, hetgeen volgens de ouders is veroorzaakt door de houding en aanpak van ***, die drie jaar de klasseleraar van *** is geweest. Hij vernederde hun zoon en liet hem links liggen. In die drie jaar is *** ook veel gepest door klasgenoten. Door het onbekwaam handelen van *** heeft *** niet die leerstof gekregen, die hij nodig had. *** heeft de ouders onwetend gelaten over de (on)mogelijkheden voor ***. De rapporten gaven de ouders geen reden tot ongerustheid. Van de toegezegde extra hulp is naar de mening van de ouders niets terecht gekomen.

Door een en ander heeft *** de eerste zes weken op de *** met gebogen hoofd gelopen en durfde hij niemand aan te kijken.

2. Ten aanzien van ***:

Ter zitting hebben de ouders hun klacht, zoals neergelegd in de klachtbrief, gewijzigd, in die zin, dat de klacht ten aanzien van *** alleen ziet op de omstandigheid, dat hij als intern begeleider te weinig heeft gedaan om te zorgen, dat *** hun zoon de nodige hulp bood.

3. Ten aanzien van ***:

Ook ten aanzien van *** hebben de ouders de klacht beperkt tot de omstandigheid, dat hij als directeur zich te weinig heeft ingespannen om de gang van zaken met betrekking tot hun zoon in goede banen te leiden. Hij had hun als ouders het advies moeten geven hun zoon over te plaatsen naar het speciaal onderwijs.

Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast, dat de (model-)Klachtenregeling Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verdere te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Deze Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet. Door deze wet wordt bewerkstelligd, dat in een aantal onderwijswetten – waaronder de Wet op het voortgezet onderwijs – de regel wordt neergelegd, dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel. Het bevoegd gezag is gehouden een regeling voor de behandeling van klachten te treffen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag, die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Commissie verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement is hieraan gelijkkluidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het Huishoudelijk Reglement voegt hieraan toe:
“De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.”

De gedragingen, waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, hebben zich voorgedaan gedurende de tijd, dat de zoon van klagers bij *** in de klas zat, en wel in de groepen 5, 6 en 7. Deze periode is gedeeltelijk langer geleden dan een jaar, te rekenen van het indienen van de klacht. De stelling van de ouders moet aldus worden begrepen, dat zij eerst vanaf het moment, dat hun zoon het speciaal onderwijs bezoekt (met ingang van het schooljaar 1999-2000), zich bewust werden van het feit, dat de schade, die hun zoon naar hun mening heeft opgelopen, is veroorzaakt door het handelen dan wel nalaten van de drie aangeklaagde personen. De klacht is ingediend binnen een jaar, nadat *** de school *** heeft verlaten.

Onder vorenomschreven omstandigheden stelt de Commissie vast, dat de klacht binnen genoemde termijn van een jaar is ingediend. Klagers zijn derhalve ontvankelijk in hun klacht.

Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde heeft de klacht – in de woorden van de Commissie samengevat – betrekking op:

het feit, dat *** sociaal en emotioneel ernstig is beschadigd en een leerachterstand heeft opgelopen enerzijds door toedoen van *** als groepsleerkracht en anderzijds door het onvoldoende zorgdragen door *** in zijn functie van intern begeleider alsmede *** als directeur, dat *** hun zoon de zorg gaf, die hij nodig had;

het feit, dat zij onwetend zijn gelaten door genoemde personen over de (on)mogelijkheden van hun zoon.

Op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde is komen vast te staan, dat *** in het eerste jaar, dat hij groep 4 bezocht, aan een Pedagogisch Didactisch Onderzoek (PDO) is onderworpen. De uitslag is met de ouders besproken. Er zijn aanbevelingen gedaan, die ook zijn opgevolgd. *** kreeg

logopedie en fysiotherapie. Ook werd aangeraden *** groep 4 over te laten doen, ten einde hem meer zelfvertrouwen te geven. Deze aanbeveling werd eveneens opgevolgd. In het tweede jaar, dat *** in groep 4 zat, is weer een PDO uitgevoerd. Het onderzoek werd afgenomen op de ***. Geadviseerd werd *** naar het speciaal onderwijs te laten gaan. De ouders gaven duidelijk te kennen niet te willen, dat hun zoon naar deze school zou gaan. De eindconclusie van het onderzoek vermeldt, dat in het nagesprek is gekozen voor het blijven in het reguliere onderwijs met behulp van ambulante begeleiding door het speciaal onderwijs, in het onderhavige geval in de persoon van ***. In het vervolg is die begeleiding ook gegeven. Van de zijde van *** werden handelingsplannen opgesteld. Er hebben regelmatig gesprekken plaatsgevonden met de ouders, met name met de moeder. Uit het vorenstaande kan genoegzaam blijken, dat de ouders al eerder op de hoogte waren gesteld van het advies *** naar het speciaal onderwijs te laten gaan.

De Commissie heeft op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde voldoende kunnen vaststellen, dat *** als intern begeleider zich zeer heeft ingespannen (zelfs een keer door te dreigen te stoppen met zijn werk als intern begeleider) om te zorgen, dat de groepsleerkracht van groep 5, 6 en 7, **, de gemaakte handelingsplannen zou uitvoeren en deze ook op gezette tijden met hem zou bespreken. Het feit, dat hij niet altijd gehoor vond bij ***, kan daaraan niet afdoen. Binnen zijn vermogen heeft *** al het mogelijke gedaan. Voorts is komen vast te staan, dat *** zich niet altijd heeft gehouden aan de wijze van omgaan met zorgleerlingen, zoals aangegeven in door het team van de school aangenomen regels, die ook in de lerarenkamer waren opgehangen. Hij sprak niet volgens het voorgeschreven tijdsplan met de intern begeleider over ***. Deze kon aldus ook onvoldoende tijdig zicht hebben op de vorderingen en uitvoering van de handelingsplannen. Ook heeft hij te veel naar eigen inzicht gehandeld en heeft hij onvoldoende adviezen van de SBD opgevolgd. Zelf heeft hij ter zitting wisselende percentages genoemd van eigen handelen en opvolgen van adviezen van de SBD. Dit doet vermoeden, dat hij niet geheel gestructureerd bezig was. De directeur van de school heeft er uiteindelijk – na klachten van *** - bij *** op aangedrongen om een en ander op schrift te stellen.

Naar het oordeel van de Commissie had het op de weg van de directeur gelegen zich de gefundeerde kritiek van de interne begeleider enigszins meer aan te trekken dan hij heeft gedaan. De stelling, dat de directeur zich op dit punt onvoldoende heeft ingespannen, onderschrijft de Commissie niet, met name niet nu de directeur zelf heeft verklaard genoeg zicht te hebben gehad op de uitvoering van de handelingsplannen door ***.

De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken, dat *** in de communicatie naar de ouders niet volledig duidelijk is geweest en zich op een enigszins nonchalante wijze heeft afgemaakt van de mededelingen inzake de voortgang van ***. Hij ging er te vanzelfsprekend vanuit, dat de ouders wel meer inzicht konden hebben in de mate van vorderingen omdat zij eerder kinderen op de school hadden gehad.

De Commissie is op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde echter niet tot de conclusie gekomen, dat de ouders onwetend zijn gelaten over de (on)mogelijkheden van hun kind. Met name de moeder is regelmatig aanwezig geweest bij gesprekken met *** en de ambulante begeleider, **. De ouders wisten, dat hun zoon een andere vorm van reken- en taalonderwijs ontving. In het voorgaande is ook reeds aangegeven, dat de ouders al in het jaar, waarin hun zoon in groep 4 onderwijs volgde, op de hoogte waren van het advies inzake het speciaal onderwijs. De ouders hadden toen zo duidelijk laten blijken, dat zij hun zoon niet naar het speciaal onderwijs wilden laten gaan. Gelet hierop kon het geen verbazing wekken, dat de school daarop zou terugkomen. De grief van de ouders, dat als gevolg van onvoldoende informatie door de school *** niet eerder voor het speciaal onderwijs is aangemeld, is naar het oordeel van de Commissie dan ook ongegrond.

De stukken en het ter zitting verhandelde geven de Commissie geen grond om aan te nemen, dat *** door de gang van zaken op de school *** een leerachterstand heeft opgelopen dan wel sociaal en/of emotioneel ernstig is beschadigd. De ouders hebben op geen enkele wijze hun stelling met een deskundig advies gefundeerd. Het feit, dat *** de eerste zes weken op de *** het hoofd gebogen had, kan niet tot een ander oordeel leiden. De overgang naar een andere school met andere kinderen kan een leerling in het algemeen terughoudend doen zijn. Voor een kind als ***, dat de ouders zelf ook als een kind met een gesloten karakter kenschetsen, geldt dit des te meer.

Al met al acht de Commissie geen grond aanwezig om de klacht in zijn beide onderdelen gegrond te verklaren.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gegeven op 12 september 2000 door mr. A.A. Lycklama à Nijeholt, voorzitter, mr. F. Agema en mr. E. Heuzeveldt, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, secretaris, en getekend door de voorzitter en de secretaris.

00017

NIET-TOELATING GROEP 3

De klacht richt zich erop dat klagers zoon niet wordt toegelaten tot groep 3. Klacht ongegrond.

Advies aan:

Het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

Inzake de klacht van de *** te *** (verder te noemen: klager).

Overwegingen van de Commissie.

De onderhavige klacht komt er kort gezegd op neer, dat klager van mening is dat zijn zoon *** met ingang van het komende schooljaar ten onrechte niet wordt toegelaten tot groep 3 van de ***. Hoewel erkend wordt dat *** is achtergebleven in zijn ontwikkeling, zou hij een kans moeten krijgen zich in groep 3 te bewijzen.

Naar het oordeel van de Commissie zijn er onvoldoende aanwijzingen op grond waarvan klager in zijn opvatting zou kunnen worden gevolgd. Zowel uit het advies van het *** als uit het schrijven van de door klager zelf ingeschakelde deskundige *** volgt dat *** in ieder geval is aangewezen op het volgen van speciaal onderwijs.

Gelet op het voorgaande dient de klacht ongegrond te worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene adviseert de Commissie het bevoegd gezag om in samenspraak met de ouders *** onmiddellijk aan te melden bij het PCL, een onafhankelijke commissie, met het verzoek of *** toegelaten kan worden tot een sbo school.

00019

WEIGEREN VAN INFORMATIE , MISBRUIK VAN SCHOOLBEZITTINGEN

De klacht richt zich tegen de weigering van het bevoegd gezag om inlichtingen rond fusiebesprekingen aan klaagster te geven en tegen de penningmeester, omdat hij een aan de school toebehorende computer bij zich thuis heeft laten installeren. Klachten ongegrond.

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van
mevrouw*** te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 26 april 2000 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BYE (verder te noemen: de Commissie) tegen het bevoegd gezag van de Protestants Christelijke Basisschool te *** wegens het verstrekken van onvoldoende inlichtingen rond de (mislukte) fusiebesprekingen. Voorts is de klacht gericht tegen de heer *** , penningmeester van het bevoegd gezag van bovengenoemde school (hierna: aangeklaagde), in verband met het feit dat hij een aan school toebehorende computer bij zich thuis heeft laten installeren.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 21 mei 2000 meegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.
Bij brief van 28 mei 2000 heeft aangeklaagde de Commissie desgevraagd zijn reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen.
Bij brief van 29 augustus 2000 heeft klaagster de Commissie bericht dat zij geen gebruik wenst te maken van haar recht te worden gehoord.
Op 4 september 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, waar klaagster (met voorafgaande kennisgeving) niet is verschenen. Namens het bevoegd gezag zijn mevrouw *** , voorzitter van het bevoegd gezag en mevrouw *** , secretaris van het bevoegd gezag, verschenen.

Standpunt van klaagster.

Uit hetgeen schriftelijk door klaagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie af dat de klacht in de volgende onderdelen uiteen valt.

1. Ten eerste is de klacht gericht tegen het bevoegd gezag. Dit heeft het laatste half jaar van het schooljaar 1999-2000 fusiebesprekingen gevoerd met een school uit Maastricht. Klaagster voert aan dat het bevoegd gezag geweigerd heeft haar als ouder inzicht te geven in de fusiebesprekingen. Op verscheidene vergaderingen hebben ouders hierover nadere vragen gesteld die het bevoegd gezag weigerde te beantwoorden. Thans blijken de fusiebesprekingen op niets uitgelopen te zijn en zal de school moeten sluiten. Klaagster stelt zich op het standpunt dat het bevoegd gezag verplicht is haar als ouder inlichtingen te verschaffen over zaken die het voortbestaan van de school betreffen.

2. Ten slotte is de klacht gericht tegen aangeklaagde. Klaagster stelt zich op het standpunt dat aangeklaagde een computer toebehorende aan de school bij zich thuis heeft laten installeren. Toen klaagster aangeklaagde op de ledenvergadering van 6 april 2000 over deze zaak aansprak, weigerde hij inlichtingen te geven waarom de computer zich bij hem thuis bevond en wanneer hij voornemens was de computer naar de school terug te brengen. Nu de school per 1 augustus 2000 zal sluiten vreest klaagster dat aangeklaagde de computer onrechtmatig in zijn bezit zal houden.

II. Overwegingen van de Commissie.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende:

I. Ten aanzien van het bevoegd gezag.

Klaagster heeft ten eerste aangevoerd dat het bevoegd gezag onvoldoende informatie over de penibele situatie van de school en over de fusieonderhandelingen heeft gegeven en expliciete vragen hieromtrent weigerde te beantwoorden.

Ter zitting is aangegeven door het bevoegd gezag dat de school jaren lang rond de vijftig leerlingen heeft gehad en derhalve reeds eerder kans heeft bestaan dat de school een keer onder het minimum aantal leerlingen van vijftig zou komen. Met deze wetenschap heeft het bevoegd gezag reeds twee en een half jaar geleden fusieonderhandelingen gestart. De voorgenomen fusie is echter op het laatste moment afgeketst en de fusiebesprekingen zijn in de opvolgende jaren gecontinueerd in drie-maandelijks overleg tussen de voorzitters.

In januari 2000 is duidelijk geworden in een gesprek met de heer *** van de Besturenraad dat de school aan het eind van het schooljaar zou moeten sluiten, omdat het aantal leerlingen onder het minimum aantal lag. Tot dat moment was er steeds van uitgegaan dat er dan nog een jaar respijt zou zijn, hetgeen ook steeds door terzake kundigen was bevestigd. Een fusie bleek echter vanaf dat moment de enige mogelijkheid voor het bevoegd gezag om de school te laten voortbestaan.

Ter zitting is door het bevoegd gezag aangegeven dat ze de eventuele opheffing van de school niet met veel nadruk heeft vermeld om zichzelf een betere uitgangspositie te verschaffen in de onderhandelingen met een mogelijke fusiepartner. Tevens heeft het bevoegd gezag verklaard, zij het onder tijdsdruk te hebben gepraat met de medezeggenschapsraad, ouders en het team.

Hierbij is de afweging gemaakt dat door geruchten over een mogelijke opheffing de kans werd vergroot dat ouders hun kinderen vroegtijdig van school zouden halen en dit de onderhandelingspositie van het bevoegd gezag bij de fusiebesprekingen aanzienlijk zou kunnen ondermijnen. De Commissie acht gezien de omstandigheden de belangenafweging van het bevoegd gezag niet onredelijk. Het feit dat alles snel moest worden besproken doet hier naar het oordeel van de Commissie niet aan af daar fusieonderhandelingen reeds twee en een halfjaar speelden en deze materie derhalve niet nieuw was.

De Commissie is van oordeel dat het bevoegd gezag binnen de beperkte mogelijkheden heeft gedaan wat ze kon om de school te laten voortbestaan en zoveel mogelijk openheid heeft betracht.

In hetgeen overigens door klaagster is aangevoerd ziet de Commissie geen aanknopingspunten om dit onderdeel van de klacht gegrond te verklaren.

Uit hetgeen hiervoor is overwogen vloeit voort dat de klacht ten aanzien van het bevoegd gezag naar het oordeel van de Commissie ongegrond dient te worden verklaard.

2. Ten aanzien van aangeklaagde.

Klaagster heeft ten tweede aangevoerd dat ze vreest dat aangeklaagde zich een computer van de school zal toeëigenen.

De Commissie stelt allereerst vast dat op de hoorzitting van 4 september 2000 door het bevoegd gezag een kopie is overgelegd van het bewijs dat de computer door aangeklaagde aan de gemeente *** is overgedragen op 2 augustus 2000.

Nu aan de Commissie dit bewijs is overgelegd en ter zitting is gebleken dat de computer met toestemming van de medezeggenschapsraad bij aangeklaagde was geplaatst, ziet zij geen enkele aanleiding te twijfelen aan de bedoelingen van aangeklaagde met betrekking tot de computer. Bovendien is de Commissie van oordeel dat het volstrekt normaal is dat aangeklaagde de computer gebruikte bij de uitoefening van zijn taak, namelijk het uitwerken en vormgeven van het ICT -beleid.

Uit het voorgaande vloeit voort dat de Commissie geen enkele grond is gebleken voor het vermoeden van klaagster dat aangeklaagde voornemens zou zijn de computer blijvend voor eigen gebruik te bestemmen.

Dit betekent dat de klacht van klaagster ten aanzien van aangeklaagde naar het oordeel van de Commissie eveneens ongegrond dient te worden verklaard.

III. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- Verklaart de klacht ten aanzien van het bevoegd gezag ongegrond.
- Verklaart de klacht ten aanzien van aangeklaagde ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 4 september 2000 door mr. E. I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede mr. M. ledema en mr. Joh.C. Westmaas als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijsink als secretaris.

00020

WIJZE VAN BEJEGENING OUDERS DOOR DIRECTEUR

De klacht richt zich tegen de wijze waarop klagers door de directeur zijn bejegend en de onzorgvuldige wijze van communiceren inzake overplaatsing van hun zoon naar een andere groep. Klacht gegrond

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** en de *** te ***, ouders van *** (verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 26 april 2000 hebben klagers (ouders van ***) een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) over de wijze waarop hun zoon *** en zichzelf als ouders zijn bejegend door mevrouw ***, directeur van de *** te *** (verder te noemen: aangeklaagde). De klacht is door de Commissie op 22 mei 2000 ontvangen.

Desgevraagd hebben het bevoegd gezag en de school bij schrijven van 30 juni 2000 hun reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen. Bij schrijven van 18 september 2000 heeft de *** hierop gereageerd en tevens aan de Commissie laten weten dat hij niet op de hoorzitting van 20 september 2000 zal verschijnen.

Op 20 september 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar *** is verschenen. Voorts is verschenen de *** en ***. Namens de school is aangeklaagde verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door ***, secretaris van het bevoegd gezag.

Standpunt van klagster.

Klagers hebben – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd:

De klacht betreft de wijze waarop hun zoon *** en zichzelf als ouders zijn bejegend door aangeklaagde op 16 maart 2000 tijdens een overleg tussen de school en de ouders van groep 6. De school had besloten om *** voor een bepaalde periode over te plaatsen naar een andere groep. Als reden voor deze maatregel is aangevoerd dat *** de oorzaak zou zijn van alle wanorde in de groep. Klagers hebben aangegeven dat de school hieromtrent nooit contact met hen heeft opgenomen en dat er mogelijk andere oorzaken zijn voor de ordeproblemen in de groep.

Verder hebben klagers aangegeven dat zij ontevreden zijn over de wijze waarop aangeklaagde de gedragsproblemen van hun zoon aan de orde heeft gesteld op de ouderavond van 16 maart 2000 en tijdens die bijeenkomst hun zoon in het bijzijn van alle andere ouders als zondebok zou hebben afgeschilderd.

Voorts hebben klagers aangevoerd dat er met hen op onzorgvuldige wijze is gecommuniceerd over de maatregel van overplaatsing en dat de school later geen enkele poging heeft gedaan om terug te komen op hun handelwijze van donderdag 16 maart 2000.

Overwegingen van de Commissie.

Klagers verwijten aangeklaagde dat zij zich op de ouderavond van 16 maart 2000, in het bijzijn van alle andere ouders, tegenover klagers zeer negatief heeft uitgelaten over hun zoon *** door hem als zondebok voor alle problemen in de klas aan te merken en derhalve hun zoon en hen als ouders onheus heeft bejegend.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers en de school naar voren is gebracht, blijkt dat beide partijen over de inhoud en strekking van deze uitlatingen van aangeklaagde van mening verschillen.

De Commissie stelt echter vast, dat aangeklaagde op eerdergenoemde ouderavond heeft verklaard dat de oplossing voor alle onrust in de klas moest worden gezocht in het overplaatsen van één kind.

Gelet op het feit dat niet eerder over de maatregel was gesproken en klagers als enig ouderpaar waren uitgenodigd voor een gesprek met een delegatie van school, bevoegd gezag en medezeggenschapsraad, slechts één uur voor de bewuste ouderavond en zonder dat de reden voor dit gesprek was genoemd, acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat bij klagers het gevoel is ontstaan dat hun kind als zondebok werd aangemerkt voor de problemen in de klas.

De Commissie is voorts van oordeel dat aangeklaagde over een dergelijke maatregel eerder had moeten spreken met klagers en niet op het moment dat aangeklaagde wist dat ze één uur later met hen en de rest van de ouders een overleg had. Door deze handelwijze van aangeklaagde was er geen mogelijkheid meer om in een andere richting te manoeuvreren omdat de beslissing over de overplaatsing van *** reeds was genomen en dit besluit ook aan de andere ouders kenbaar moest worden gemaakt.

De Commissie overweegt verder dat aangeklaagde voor de ouders een basis voor acceptatie van de maatregel had moeten creëren in plaats van hen met de maatregel te overrompelen. Met klagers is de Commissie derhalve van oordeel dat het optreden van aangeklaagde jegens klagers onzorgvuldig is geweest. Tevens is de Commissie van oordeel dat de school in gebreke is gebleven door na de escalatie op de ouderavond aan klagers geen handreiking tot verzoening te bieden.

Het vorenstaande brengt de Commissie tot de conclusie dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag het initiatief te nemen tot een gesprek met de ouders en aangeklaagde, teneinde de onderlinge verhoudingen zo spoedig mogelijk te normaliseren en het wederzijdse vertrouwen te herstellen.

Aldus gegeven op 6 september 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede mw. mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en mr. Joh.C. Westmaas als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijsink als secretaris.

00022

SCHOOLADVIES EN WEIGERING TOT COMMUNICATIE HIEROVER

De klacht heeft betrekking tot het handelen van de directrice omtrent het schooladvies van klagers zoon. Tevens klagen zij over de weigering van aangeklaagde hierover te communiceren. Klacht over communicatie gegrond.

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging ***(verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** en mevrouw ***, ouders van *** (verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 30 mei 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen mevrouw ***, directrice van basisschool *** (hierna: aangeklaagde), in verband met haar handelwijze omtrent het schooladvies van ***.

Bij brief van 6 juli 2000 hebben klagers de Commissie een begeleidend schrijven bij bovengenoemde brief doen toekomen.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 3 juli 2000 meegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Bij brief van 27 juni 2000 heeft aangeklaagde de Commissie desgevraagd haar reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen.

Bij schrijven van 20 september 2000 hebben klagers een reactie op het verweerschrift van aangeklaagde ingezonden.

Op 11 oktober 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, waar klagers zijn verschenen bijgestaan door ***, werkzaam bij Rechtsbijstand Zoetermeer. Voorts is aangeklaagde in persoon verschenen bijgestaan door ***. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door *** secretaris/penningmeester van het bevoegd gezag.

Standpunt van klagers.

De klacht heeft betrekking op het handelen van aangeklaagde omtrent het schooladvies van ***.

Klagers hebben ten eerste bezwaren naar voren gebracht tegen het feit dat aangeklaagde hun zoon uiteindelijk VMBO-HAVO advies heeft gegeven.

In dat verband hebben zij – zakelijk weergegeven – gesteld dat, mede gelet op de score van de Cito-toets van *** en het feit dat aangeklaagde tijdens het tweede schooladviesgesprek HAVO-advies had toegezegd, zij erop konden vertrouwen dat HAVO advies op het aanmeldingsformulier voor een middelbare school zou worden ingevuld en hun zoon in een HAG klas zou worden geplaatst. Voorts stellen klagers dat zij nooit een kopie van het schooladviesgesprek als bevestiging hebben gehad.

Ten tweede hebben klagers zich op het standpunt gesteld dat aangeklaagde geweigerd heeft gehoor te geven aan hun wens te communiceren. In dit verband hebben zij gesteld dat aangeklaagde het eerder gegeven advies niet volgens afspraak heeft gewijzigd zonder hen daarvan op de hoogte te stellen en zonder enige mogelijkheid tot overleg. Pas uit de brief van 27 april 2000 van het *** College bleek een ander advies dan was toegezegd. Voorts hebben klagers aangevoerd dat aangeklaagde slechts de toezegging ontkende en aan klagers vertelde dat zij het verkeerd hadden begrepen. Ten slotte hebben klagers aangevoerd dat aangeklaagde niets in het werk heeft gesteld om deze miscommunicatie te verhelpen en hen elke mogelijkheid tot een gesprek heeft ontnomen.

Overwegingen van de Commissie.

1. Met betrekking tot het door aangeklaagde gegeven VMBO-HAVO advies voor *** overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt voorop dat het geven van schooladviezen een eigen bevoegdheid is van scholen, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt derhalve bij de toetsing van deze adviezen de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend negatief zal oordelen over een concreet advies, indien deze naar haar oordeel apert onredelijk is.

De Commissie twijfelt niet aan de deskundigheid van aangeklaagde om advies te geven. De Commissie is, alles overziende, van oordeel dat aangeklaagde het schooladvies in redelijkheid heeft kunnen vaststellen.

Het feit dat klagers van oordeel zijn dat *** juist beter zal presteren en meer zelfvertrouwen zal krijgen indien hij in een HAG klas zou worden geplaatst kan niet tot een ander oordeel leiden, omdat aangeklaagde vanuit haar eigen deskundigheid en verantwoordelijkheid tot een advies dient te komen.

Dit betekent dat de klacht op dit punt ongegrond dient te worden verklaard.

2. Met betrekking tot de communicatie tussen klagers en aangeklaagde overweegt de Commissie het volgende.

Vaststaat dat geen afschrift van hetgeen tijdens het tweede schooladviesgesprek is besproken als bevestiging aan de ouders is verstrekt. De Commissie merkt op dat het de voorkeur verdient dat van dergelijke belangrijke zaken schriftelijk bericht aan de ouders wordt gezonden, zodat op ondubbelzinnige wijze vastligt wat is besproken. De Commissie stelt vast dat nu een dergelijk bericht is uitgebleven, een hardnekkig misverstand over de inhoud van het schooladvies is opgetreden dat op eenvoudige wijze had kunnen worden voorkomen. Aangezien het bevoegd gezag inmiddels zelf ook tot dit inzicht is gekomen, ziet de Commissie geen aanleiding hieraan verder consequenties te verbinden.

Uit hetgeen schriftelijk en op de zitting door klagers en aangeklaagde naar voren is gebracht, blijkt dat beide partijen over de inhoud en strekking van de uitlatingen van aangeklaagde van mening verschillen. Ook de Commissie heeft niet met zekerheid kunnen vaststellen of bedoelde toezegging daadwerkelijk is gedaan, doch acht dit gezien de opstelling en verklaring van aangeklaagde niet erg aannemelijk.

Kennelijk hebben klagers naar aanleiding van het tweede gesprek erop vertrouwd dat het voorlopig schooladvies volgens afspraak zou worden gewijzigd en dat hun zoon HAVO advies zou krijgen en zijn zij ervan uitgegaan dat hun zoon in het nieuwe schooljaar in een HAG klas zou worden geplaatst.

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat zij slechts heeft toegezegd op het aanmeldingsformulier aan te geven dat klagers hun zoon graag op de HAVO geplaatst wilden zien.

De Commissie acht het alles overziende niet onaannemelijk dat aangeklaagde van mening was een redelijk compromis bereikt te hebben, terwijl klagers de stellige indruk hadden dat zij aangeklaagde van hun standpunt hadden overtuigd. Echter aangeklaagde had zich ervan moeten vergewissen of haar boodschap naar klagers toe eenduidig en voldoende duidelijk was overgekomen. Voorts overweegt de Commissie dat aangeklaagde voor klagers een basis voor acceptatie van het uiteindelijke advies had moeten creëren in plaats van hen hiermee te overrompelen.

De Commissie is dan ook van oordeel dat aangeklaagde niet voldoende heeft vastgesteld of haar standpunt omtrent het schooladvies in voldoende mate is overgekomen bij klagers en dat aangeklaagde te weinig heeft ondernomen de gerezen miscommunicatie te verhelpen.

Het vorenstaande brengt de Commissie tot de conclusie dat de klacht in zoverre gegrond dient te worden verklaard.

De Commissie merkt tenslotte nog op dat ter zitting is gebleken dat partijen zich ernstig zorgen maken over de wijze waarop de communicatie in de toekomst zal verlopen. De Commissie ziet hierin aanleiding enige aanbevelingen te doen teneinde de ontspoorde verhoudingen weer in de rails te krijgen.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ten aanzien van punt 1 ongegrond.

Verklaart de klacht ten aanzien van punt 2 gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenstaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag het volgende:

Contact van leerkrachten en directie met de ouders dient uitsluitend op afspraak plaats te vinden.

Het gesprek uitsluitend in het bijzijn van een tussenpersoon in wie beide partijen vertrouwen hebben te laten plaatsvinden. In eerste instantie kan de officiële vertrouwenspersoon mogelijk bemiddelen om in onderling overleg de geschikte persoon aan te wijzen.

De commissie merkt op dat de aanwezigheid van bestuursleden niet als een adequate oplossing kan worden gezien, daar deze niet als onafhankelijk kunnen worden aangemerkt

Ten slotte adviseert de Commissie het bevoegd gezag het initiatief te nemen tot een gesprek met de ouders en aangeklaagde en de aan te wijzen tussenpersoon teneinde de onderlinge verhoudingen te normaliseren en het vertrouwen te herstellen in het belang van Jeffrey, de andere zoon van klagers.

Aldus gegeven op 11 oktober 2000 door mr. E. I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en drs. K.M.P.A.M. Habryka als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijsink als secretaris.

00023

VAKKENPAKKET

Klager stelt zich op het standpunt dat de school zijn dochter ten onrechte een vakkenpakket van zeven vakken heeft opgelegd, waardoor haar schoolprestaties zienderogen achteruit gingen en zij vanwege de psychische druk uiteindelijk ziek werd. Klacht gegrond

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te ***, vader van *** (verder te noemen: klager).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 5 juni 2000 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) over de gang van zaken omtrent de keuze van het examenprogramma van hun dochter op *** te ***.

Desgevraagd hebben het bevoegd gezag en de school bij schrijven van 13 september 2000 hun reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen.

Op 20 november 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar *** is verschenen. Voorts zijn namens de school ***, directeur en ***, decaan verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door ***, voorzitter van het bevoegd gezag.

Standpunt van klager.

De klacht heeft betrekking op ***, dochter van klager, die in het schooljaar 1999-2000 in klas 3 van de MAVO op bovengenoemde school heeft gezeten.

Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat de school ten onrechte *** verplicht een 7-vakkenpakket heeft opgelegd. Ter onderbouwing van deze stelling heeft klager een aantal argumenten naar voren gebracht. Zakelijk weergegeven luiden deze als volgt.

Klager heeft aangevoerd dat hij omtrent de vakkenpakketkeuze van *** haar mentor, *** heeft geraadpleegd, die hem toezegde dat het formulier van februari 1999 een voorlopige opgave van het vakkenpakket betrof en dat in april 1999 een gesprek zou plaatsvinden omtrent de definitieve vakkenpakketkeuze. Voorts heeft klager gesteld dat in april 1999 op advies van de mentor is gekozen voor een 6-vakkenpakket, omdat ***, gezien haar cijferlijst, niet in aanmerking kwam voor een 7-vakkenpakket. Verder heeft klager gesteld dat in september 1999, toen het nieuwe schooljaar begon, zijn dochter tegen de zin van haar en haar ouders is ingedeeld voor 7 vakken. Ten slotte heeft klager aangevoerd dat hij herhaaldelijk aan de school heeft gevraagd het vakkenpakket van *** terug te brengen tot 6 vakken, maar aan deze wens heeft de school nimmer gehoor gegeven. De resultaten van *** zijn bergafwaarts gegaan en in december 1999 blijkt het te zwaar voor haar. Ten slotte is zij onder de psychische druk van 7 vakken in januari 2000 ziek geworden.

Overwegingen van de Commissie.

Met betrekking tot de communicatie tussen klager en de school overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt vast dat klager en zijn dochter 7 vakken hebben opgegeven bij de voorlopige pakketkeuze. Voorts hebben tussen klager en de school diverse gesprekken omtrent de definitieve keuze plaatsgevonden.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klager en de school naar voren is gebracht, blijkt dat beide partijen over de uitkomst van bovengenoemde gesprekken van mening verschillen.

Kennelijk heeft klager naar aanleiding van de gesprekken met de mentor erop vertrouwd dat zijn dochter het komende schooljaar 6 vakken zou gaan volgen.

De school stelt zich op het standpunt dat de definitieve pakketkeuze dezelfde is gebleven als de voorlopige keuze van klager en zijn dochter, dus in feite overeenkomt met de wens van *** en haar ouders.

Weliswaar kan naar het oordeel van de Commissie de keuze voor de school voldoende duidelijk zijn geweest. De school had zich er echter van moeten vergewissen of de definitieve keuze van klager en zijn dochter ook inderdaad dezelfde was gebleven als de voorlopige keuze.

De Commissie acht voldoende aannemelijk geworden dat de school niet voldoende heeft gecommuniceerd met klager en zijn dochter en dat zij de definitieve keuze niet met hen heeft afgestemd.

Vaststaat dat er geen schriftelijke bevestiging van hetgeen tijdens gesprekken omtrent de vakkenpakketkeuze is besproken tussen klager en de school als bevestiging aan de ouders van *** is verstrekt. De Commissie acht het noodzakelijk dat van dergelijke belangrijke zaken schriftelijk bericht aan de ouders wordt gezonden, zodat op duidelijke wijze met de ouders wordt gecommuniceerd en is van oordeel dat de school hierin nalatig is geweest.

Met betrekking tot het opleggen van een zevende vak overweegt de Commissie als volgt.

In de schoolgids staat vermeld dat er soms leerlingen zijn die, gezien hun capaciteiten, er nog een zevende vak bij kunnen doen. Voorts is met betrekking tot het volgen van een zevende vak in de schoolgids bepaald dat alleen zij, die op het laatste rapport in klas 3 over alle vakken een 7 of hoger gemiddeld hebben, er een zevende vak bij mogen nemen.

De school heeft gesteld dat *** meer kans van slagen heeft met 7 vakken, ondanks niet alleen het feit dat de rapportcijfers van *** aan genoemde voorwaarden voldeden, maar zelfs dat de rapportcijfers van *** van dien aard waren, dat een reguliere bevordering op grond van deze cijfers niet mogelijk was.

De Commissie kan de school daarin niet volgen. Uit deze bepaling vloeit, anders dan de school stelt, niet voort dat leerlingen met een zwakker eindresultaat in klas 3 dan genoemd in voornoemde bepaling, een zevende vak kunnen nemen. Het nemen van een zevende vak is immers afhankelijk van de capaciteiten en cijferlijst van de leerling.

Uit genoemde bepaling vloeit naar het oordeel van de Commissie uitsluitend voort dat leerlingen in staat moeten zijn een vak extra aan te kunnen, indien hun prestaties dit toelaten hetgeen door een cijfergemiddelde van 7 of hoger moet kunnen worden aangetoond. Daarmee heeft deze bepaling het karakter van een minimumbepaling.

De Commissie stelt aan de hand van de dossierstukken en het verhandelde ter zitting vast dat *** gezien haar cijferlijst aan het einde van klas 3 niet zou kunnen worden bevorderd naar klas 4.

De Commissie stelt vast dat de school van het door haarzelf vastgestelde beleid is afgeweken, maar stelt tevens voorop dat het afwijken van beleid een eigen bevoegdheid is van de school, die dient te worden uitgeoefend binnen bepaalde grenzen van redelijkheid. Voorts dient de betreffende beslissing zorgvuldig te worden gemotiveerd en met betrokkenen gecommuniceerd. De Commissie neemt bij de beoordeling hiervan de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend negatief zal oordelen over een afwijking van het gevoerde beleid, indien deze naar haar oordeel apert onredelijk is.

De Commissie is van oordeel dat het opleggen van een zevende vak aan een leerling met zo'n zwak rapport in strijd is met de regeling zoals die expliciet vermeld staat in de schoolgids. Dat geldt temeer daar niet is komen vast te staan dat de redenering van de school om af te wijken van het bestaande en bekend gemaakte schoolbeleid met de ouders is besproken, althans niet is komen vast te staan dat de ouders met deze afwijking van het bestaande beleid hebben ingestemd. Vanaf het moment dat de school de keuze voor het zevende vak had vastgelegd is door de ouders tegen deze keuze bezwaar gemaakt. De school heeft evenwel in deze bezwaren geen aanleiding gezien om met ouders alsnog tot overeenstemming te komen over de keuze van het pakket. Mede gelet op het feit dat de communicatie tussen school en ouders omtrent de keuze van het vakkenpakket onduidelijk is gebleven en voorts niet is komen vast te staan dat de school er zich van heeft vergewist dat de ouders achter de afwijkende keuze stonden, acht de Commissie het opleggen van een zevende vak niet redelijk. Het vervolgens ontbreken van enige bereidheid om op het ingenomen standpunt terug te komen, zulks ondanks de bezwaren van de ouders en de problemen die er ontstonden rondom het functioneren van *** op school, komt de Commissie onbegrijpelijk voor.

Het feit dat de school meent dat *** meer kans van slagen zou hebben indien ze een 7-vakkenpakket had, is niet onderbouwd en kan derhalve niet tot een ander oordeel leiden.

Het vorenstaande brengt de Commissie tot de conclusie dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht gegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenstaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag het volgende:

De vakkenpakketkeuze met de ouders af te stemmen en schriftelijk vast te leggen. Zich te houden aan het door de school zelf vastgesteld en schriftelijk vastgelegd beleid. Indien de school van die regeling wil afwijken, dient dit extra te worden gemotiveerd en met betrokkenen gecommuniceerd.

Aldus gegeven op 20 november 2000 door mr. Joh.C. Westmaas als voorzitter, alsmede mr. M. Iedema en drs. L. van Noort als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijsink als secretaris.

00024.

SCHORSING EN VERWIJDERING

Klacht heeft betrekking tot de gang van zaken rond de schorsing en verwijdering van hun zoon. Klacht ongegrond

Advies aan:

het bestuur van de ***, zetelend te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag)

inzake de klacht van:

*** en *** te *** (verder te noemen: klagers).

Het verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 20 juni 2000 hebben klagers (ouders van de minderjarige ***) een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Vereniging Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg (verder te noemen: de Commissie) in verband met de gang van zaken rond de schorsing en verwijdering van hun zoon *** van het *** te *** (hierna te noemen: de school).

Het bevoegd gezag heeft de Commissie desgevraagd bij schrijven van 28 september 2000 zijn reactie op het gestelde in de klachtbrief doen toekomen.

Op 30 oktober 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klagers zijn verschenen, vergezeld door ***, als vertrouwenspersoon verbonden aan de school, alsmede door hun zoon ***. Voorts zijn namens het bevoegd gezag verschenen ***, voorzitter van de Centrale Directie van de school, alsmede ***, sectordirecteur VMBO van de school.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting heeft de klacht betrekking op de gang van zaken rond de schorsing en verwijdering van ***, zoon van klagers, van de school. De klacht kan als volgt worden samengevat:

Klagers zijn van mening, dat zij slecht zijn voorgelicht door de schoolleiding en de leerplichtambtenaar over de “*S*”, een onderwijsproject in ***, waar *** voor een intakegesprek kon worden aangemeld. De tijdelijkheid van plaatsing op die school is klagers ontgaan, naar zij in hun klachtbrief stellen.

Zij constateren, dat de schoolleiding gesprekken met hen heeft gevoerd over de positie van ***, terwijl het besluit tot verwijdering al was genomen. In de visie van klagers wekt het verbazing, dat de verwijderingsprocedure tot april 2000 heeft geduurd, terwijl al op 27 januari 2000 erover is gesproken.

Klagers zijn het oneens met de beschuldigingen, die tot het besluit tot verwijdering hebben geleid. In het bijzonder betreft dit de videoband. Zij hadden de videoband, waarop volgens de schoolleiding te zien zou zijn, dat *** bepaalde strafwaardige feiten zou hebben begaan, door een onafhankelijke derde willen laten bekijken, zodat de school niet kon manipuleren.

Naar de mening van klagers hebben zij onvoldoende hulp gehad om hun zoon op een andere MAVO-school geplaatst te krijgen. In dit verband klemmt ook nog eens de negatieve rapportage van het ***, die volgens klagers onbewezen is.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast, dat de (model-)Klachtregeling Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Deze Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet. Door deze wet wordt bewerkstelligd, dat in een aantal onderwijswetten – waaronder de Wet op voortgezet onderwijs – de regel wordt neergelegd, dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling voor de behandeling van klachten te treffen. Ingevolge artikel 24b, derde lid (voorzover hier van belang), van de Wet op het voortgezet onderwijs, zoals gewijzigd bij evengenoemde Kwaliteitswet, strekt die regeling niet ter vervanging van een andere voorziening die op grond van een wettelijke regeling, niet zijnde een klachtenregeling, voor de klager openstaat of heeft opengestaan.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag, die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:
(on)gegrondheid van de klacht;
het nemen van maatregelen;
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Commissie verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de Commissie anders beslist.

De Commissie stelt vast, dat de onderhavige klacht binnen genoemde termijn van een jaar is ingediend. In dat opzicht is de klacht derhalve ontvankelijk.
Ten aanzien van de ontvankelijkheid overweegt de Commissie voorts het volgende.
Weliswaar opent artikel 15, tweede lid, van het Inrichtingsbesluit WVO de mogelijkheid voor belanghebbenden – zoals klagers – om bezwaar te maken bij het bevoegd gezag tegen een besluit tot verwijdering (waartoe het onderhavige bevoegd gezag op 6 april 2000 heeft besloten), doch deze bepaling staat in verband met artikel 24b, derde lid, van de Wet op het voortgezet onderwijs in dit geval niet in de weg aan ontvankelijkheid van de onderhavige klacht, nu deze niet is gericht tegen het besluit tot verwijdering op zich, maar tegen de gang van zaken rond de verwijdering van *** van de school.
De klacht is derhalve ontvankelijk.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

In dat kader gaat zij uit van de volgende vaststaande feiten en omstandigheden.
In verband met gerezen moeilijkheden ten aanzien van ***, zoon van klagers, heeft de schoolleiding getracht het gedrag van *** in positieve zin te wijzigen. Directieleden, docenten en de mentor zijn hierbij betrokken geweest, evenals de ouders. Deze pogingen hebben niet tot het gewenste resultaat geleid. Na verloop van tijd ontstond naar het gevoelen van de schoolleiding een onhoudbare situatie door het gedrag van *** ten opzichte van medeleerlingen en docenten.
Vervolgens heeft de directie VMBO in nauw overleg met de leerplichtambtenaar en de onderwijsinspectie geprobeerd een oplossing te vinden waardoor een verwijderingsprocedure achterwege zou kunnen blijven. Gepoogd is om *** tijdelijk te plaatsen op de “*S*”, een onderwijsproject in ***. Dit stuitte af op bezwaren van de ouders. Plaatsing op andere reguliere scholen kon wegens organisatorische redenen aan de zijde van die scholen niet doorgaan. De leerplichtambtenaar heeft vervolgens een bezoek gebracht aan de kweker, waar *** op zaterdag werkt, ten einde de mogelijkheid te bespreken *** in een combinatietraject leren-werken te plaatsen.

De coördinator van het Agrarisch Onderwijscentrum "****" in *** heeft vervolgens ook een bezoek gebracht aan evenbedoelde kweker. Hij heeft daarna overleg gevoerd met de leerplichtambtenaar en de sectordirecteur VMBO. Dit heeft geleid tot een gezamenlijk bezoek van *** en de leerplichtambtenaar aan "****". Bij de leerplichtambtenaar bestond de indruk, dat *** enthousiast was. Korte tijd daarna werd van de zijde van de familie *** aan de school telefonisch medegedeeld, dat niet akkoord werd gegaan met de gekozen constructie.

Volgens de schoolleiding kan worden vastgesteld, dat de communicatie tussen *** en de school anders verloopt dan die tussen *** en zijn ouders.

Gedurende de tijd, dat werd gepoogd plaatsing van *** op "****" of de "*S*" te realiseren, heeft een gesprek plaatsgevonden op 28 januari 2000 tussen de ouders en vertegenwoordigers van de schoolleiding. Daarbij is van laatstgenoemde zijde aangegeven, dat de grenzen, die de school acceptabel vindt, zijn overschreden en dat de schoolleiding niet langer in staat is *** als leerling in de school te handhaven.

Bij brief van 31 januari 2000 heeft de sectordirecteur VMBO vervolgens de ouders in kennis gesteld van zijn besluit *** met ingang van 31 januari 2000 voor de periode van vijf dagen te schorsen. De sectordirecteur heeft de ouders in genoemde brief gevraagd, of zij bereid zijn in de schorsingsperiode tot een oplossing te komen. Daarbij is ook nog gewezen op het contact met de leiding van het onderwijsproject de "*S*" te *** , die bereid is na te gaan of *** daar kan worden geplaatst. Als niet tot een gezamenlijk besluit van school en ouders wordt gekomen, zal de school tot officiële verwijdering van *** overgaan. Vervolgens is bij brief van 7 februari 2000 een concept-besluit tot verwijdering verzonden, waarbij de twee mogelijkheden van plaatsing elders, te weten op de "*S*" en "****", zijn genoemd.

Naar de mening van de Commissie dient de brief van 7 februari 2000 te worden aangemerkt als een voornemen tot verwijdering. Op verzoek van de ouders is de officiële verwijdering twee keer uitgesteld. Dit uitstel heeft echter niet tot plaatsing elders geleid. De ouders hebben geen gebruik gemaakt van de genoemde plaatsingsmogelijkheden. Het bevoegd gezag heeft vervolgens op 6 april 2000 tot definitieve verwijdering van *** van de school besloten.

Uitgaande van vorengeschetste feiten en omstandigheden zal de Commissie ingaan op de vier onderdelen van de klacht, zoals hierboven onder II omschreven.

Ter zitting is komen vast te staan, dat, anders dan klagers in hun klachtbrief van 20 juni 2000 stellen, de tijdelijkheid van plaatsing op de "*S*" op zich wel was aangegeven door schoolleiding en leerplichtambtenaar, maar dat zowel klagers als *** niet geloofden in tijdelijkheid in verband met verhalen van andere jongeren, die de "*S*" hadden bezocht.

Gelet op deze vaststelling is dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Gelet op de vaststaande feiten kan niet worden gesteld, dat het besluit tot verwijdering al definitief was terwijl nog gesprekken met de ouders werden gevoerd. In het schrijven van 31 januari 2000 werd juist nog de ruimte gelaten voor een oplossing. Bovendien is de verwijdering op verzoek van de ouders twee keer uitgesteld ten einde hen de gelegenheid te geven hun zoon elders te doen plaatsen. Klagers hebben de – als reëel aan te merken – kansen niet gegrepen. Als zij dat wel zouden hebben gedaan, zodat hun zoon elders zou kunnen worden ingeschreven, zou het bevoegd gezag niet tot verwijdering hebben behoeven over te gaan.

Ook dit onderdeel van de klacht is mitsdien ongegrond.

Dit onderdeel van de klacht heeft betrekking op het feitencomplex, dat ten grondslag ligt aan het besluit tot verwijdering. De Commissie is, gelet op artikel 24b, tweede lid, van Wet op het voortgezet onderwijs juncto artikel 15 van het Inrichtingsbesluit WVO, niet bevoegd te oordelen over dat besluit. Overigens ziet de klacht ook niet op dat besluit als zodanig.

Op grond van de informatie, die de Commissie uit de stukken en het ter zitting verhandelde heeft ontvangen, is zij tot de conclusie gekomen, dat de ouders voldoende hulp hebben ontvangen om hun zoon elders geplaatst te krijgen. Dat deze hulp niet heeft geleid tot plaatsing op een MAVO-school, zoals de ouders graag hadden gewenst, kan hieraan niet afdoen. De school heeft voldoende inspanningen getoond op dat punt. Als de betreffende scholen organisatorische redenen aanvoeren, kan het *** niet worden verweten, dat van die zijde niet voldoende hulp is geboden.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht eveneens ongegrond.

Het vorenstaande brengt de Commissie tot de slotsom, dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gegeven op 27 november 2000 door mr. A.A. Lycklama à Nijeholt, voorzitter, mevrouw T. Frankema en mr. E. Heuzeveldt, leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. H. Pieffers, secretaris.

00025

FUNCTIONEREN LEERKRACHT EN KLACHTAFHANDELING

Klager heeft ten eerste bezwaren naar voren gebracht met betrekking tot het functioneren van aangeklaagde als groepsleerkracht van groep 8. Ten tweede heeft klager bezwaren naar voren gebracht tegen het bestuur en de directie omtrent de wijze waarop zij met de afhandeling van de, in eerste instantie bij hen neergelegde, klacht zijn omgegaan. Klacht over het functioneren gegrond.

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs in de gemeente ***
(verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake

de klacht van de heer *** , vader van *** , te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 18 juni 2000 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen de heer ***, adjunct-directeur van de *** school te *** (hierna: aangeklaagde), in verband met zijn functioneren als leerkracht van groep 8.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 19 september 2000 meegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Bij brief van 29 september 2000 heeft het bevoegd gezag de Commissie een nadere reactie doen toekomen.

Op 13 november 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klager in persoon is verschenen. Voorts is aangeklaagde verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door ***, lid van het dagelijks bestuur. Verder is verschenen ***, directeur van bovengenoemde school.

Standpunt van klager.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie af dat de klacht in twee onderdelen uiteen valt.

A. Klager heeft ten eerste bezwaren naar voren gebracht met betrekking tot het functioneren van aangeklaagde als groepsleerkracht van groep 8.

De klacht houdt verband met klagers zoon ***, gedurende het schooljaar 1999/2000 leerling van de *** school te ***. Tijdens dit schooljaar heeft aangeklaagde als docent van groep 8 opgetreden. Klager heeft gesteld dat aangeklaagde in die rol in onvoldoende mate heeft gefunctioneerd. Klager heeft in dit verband aangevoerd dat de benadering van de leerkracht naar zijn zoon toe negatief was en aangeklaagde psychische terreur uitoefende jegens zijn zoon. Voorts heeft klager zich op het standpunt gesteld dat aangeklaagde geen adequate oplossing heeft gezocht om te voorkomen dat *** die snel kan werken ongewenst gedrag gaat vertonen als hij zich verveelt omdat hij zijn werk al af heeft. Ten slotte stelt klager dat aangeklaagde de signalen van klager niet heeft opgepikt, heeft ontkend en op geen enkele wijze openstaat voor kritiek op zijn functioneren.

B. Ten tweede heeft klager bezwaren naar voren gebracht tegen het bestuur en de directie omtrent de wijze waarop zij met de afhandeling van de, in eerste instantie bij hen neergelegde, klacht zijn omgegaan.

In dit verband heeft klager gesteld dat zijn klacht omtrent het functioneren van aangeklaagde onvoldoende serieus is genomen door de school. Voorts heeft klager zich op het standpunt gesteld dat de school haar afspraken niet is nagekomen en onvoldoende heeft gecommuniceerd met klager.

II. Overwegingen van de Commissie.

A. Met betrekking tot het functioneren van aangeklaagde overweegt de Commissie als volgt. De Commissie stelt vast dat de mening van klager op dit punt en die van het bevoegd gezag niet wezenlijk van elkaar verschillen. Het toenemend disfunctioneren van aangeklaagde gedurende het schooljaar 1999/2000 is door de directie tijdig gesignaleerd en besproken. Ook het bevoegd gezag heeft desgevraagd aangegeven dat de ordeproblematiek mede werd veroorzaakt door de manier waarop aangeklaagde de groep heeft benaderd. Voorts heeft het bevoegd gezag in zijn onderzoek naar de onderhavige problematiek moeten vaststellen dat aangeklaagde niet adequaat heeft gereageerd op de signalen van klager en de school. Hieraan heeft het bevoegd gezag overigens toegevoegd, dat er ook een groep ouders valt aan te wijzen die wel tevreden is over het functioneren van aangeklaagde. Het bevoegd gezag heeft evenwel erkend dat de omstandigheden voor aangeklaagde niet gemakkelijk waren daar het ging om een combinatiegroep met een groot aantal leerlingen en aangeklaagde voor het eerst les gaf aan een groep 8. In dit verband overweegt de Commissie nog het volgende. Zowel in de klachtbrief als ter zitting heeft klager aangegeven dat er meer ouders zijn met klachten over het functioneren van aangeklaagde. Daarbij heeft klager, ter verklaring van het feit dat directie en bevoegd gezag van de betrokken school niet eerder klachten over aangeklaagde heeft ontvangen, gesteld dat de betreffende ouders te volgzzaam zijn en een collectief optreden niet aandurven. Ter zitting heeft klager de Commissie voorgesteld nader onderzoek te doen onder de ouders, teneinde meer klachten over aangeklaagde aan het licht te brengen. Daartoe heeft de Commissie overwogen dat het niet op haar weg ligt uit eigen beweging bewijsmateriaal te verzamelen dat de stellingname van klager mogelijk kan onderbouwen. Hoewel de Commissie niet heeft kunnen vaststellen of alle concrete verwijten jegens aangeklaagde in dit verband terecht zijn geuit, ziet zij, mede gelet op hetgeen aangeklaagde hieromtrent zelf heeft verklaard, voldoende reden om de onderhavige klacht in zoverre gegrond te verklaren dat vaststaat dat het functioneren van aangeklaagde gedurende het schooljaar 1999/2000 niet aan in redelijkheid te stellen eisen heeft voldaan. Ten aanzien van de slechte klachtenafhandeling en het niet nakomen van afspraken door het bevoegd gezag en de directie overweegt de Commissie het volgende.

Gelet op hetgeen op de hoorzitting en uit het dossier naar voren is gekomen kan naar het oordeel van de Commissie niet worden gezegd dat niet adequaat is opgetreden toen klager bij de schoolleiding klaagde over het functioneren van aangeklaagde. Gewezen wordt daartoe op het navolgende. In november 1999 is het "ordeprobleem" van groep 8 tijdens de maandelijkse schoolcommissievergadering gemeld. In de daarop volgende maanden heeft de heer *** voornoemd vele gesprekken met aangeklaagde gehad, waarin de ordeproblemen in groep 8 zijn besproken en waarin is getracht een werkwijze te zoeken waarbij de rust in de klas zou terugkeren. In februari 2000 heeft er vervolgens een gesprek met aangeklaagde en klager plaatsgevonden. Voorts is aangeklaagde in juni 2000 enige tijd voor de klas weggehaald en is de begeleidingsdienst gevraagd na te gaan in hoeverre sprake zou moeten zijn van een begeleidingstraject ten aanzien van het functioneren van aangeklaagde. Ten slotte is klager op de hoogte gesteld van het begeleidingstraject voor aangeklaagde zonder dat hier inhoudelijk op is ingegaan. De Commissie stelt vast dat in het schooljaar 1999/2000 in groep 8 sprake was van een escalerende situatie waar moest worden ingegrepen. Dienaangaande overweegt de Commissie dat gebleken de ernst van de situatie en de minimale speelruimte van het bevoegd gezag, de schoolleiding naar het oordeel van de Commissie op de juiste momenten de juiste stappen heeft genomen. De Commissie is van oordeel dat beide partijen vanuit hun eigen positie, de één in de hoedanigheid van vader van een leerling, de ander in haar rol van werkgever, qua verantwoordelijkheden adequaat hebben gehandeld. De Commissie merkt nog op dat de aard en toon van de communicatie wellicht enige afstand tussen klager en de schoolleiding heeft geschapen en dat klager wellicht onvoldoende zicht heeft gekregen op de mogelijkheden en onmogelijkheden van de schoolleiding. Voorts is de Commissie van oordeel dat klager niet mag verwachten dat hij inzage krijgt in alle stukken, gelet op privacy-aspecten en het feit dat de schoolleiding zorgdraagt voor de schoolgemeenschap als geheel.

Dat de maatregelen van het bevoegd gezag niet het ontslag van aangeklaagde tot gevolg hebben gehad, kan niet leiden tot het oordeel dat de schoolleiding zich onvoldoende heeft ingespannen om tot een oplossing voor de ontstane situatie te komen.

Uit voorgaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de onderhavige klacht in zoverre ongegrond dient te worden verklaard.

III. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

-Verklaart de klacht ten aanzien van aangeklaagde gegrond.

-Verklaart de klacht ten aanzien van het bevoegd gezag en de directie ongegrond.

IV .Advies aan het bevoegd gezag.

1. De Commissie adviseert het bevoegd gezag, zoals reeds geadviseerd door de begeleidingsdienst, aangeklaagde begeleiding te bieden in zijn taak als leerkracht van groep 8. De Commissie is gezien het verhandelde ter zitting stellig overtuigd van de noodzaak van een structurele aanpak teneinde herhaling van de problemen rond het functioneren van aangeklaagde te voorkomen. De Commissie adviseert voorts het bevoegd gezag het initiatief te nemen tot een afrondend gesprek met klager en een zware delegatie van het bevoegd gezag teneinde meer vertrouwen te creëren voor de toekomst in het belang van klagers andere zoon, die nog op bovengenoemde school zit.

Aldus gegeven op 13 november 2000 door mr. E.I. van den Bos-Boomsma, als voorzitter, alsmede mw. M. Hoogenkamp en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijnsink als secretaris.

00033

ONZORGVULDIGE KLACHTAFHANDELING

De klacht richt zich tot de klachtafhandeling van de school met betrekking tot een door haar ingediende klacht over het handelen van twee docenten. Klacht gegrond.

Advies aan

het bestuur van de *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 26 juli 2000 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de afhandeling van de door haar op 19 juni 2000 ingediende klacht bij ***, directeur van de locatie "****" van ***.

Desgevraagd heeft ***, namens het bevoegd gezag, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en medegedeeld dat de eigen klachtenregeling niet voorziet in het behandelen van een klacht rondom een oud-leerling.

Desgevraagd heeft ***, voornoemd, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 8 januari 2001 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***. Klaagster is samen met *** in persoon verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door ***, juridisch medewerker van de *** te ***. Voorts is verschenen ***, locatie-directeur van de locatie "****" van de ***.

II. Feiten en omstandigheden.

Klaagsters zoon *** kan niet goed opschieten met de heer ***, leraar. Het aanbod van de school om haar zoon in een andere klas te plaatsen, als gevolg waarvan hij geen les meer van de *** zou krijgen, is door klaagster niet geaccepteerd.

Klaagster heeft de school verzocht om telkens wanneer *** diende na te blijven bij de heer *** een brief aan haar te richten met de reden van *** straf. ***, sectorleider, heeft klaagster uiteindelijk bij brief van 28 april 2000 medegedeeld niet te willen meewerken aan dit verzoek, hoewel hij hier volgens klaagster aanvankelijk mee had ingestemd.

Bij brief van 19 juni 2000 heeft klaagster bij *** (verder ook te noemen: locatie-directeur) een klacht ingediend met betrekking tot de handelwijzen van *** en ***. Er is volgens klaagster sprake van moedwillig treiteren en van het niet nakomen van de gemaakte afspraken door ***.

Bij brief van 17 juli 2000 heeft *** als volgt - kort weergegeven - gereageerd op de klachtbrief:

" - uw beschuldigingen tegen *** en *** heb ik onderzocht. Ze zijn m.i. onjuist. Ik spreek dan ook ten volste vertrouwen in beide docenten uit.

- op uw verzoek of er met het rooster rekening kan worden gehouden met uw wensen antwoord ik negatief.

- de vertrouwensbasis ten opzichte van U is na deze beschuldigingen niet meer aanwezig.

Ik verzoek u dan ook zeer dringend een andere school voor uw zoon te kiezen. We zullen daarbij alle medewerking verlenen."

Na ontvangst van deze brief heeft klaagster op 19 juli 2000 telefonisch contact opgenomen met de locatie-directeur.

Op 28 augustus 2000 heeft een gesprek tussen de locatie-directeur en klaagster plaatsgevonden.

Op 1 september 2000 heeft ***, algemeen directeur, na overleg met de locatie-directeur en telefonisch contact met klaagster schriftelijk medegedeeld dat klaagsters zoon *** onder de normale condities welkom was op school.

Klaagster heeft de school bij schrijven van 6 september 2000 laten weten dat haar zoon *** toch van school gaat en dat haar klacht gehandhaafd blijft.

III. Standpunt klaagster en het bevoegd gezag.

Uit hetgeen bij schrijven van 26 juli 2000 door klaagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie met instemming van klaagster de navolgende klacht af.

De school heeft terzake de door klaagster op 19 juni 2000 ingediende klacht onzorgvuldig gehandeld door pas een maand na indiening van de klacht een reactie op de klacht, waarin het advies om een andere school voor zoon *** te kiezen was vervat, te geven. Dit klemt temeer nu op dat moment reeds de schoolvakantie een aanvang had genomen, zodat klaagster niet meer een andere school kon regelen voor ***. Klaagster heeft ter onderbouwing van de klacht er voorts op gewezen dat de locatie-directeur, ***, nimmer een gesprek met haar heeft gevoerd over deze kwestie of anderszins contact heeft gezocht met haar of haar zoon ***.¹

De locatie-directeur is blijkens zijn brief van 16 oktober 2000 van mening dat - gelet op de correspondentie met klaagster en zijn persoonlijke gesprekken met de betrokken docenten - het beste was te verzoeken een andere school voor *** te kiezen en dat om de navolgende omstandigheden is afgezien van het horen van klaagster en haar zoon:

* Klaagster heeft op de MAVO-locatie een klacht ingediend vanwege de omstandigheid dat leerlingen in een klas een boekje hadden gemaakt over mythen en sagen.

* In het schooljaar 1999/2000 heeft klaagster een klacht ingediend over de godsdienstmethode. In het nieuwe jaar zullen er discussiegroepen worden gestart om de door klaagster aangedragen punten te bespreken. Het gaat klaagster echter niet snel genoeg. Ze heeft aangegeven dat haar zoon de godsdienstlessen niet meer zou gaan volgen.

* Ondanks alle gevoerde correspondentie en langdurige gesprekken is ***, sectorleider, er niet in geslaagd tot een bevredigende oplossing te komen met betrekking tot de klacht van klaagster ten aanzien van ***.

* Zonder een woord van overleg met *** wordt hij ervan beschuldigd van het treiteren van ***. Deze aanklacht wordt tot de locatie-directeur gericht terwijl *** van niets weet en er nooit contact is geweest met klaagster.

De algemeen directeur heeft na overleg met de locatie-directeur bij schrijven van 1 september 2000 ondermeer laten weten dat *** welkom was op school als hij zich zou houden aan de normale regels op school met betrekking tot studiemateriaal, opkomst en gedrag.

IV Overwegingen van de Commissie.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 2 van de Klachtenregeling aangesloten bij de landelijke commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Vereniging BPCO.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 2, derde lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen de hiervoor genoemde termijn is ingediend.

¹Bij brief van 18 januari 2001 heeft klaagster haar klacht nader gepreciseerd. De Commissie heeft deze brief, die zij na de datum van de hoorzitting heeft ontvangen, ter zijde gelegd en niet bij haar beoordeling betrokken.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie heeft kennis genomen van hetgeen door klaagster en namens het bevoegd gezag ter zitting naar voren is gebracht. De beoordeling van de klacht zal geschieden op basis van hetgeen klaagster in haar brief van 26 juli 2000 naar voren heeft gebracht en zoals hierboven onder III verwoord.

De Commissie stelt vast dat de locatie-directeur in antwoord op de op 19 juni 2000 ingediende klacht een vergaand advies aan klaagster heeft gegeven, namelijk een andere school te gaan kiezen voor haar zoon ***. Een dergelijk advies, waarvan de oorzaak niet alleen in het niet kunnen handhaven van *** op school is gelegen, maar ook in de handelwijze van de moeder, dient naar het oordeel van de Commissie slechts in uitzonderlijke situaties te worden gegeven en als dit gebeurt dan dient dit op een zeer zorgvuldige wijze te geschieden.

Bij het voeren van een zorgvuldige procedure ligt het in zijn algemeenheid op de weg van de school om een klager eerstens te horen, alvorens te reageren op een door hem ingediende klacht. Bijzondere omstandigheden kunnen echter maken dat in redelijkheid van het horen van een klager kan worden afzien.

Naar het oordeel van de Commissie kan niet in redelijkheid worden gezegd dat de door de locatie-directeur beschreven omstandigheden (zie onder III) zodanig bijzonder zijn, dat hij op grond daarvan in alle redelijkheid van het horen van klaagster en haar zoon kon afzien, alvorens te reageren op haar klacht.

Gelet op het vorengaande kan naar het oordeel van de Commissie niet worden gezegd dat de locatie-directeur de vereiste zorgvuldigheid heeft betracht bij de afhandeling van de door klaagster ingediende klacht. De brief van de algemeen directeur van 1 september 2000 doet hieraan niet af.

Voorts is de Commissie met klaagster van oordeel dat de reactie op haar ingediende klacht met daarin vervat het dringende advies een andere school voor *** te zoeken op een te laat tijdstip, namelijk aan het begin van de zomervakantie, is uitgebracht, terwijl de klacht bijna een maand daarvoor reeds was ingediend.

Klaagster heeft op 19 juli 2000, direct na ontvangst van het advies contact opgenomen met de locatie-directeur. De locatie-directeur heeft als datum voor een gesprek 28 augustus 2000 voorgesteld. Het vaststellen van een eerdere datum behoorde volgens de locatie-directeur in verband met de schoolvakantie niet tot de mogelijkheden. Wat betreft dit verweer van de school dat eerder overleg dan op 28 augustus 2000 niet mogelijk was wegens de schoolvakantie, is de Commissie van oordeel dat in een dergelijke situatie een nieuwe belangenafweging door het bevoegd gezag had dienen plaats te vinden, waarbij rekening gehouden had moeten worden met de langdurige onzekere periode voor zowel de leerling als zijn ouder. Als gevolg van deze gang van zaken hebben klaagster en haar zoon gedurende een lange periode in een onwenselijke onzekerheid verkeerd over de uitwerking van het dringende advies.

Gelet op de vorengaande overwegingen acht de Commissie de door klaagster ingediende klacht met betrekking tot de onzorgvuldige afhandeling door de locatie-directeur van de door haar ingediende klacht gegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht gegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie ziet in casu geen aanleiding een algemeen advies aan het bevoegd gezag uit te brengen. Uit de feiten en omstandigheden zoals verwoord in de onderliggende stukken kan naar het oordeel van de Commissie voldoende leering worden getrokken.

00036

LOCATIEWIJZIGING EN GEBREKKIGE COMMUNICATIE

Klagers kunnen zich niet verenigen met het besluit van het bevoegd gezag om een aantal leerlingen in groep 5a over te plaatsen naar een andere locatie van de school. Klacht gegrond over het feit dat de ouders zich slachtoffer voelen van het onevenwichtige aannamebeleid.

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** en *** te ***, ouders van *** (verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 20 juli 2000, ontvangen op 7 augustus 2000, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) ten aanzien van de locatiewijziging van groep 5a van de *** van locatie *** naar locatie ***.

Desgevraagd hebben het bevoegd gezag en de school bij brief van 9 oktober 2000 meegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Op 28 november 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door ***. Voorts zijn verschenen namens de school ***, directeur van bovengenoemde school, en ***, bovenschools directeur ad interim.

Standpunt van klagers.

Klagers, van wie dochter *** in het schooljaar 1999-2000 in groep 5a van de *** locatie *** heeft gezeten, kunnen zich niet verenigen met het besluit van het bevoegd gezag om een aantal leerlingen van de groep waarvan hun dochter deel uitmaakte, met ingang van het nieuwe schooljaar te verplaatsen van de locatie *** naar de locatie ***. Kort voor het einde van het schooljaar 1999-2000 werden klagers op de hoogte gebracht van deze locatiewijziging. Op dat moment betekende dit dat 11 kinderen in het nieuwe schooljaar overgeplaatst zouden worden naar een andere locatie, geselecteerd op basis van een geografische scheidslijn. Klagers stellen in dit kader dat hun dochter door deze geografische scheidslijn het gevoel kreeg dat ze niet meer welkom was en dat hun dochter derhalve de dupe is geworden van de gedwongen locatiewijziging.

Tijdens de hoorzitting hebben klagers benadrukt dat zij zich het slachtoffer voelen van het ontbreken van een duidelijk aannamebeleid voor nieuwe leerlingen van de ***.

Verder heeft de klacht betrekking op de gebrekkige communicatie tussen de school en klagers.

Klagers stellen in dit verband dat zij nimmer als gelijkwaardige gesprekspartners zijn behandeld door de school. De school heeft hun een reeds genomen besluit omtrent locatiewijziging opgedrongen zonder enige mate van overleg en inspraak. Ten slotte stellen klagers dat het voorstel van de ouders om tot een andere oplossing te komen direct door de school van de hand is gewezen.

Overwegingen van de Commissie.

Tijdens de hoorzitting heeft het bevoegd gezag beaamd dat er tot op heden geen duidelijke aanname- en spreidingsbeleid voor nieuwe leerlingen van de verschillende locaties van de *** is gevoerd. Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden uitgesloten dat dit gemis een onevenwichtige spreiding van leerlingen over de locaties *** en *** mede in de hand heeft gewerkt. Aangezien met de thans in geding zijnde maatregel wordt beoogd iets aan die onevenwichtigheid te doen, voelen klagers zich terecht het slachtoffer van het ontbreken van genoemd beleid. Hun klacht is daarom in zoverre gegrond.

Naar het oordeel van de Commissie hebben het bevoegd gezag en de school desgevraagd voldoende gemotiveerd waarom eerst kort voor het einde van het schooljaar 1999-2000 klagers en andere betrokken ouders van de gewraakte locatiewijziging op de hoogte konden worden gesteld. Tevens hebben zij voldoende onderbouwd – in het bijzonder is gewezen op de voor het komende schooljaar beschikbare formatie - waarom de locatiewijziging in dit geval het minst slechte alternatief was.

Tijdens de hoorzitting is aangegeven door de school dat zij omtrent de bovengenoemde problematiek de gebruikelijke inspraakprocedure heeft gevolgd. Dit wil zeggen dat eerst overleg met het team, de medezeggenschapsraad en het bestuur heeft plaatsgevonden. Met de wetenschap dat overplaatsing van een aantal leerlingen op dat moment de enige mogelijkheid was om het formatieprobleem op te lossen heeft zij op 7 juni 2000 de ouders uitgenodigd voor een individueel gesprek. De Commissie stelt vast dat bij schrijven van 12 juni 2000 namens alle ouders een brief is gericht aan de school waarin wordt gevraagd het voeren van persoonlijke gesprekken te wijzigen in een groepsgesprek met alle ouders gezamenlijk op 14 juni 2000. Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, blijkt dat beide partijen over het doel van bovengenoemde ouderavond van gedachten verschilden. Kennelijk hadden klagers een ander beeld van hun mogelijkheden in het gesprek en kregen zij de indruk dat over het besluit omtrent de locatiewijziging tijdens de ouderavond nog onderhandeld kon worden. Klagers stellen zich op het standpunt dat op die bewuste ouderavond al hun alternatieven direct van de hand zijn geweest door de school zonder enige mogelijkheid van inspraak of overleg. De school daarentegen stelt zich op het standpunt dat het besluit omtrent de locatiewijziging reeds een voldoende feit was na zorgvuldige afweging van alle belangen en dat het gesprek met de ouders was belegd om een draagvlak voor acceptatie van het besluit te creëren en om de pijnpunten van het besluit weg te nemen. Tevens heeft de school verklaard dat zij tijdens de ouderavond voldoende gronden heeft aangegeven waarom de door de ouders aangedragen alternatieven niet mogelijk waren. Vaststaat dat geen verslag van hetgeen tijdens de ouderavond is besproken als bevestiging aan de ouders is verstrekt. De Commissie merkt op dat het de voorkeur verdient dat van dergelijke belangrijke besprekingen tussen ouders en de school notulen worden gemaakt en deze aan de ouders worden bericht teneinde op ondubbelzinnige wijze vast te leggen wat is besproken. Het is de Commissie gebleken dat de communicatie tussen klagers en de school als gevolg van deze gang van zaken in enige mate is verstoord. De Commissie acht het alles overziende echter niet onaannemelijk dat de school serieus heeft gereageerd op de voorstellen van de ouders. Ondanks het ontbreken van een vergaderverslag, ziet de Commissie onvoldoende aanleiding om het handelen van de school jegens klagers als onzorgvuldig aan te merken.

In hetgeen overigens nog is aangevoerd zijn geen aanknopingspunten gevonden voor grondverklaring van de onderhavige klacht.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht, voor zover besproken onder a., gegrond;
Verklaart de klacht ongegrond voor het overige.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag regels te stellen en te publiceren omtrent de aanneme en spreiding van leerlingen over de verschillende onder zijn gezag staande scholen/onderwijslocaties.

Aldus gegeven op 28 november 2000 door mr. H.C. Naves als voorzitter,
alsmede drs. M. Hoogenkamp en drs. R. ter Veen-Zielhuis als leden, in tegenwoordigheid van
mr. B. Eijssink als secretaris.

00037

NIET BEVORDERING DOOR ONVOLDOENDE BEGELEIDING

De strekking van de klacht is dat klagers zoon niet is bevorderd naar MAVO 3. Klager wijt dat aan het tekortschieten van de mentor in het begeleiden zijn zoon en stelt daarnaast dat de school klager niet vroegtijdig heeft ingelicht. Klacht ongegrond

Advies aan

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klager).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 21 juli 2000 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met het naar zijn mening tekortschieten van de begeleiding van zoon *** als gevolg waarvan zoon *** (ten onrechte) niet is bevorderd naar MAVO 3 van de ***.

Desgevraagd heeft ***, voorzitter van de Algemene Directie van de ***, waartoe de *** behoort, mede namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 28 november 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Assen, alwaar klager is verschenen. Voorts zijn verschenen ***, Algemene Directeur van de ***, gemachtigd door het bevoegd gezag; ***, leider van de locatie *** en ***, mentor van zoon ***.

II Feiten en omstandigheden.

Met ingang van september 1998 is klagers zoon aangemeld als leerling voor het brugjaar bij de ***. Naar aanleiding van het resultaat van een afgenomen toets heeft de school een aanbod hulplessen gedaan. De deelname van *** aan de hulplessen rekenen, taal en spelling worden bij schrijven van 3 februari 1999 en 24 maart 1999 door klager afgewezen.

Na het brugjaar is klagers zoon bevorderd. De school heeft geadviseerd klagers zoon in klas 2B te laten plaats nemen. Deze klas volgt een aangepast curriculum, waarbij geen Franse les wordt gevolgd en een uur extra Duits en Engels wordt gegeven. Bij brief van 9 juli 1999 heeft klager de school medegedeeld het niet eens te zijn met voormeld advies. *** wordt daarop bevorderd naar klas 2C. Aan het einde van het tweede jaar wordt klagers zoon niet bevorderd naar MAVO 3 omdat hij zes onvoldoendes heeft op het eindrapport. Een heroverweging heeft niet tot een ander resultaat geleid.

III. Standpunt klager.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie de drie navolgende deelklachten af.

I. De mentor van klagers zoon is tekort geschoten in het begeleiden van zoon ***.

II. De school heeft klager niet vroegtijdig ingelicht omtrent de terugval van de prestaties.

III. Als gevolg van het tekortschieten in de begeleiding is zoon *** ten onrechte niet bevorderd naar MAVO 3.

Klager heeft ter onderbouwing van deze drie deelklachten op het navolgende gewezen.

De school pretendeert een mentoraat te hebben, maar van een actief beleid is niet gebleken. Klager heeft voorts gesteld dat zijn zoon *** nimmer een gesprek heeft gehad over de slechte resultaten in het voorjaar van het tweede resultaat en dat hij, als ouder, niet vroegtijdig is ingelicht. Na een op initiatief van klager gevoerd gesprek met de mentor is vanwege de school enige aandacht besteed aan ***. Hierdoor kwam er een omslag. *** zou op basis van alleen de cijfers van het derde rapport in principe over kunnen gaan. Echter door het strikt hanteren van de overgangsnormen, waarbij

voorgaande rapporten meetellen, en geen rekening houdend met de eigen tekortkomingen heeft de school anders besloten. Een verzoek tot heroverweging heeft ten onrechte niet geleid tot een ander standpunt.

IV Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag de klachtenregeling *** (verder te noemen de Klachtenregeling) heeft vastgesteld. Deze Klachtenregeling is op het onderhavige geval van toepassing.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het Voortgezet Onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 2 van de Klachtenregeling aangesloten bij de landelijke commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Vereniging BPCO.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 2, derde lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen de hiervoor genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de (deel)klachten overweegt de Commissie als volgt.

Vastgesteld wordt dat de school in de schoolgids op schrift heeft gesteld wat zij onder mentoraat verstaat. Onder artikel 7.1 van de schoolgids staat het navolgende vermeld:

“ Mentoraat.

De klasmentor is voor de leerlingen en hun ouders in eerste instantie het belangrijkste aanspreekpunt van de school. De mentor staat open voor vragen en problemen van de leerlingen. Daarnaast is de mentor een vertrouwenspersoon die de helpende hand kan bieden bij conflicten tussen bijvoorbeeld leerlingen onderling of tussen leerling en leraar. Als dat nodig is, worden ouders door de mentor tussentijds geïnformeerd over het gedrag en/of de vorderingen van hun kind. Het spreekt vanzelf dat ouders van hun kant tussentijds de mentor kunnen vragen naar het functioneren van hun kind op school. De mentor levert met name in klas 2 en 3 een belangrijke bijdrage aan de keuzebegeleiding van de leerlingen (keuze vakkenpakket, richtingkeuze, keuze vervolgonderwijs).”

Gebleken is dat klager een sterke perceptie heeft over hoe een mentoraat zou moeten functioneren. De mentor zou zich met name naar de leerling toe actiever moeten opstellen. Hij zou de leerling meer moeten stimuleren en aanspreken op slechte resultaten.

De Commissie is van mening dat klager meer heeft verwacht van het mentoraat dan hij in redelijkheid - gelet op het bepaalde in artikel 7.1 van de schoolgids- heeft kunnen verwachten.

Naar het oordeel van Commissie kan in redelijkheid niet worden gezegd dat het mentoraat zoals beschreven onder artikel 7.1 van de schoolgids niet goed heeft gefunctioneerd. In dit kader hecht de Commissie eraan op te merken dat de school met betrekking tot leerlingenbegeleiding een bredere aanpak voorstaat dan alleen het mentoraat. Het mentoraat is slechts een onderdeel van de wijze van begeleiding van leerlingen. Verwezen wordt in dit kader naar de schoolgids waarin de navolgende activiteiten staan vermeld. Hulplessen (remedial teaching), huiswerkklas, de tien-minutengesprekjes. Van belang acht de Commissie dat aan klagers zoon in het eerste jaar tot twee maal toe een aanbod hulplessen rekenen en taal/spelling is gedaan. Dit aanbod heeft klager zonder vermelding van een reden afgeslagen. Daarenboven is niet gebleken dat zoon *** heeft deelgenomen aan de huiswerkklas. Tot slot wijst de Commissie erop dat de mentor heeft geadviseerd klagers zoon in de tweede klas een aangepast curriculum te laten volgen, welk advies niet is opgevolgd.

De klacht onder I genoemd acht de Commissie dan ook ongegrond.

De stelling van klager dat hij door de mentor niet op de hoogte is gehouden van de slechte resultaten van zijn zoon, vermag de de Commissie niet te volgen. In dit kader wordt eerstens vermeld dat zes maal per jaar een (tussen)rapport wordt uitgebracht. De data, waarop deze rapporten worden uitgereikt danwel verzonden, staan vermeld in de schoolgids, opdat de ouders ervan op de hoogte kunnen zijn. Voorts acht de Commissie van belang dat de mentor na het uitbrengen van het tweede tussenrapport, welk rapport zoon *** naar is gebleken niet heeft laten zien, contact heeft opgenomen met klager, zodat niet kan worden gezegd dat de mentor geen initiatief heeft genomen.

Gelet op het vorengaande acht de Commissie de onder II genoemde klacht eveneens ongegrond. Voor zover klager heeft willen betogen dat ten onrechte niet is overgegaan tot bevordering van zoon *** naar MAVO 3 overweegt de Commissie als volgt.

Bij brief van 22 oktober 1999 zijn ter voorkoming van misverstanden de correcte overgangsnormen van klas 2C naar MAVO 3 aan de ouders kenbaar gemaakt, waarbij de overgangsnormen, zoals genoemd in de Schoolgids 1999/2000, punt 9.2 kwamen te vervallen.

De overgangsnormen luiden als volgt:

“ Examenvakken: dezelfde vakken als klas 2B (nederlands, Duits, Engels, geschiedenis, aardrijkskunde, wiskunde, natuurkunde, economie, tekenen) plus Frans;
maximaal 4 onvoldoende, totaal 60 punten.

Bespreken bij 57, 58 en 59 punten.

Blijven zitten bij 56 punten en minder.

Niet examenvakken: godsdienst, muziek, lichamelijke oefeningen, verzorging, techniek, informatica;
maximaal 1 onvoldoende, totaal 36 punten.

Bespreken bij 34 en 35 punten.

Blijven zitten bij 33 punten en minder.”

Vastgesteld wordt dat zoon *** niet voldoet aan de overgangsnormen. In dit kader wijst de Commissie erop dat het tot de beleidsvrijheid van de school behoort te bepalen hoe de rapportpunten worden vastgesteld. Niet kan niet worden gezegd dat het onredelijk is dat de punten uit de voorgaande periode bij het laatste rapport meetellen.

Nu klagers zoon niet tot de bespreekgevallen behoorde heeft de directie zich naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan had moeten worden geoordeeld dat zoon *** naar MAVO 3 had moeten worden bevorderd.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is onderdeel III van de klacht eveneens ongegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op de voorgaande overwegingen ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 28 december 2000 door mr. A.A. Lycklama à Nijeholt, voorzitter, alsmede mr. F.J. Agema en M.S. Veldstra als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

00038

VERWIJDERING; HANDELWIJZE DIRECTIE EN BEVOEGD GEZAG

De klacht valt in 10 onderdelen uiteen, maar heeft als basis de gang van zaken rond de verwijdering van klaagsters zoon naar het speciaal onderwijs. 3 onderdelen gegrond, 7 ongegrond en 2 niet in behandeling .

Advies aan

het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 16 augustus 2000 heeft ***, advocaat te ***, namens klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de handelwijze van de directie van de *** (hierna ook te noem: directie) en het bevoegd gezag. De in het klaagschrift geformuleerde klachten worden hieronder weergegeven.

Bij brief van 28 augustus 2000 heeft *** medegedeeld dat het onderhavige dossier is overgedragen aan ***, eveneens advocaat te ***.

Desgevraagd heeft ***, gemachtigd door het bevoegd gezag en de directie, (hierna ook te noemen: gemachtigde) bij brief van 14 september 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Per telefax van 20 oktober 2000 heeft de gemachtigde van klaagster verzocht om partijen in elkaars aanwezigheid te horen. Aan dit verzoek heeft de Commissie, na toestemming van de gemachtigde van de directie en het bevoegd te hebben gekregen, gehoor gegeven.

Op 30 oktober 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, alwaar klaagster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde, ***, voornoemd. Voorts zijn verschenen ***, directrice tot 1 augustus 2000 en ***, voorzitter van het bevoegd gezag, bijgestaan door ***, voornoemd.

II. Feiten en omstandigheden.

Met ingang van 9 september 1998 is ***, zoon van klaagster aangemeld voor de ***. Vanaf september 1999 hebben zich problemen in de klas voorgedaan.

Begin november 1999 heeft het bureau Oosting en Van Wouwe een orthopedagogisch/psychologisch onderzoek uitgevoerd. De conclusie van dit onderzoek is dat *** een gemiddelde intelligentie bezit, maar een sociaal emotionele achterstand heeft, waarvan de oorzaak niet ligt in een specifieke psychiatrische of ontwikkelingsstoornis.

Begin februari 2000 heeft de school klaagster verzocht toestemming te geven om haar zoon aan te melden bij de Permanente Commissie Leerlingenzorg (PCL). De aanvankelijk gegeven toestemming is kort daarop door klaagster ingetrokken.

Klaagster heeft in die periode een andere school bereid gevonden haar zoon na de zomervakantie op te nemen. Een verzoek van de school om zoon *** per direct te laten overgaan heeft klaagster afgewezen.

Bij besluit van 2 mei 2000 heeft het bevoegd gezag de beslissing genomen klaagster's zoon van school te verwijderen. Het tegen dit besluit ingediende bezwaarschrift heeft niet tot een ander standpunt in heroverweging geleid.

Gedurende de bezwaarschriftenprocedure heeft klaagster alsnog ingestemd met het verzoek haar zoon aan te melden bij de PCL. Op 26 juni 2000 heeft de PCL een negatief advies afgegeven voor een speciale school voor basisonderwijs.

III. Standpunt van klaagster.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagster en haar gemachtigde naar voren is gebracht, leidt de Commissie af dat de klacht in de volgende onderdelen uiteen valt.

1. De school heeft volgens klagster ten onrechte verzocht zoon *** aan te melden bij de PCL. Onvoldoende duidelijk was wat met zoon *** aan de hand was. Onduidelijk is voorts gebleven waarop het oordeel van de school, dat zoon *** moest worden geplaatst op een school voor speciaal onderwijs, is gebaseerd. Er is bijvoorbeeld geen nader onderzoek gedaan door een orthopedagoog of door een deskundige van de Onderwijs Begeleidings Dienst (OBD).

2. De school heeft gedurende de bezwaarschriftenprocedure tegen de beslissing tot verwijdering van zoon *** van school op onaanvaardbare wijze druk op klagster uitgeoefend om zoon *** aan te melden bij de PCL.

3. Klagster kan zich met de beslissing van het bevoegd gezag d.d. 10 juli 2000 tot handhaving van de beslissing om over te gaan tot verwijdering van zoon *** niet verenigen. Aangevoerd is in dit kader dat het gedrag van zoon *** niet kan worden aangemerkt als ernstig wangedrag en/of ernstige verstoring van de rust of veiligheid op school.

4. Voorts heeft de school in strijd gehandeld met artikel 40, vijfde lid, van de Wet op het Primair Onderwijs en haar eigen beleid. De school heeft nagelaten te zoeken naar een school, waar zoon *** naar kon worden verwezen.

5. Klagster heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat de school heeft nagelaten de situatie voor zoon *** te verbeteren, hetgeen wel een verplichting is ingevolge artikel 8, vierde lid, van de Wet op het Primair Onderwijs.

6. Het is bovendien van de school onbehoorlijk om - naar aanleiding van een opmerking in het rapport van het bureau van Oosting en Van Wouwe, dat de benadering van *** in de thuissituatie enige bijstelling behoeft - te vermelden in de beslissing op het bezwaarschrift van 10 juli 2000, dat overwogen wordt de situatie van klagster onder de aandacht te brengen van de kinderbescherming.

7. Klagster heeft verder een klacht naar voren gebracht met betrekking tot het niet verkrijgen van extra lesmateriaal op het moment dat haar zoon niet naar school ging. De school heeft ondanks de toezegging daartoe geen lesmateriaal toegezonden.

8 a. Klagster heeft tevens aangegeven dat door de school misbruik is gemaakt van de afspraak tussen de school, klagster en de leerplichtambtenaar dat haar zoon incidenteel naar huis mocht worden gestuurd. Zoon *** werd structureel (minimaal twee maal per week) naar huis gestuurd.

b. Daarnaast heeft klagster zich op het standpunt gesteld dat de hiervoor vermelde afspraak ten onrechte nimmer is geformaliseerd door een besluit van de leerplichtambtenaar, zodat klagster niet in beroep kon gaan.

9. Klagster is tot slot van mening dat de vermelding in het schooldossier van zoon *** van diverse diagnostische categorieën, waaronder PDD-NOS en ODD, uit het dossier moeten worden verwijderd.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair onderwijs en voortgezet onderwijs (verder te noemen de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het Primair Onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij

de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagster binnen de hiervoor genoemde termijn is ingediend.

Met betrekking tot het gestelde onder punt 8 b. is de Commissie van oordeel dat deze niet in behandeling kan worden genomen. Daartoe wordt het volgende overwogen.

De gemachtigde van de directie en het bevoegd gezag heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de wijze waarop de leerplichtambtenaar gebruik maakt van de in artikel 16 van de Leerplichtwet gegeven discretionaire bevoegdheid niet aan de Commissie kan worden voorgelegd, omdat deze klacht geen betrekking heeft op het handelen van het bevoegd gezag.

Het gestelde onder punt 9 behoort naar het oordeel van de Commissie gezien de Wet op de Persoonsregistratie bij de registratiekamer thuis, zodat dit onderdeel eveneens niet in behandeling wordt genomen.

Ten aanzien van het aangevoerde door de gemachtigde van het bevoegd gezag en de directie, dat de directrice sedert 1 augustus 2000 niet meer is verbonden is aan de school en dat het - gelet op de toelichting bij de Klachtenregeling, waarin wordt gesproken over discriminatie en pesten - toch niet de bedoeling kan zijn dat de onderhavige klacht wordt beoordeeld, wordt als volgt overwogen.

Hoewel formeel een voormalig directie-lid niet in de Klachtenregeling onder de definitie van aangeklaagde staat vermeld, kan het niet de bedoeling zijn geweest een klacht als de onderhavige, die betrekking heeft op gebeurtenissen die zich afspeelden op het moment dat het directrice in dienst was, om die reden niet in behandeling te nemen. Enkel door het verkrijgen van een andere baan van de directrice vervalt niet het recht van het indienen van een klacht jegens de handelwijze van de directie.

Omtrent de vraag of de overige (deel)klachten 1 tot en met 8a in behandeling kunnen worden genomen overweegt de Commissie als volgt.

Blijkens artikel 1, onder d, van de Klachtenregeling wordt onder een klacht verstaan een klacht over gedragingen en het beslissingen dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen van aangeklaagde. In de toelichting op dit artikel staat vermeld dat een klacht onder meer kan gaan over begeleiding van leerlingen, toepassing van strafmaatregelen en beoordeling van leerlingen.

De Commissie vermag niet in te zien dat de door klaagster geuite klachten onder 1 tot en met 8 a niet onder de definitie vallen. Voorts wordt opgemerkt dat niet is gesteld noch is gebleken, dat voor de onderhavige klachten een andere regeling of procedure openstaat waar klaagster haar klachten had kunnen neerleggen.

Ten aanzien van de inhoud van de (deel)klachten overweeg de Commissie het volgende.

Ten aanzien van het door klaagster gestelde onder 1. en 2. overweegt de Commissie als volgt. Gelet op hetgeen op de hoorzitting en uit het dossier naar voren is gekomen kan naar het oordeel van de Commissie niet worden gezegd dat onzorgvuldig is gehandeld toen klaagster werd gevraagd haar zoon aan te melden voor de PCL. Gewezen wordt daartoe op het navolgende. Blijkens het uitgebreide logboek was het problematisch gedrag van klaagster's zoon zodanig dat de situatie in de klas, waarin klaagster's zoon plaats had, niet langer houdbaar was. Voorts heeft overplaatsing naar een andere klas van een ervaren leerkracht ook niet tot een gewenst resultaat geleid. Blijkens het dossier - en ter zitting van de zijde van de directrice nader toegelicht - is de situatie van klaagster's zoon besproken in de interne leerlingenbesprekingen. Bovendien is klaagster's zoon tot driemaal toe besproken binnen het Multi-Disciplinair team. Dit team bestaat uit een vertegenwoordiger van de Onderwijs Begeleidings Dienst, een intern begeleider, een sociaal maatschappelijk werkende en een schoolarts. Het, na raadplegen van genoemd team van deskundigen, verkregen oordeel gevoegd bij de eigen opgebouwde kennis en ervaring van en met de situatie rondom de zoon van klaagster, kan als een voldoende basis worden aangemerkt om het verzoek aan klaagster te richten om haar zoon bij de PCL aan te melden. Niet staande kan worden gehouden dat het oordeel van de school moet worden gebaseerd op onderzoek van nog meer of andere externe deskundigen.

Onvoldoende aangetoond is voorts dat de school op klaagster een onaanvaardbare druk heeft uitgeoefend om haar zoon aan te melden bij de PCL.

De klachten onder het gestelde 1. en 2. zijn gelet op het bovenstaande in zoverre ongegrond.

Met betrekking tot het door klaagster gestelde onder 3. en 4. overweegt de Commissie als volgt.

Ingevolge artikel 40, eerste lid, van de Wet op het Primair Onderwijs – voor zover hier van belang – berust de beslissing over toelating en verwijdering van leerlingen bij het bevoegd gezag.

Bij de beoordeling van de verwijdering van zoon *** van de school worden de navolgende omstandigheden van belang geacht. Blijkens onder meer het logboek was de situatie met klaagster's zoon in de klas niet langer houdbaar. Overplaatsing van zoon *** naar een klas, waarvoor een ervaren leerkracht stond, mocht vervolgens ook niet baten. De harmonieuze groepsstructuur van de andere klas werd, zo is van de zijde van de directrice aangegeven, op den duur gefrustreerd en er kwamen klachten binnen van andere ouders.

Daarnaast is van belang dat klaagster de aanvankelijk gegeven toestemming om *** aan te melden bij de PCL heeft ingetrokken. Voornoemde feiten en omstandigheden zijn door klaagster niet, althans onvoldoende weersproken. Gezien de situatie waarin de school terecht kwam, kan de Commissie dan ook begrip opbrengen voor het besluit van het bevoegd gezag tot verwijdering van klaagster's zoon van school. Niet staande kan worden gehouden dat het bevoegd gezag gegeven de situatie onredelijk heeft gehandeld. De klacht in het gestelde onder 3. is in zoverre ongegrond.

Voor wat betreft de formele kant van het besluit tot verwijdering is artikel 40, vijfde lid, van de Wet op het Primair Onderwijs van belang. Dit artikel luidt als volgt:

“ Voordat wordt besloten tot verwijdering hoort het bevoegd gezag de betrokken groepsleraar. Definitieve verwijdering van een leerling vindt niet plaats dan nadat het bevoegd gezag ervoor heeft zorggedragen dat een andere school, een school voor speciaal onderwijs, een school voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs of een instelling voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs bereid is de leerling toe te laten. Indien aantoonbaar gedurende 8 weken zonder succes is gezocht naar een zodanige school of instelling waarnaar kan worden verwezen, kan in afwijking van de vorige volzin tot definitieve verwijdering worden overgegaan.”

Blijkens de schoolgids over het jaar 1999-2000 is het beleid van de vereniging met betrekking tot de verwijdering van leerlingen als volgt vastgelegd in artikel 4 B, vierde lid, onder c en d:

“ c. Wanneer het bestuur besluit een leerling te verwijderen, dan zorgt het ervoor, dat een andere school bereid is de verwijderde leerling toe te laten.

d. Wanneer het gedurende acht weken niet lukt om de leerling te plaatsen op een andere school, dan kan het bestuur de leerling verwijderen zonder vervolgonderwijs veilig te stellen. Het bestuur moet kunnen bewijzen zich gedurende die periode te hebben ingespannen een andere school te vinden. Het verdient voorkeur de correspondentie met andere scholen hierover schriftelijk vast te leggen.”

De Commissie is - gezien het bepaalde in artikel 40, vijfde lid, van het Wet op het Primair Onderwijs en het bepaalde in de schoolgids - van oordeel dat het bevoegd gezag niet voldoende heeft kunnen aantonen dat een inspanning is geleverd om een andere school te zoeken. De klacht van klagster, zoals gesteld onder 4. is op dit punt gegrond.

Ten aanzien van het onderdeel 5. van de klacht overweegt de Commissie het navolgende. De school heeft vastgesteld dat de zoon van klagster extra zorg behoefde. In dat kader heeft zij, zoals hiervoor ook aangegeven de situatie rondom *** meerdere keren besproken op schoolniveau en binnen het Muti-Disciplinair team. Voorts heeft de school *** doen plaatsen in een klas met een meer ervaren leerkracht waardoor de aandacht voor *** verder zou kunnen worden verbeterd. Toen zowel door de school als door klagster gewenst resultaat uitbleef heeft de school geadviseerd om *** aan te melden bij de PCL. Oogmerk was het verkrijgen van een oordeel over de noodzaak en aard van meer geïndividualiseerd onderwijs voor ***. Of de door de school in het traject gemaakte keuzen de voor *** best denkbare keuzen waren is, in het kader van de beoordeling of de school zich voldoende heeft ingespannen in de zin van artikel 8 lid 4 WPO, niet van doorslaggevend belang. Slechts is van belang of de school de behoeften aan de zijde van *** heeft onderkend en vervolgens zich heeft ingespannen om de behoeften te vertalen in een aangepast aanbod van onderwijs. Dienaangaande heeft de Commissie vastgesteld dat de school heeft gedaan wat van haar, gegeven de verkregen adviezen van deskundigen, in redelijkheid mocht worden verwacht. De klacht van klagster, zoals gesteld onder 5. is op dit punt ongegrond.

Met betrekking tot onderdeel 6. van de klacht wordt als volgt overwogen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bevoegd gezag, gelet op de aanwezige stukken in het dossier, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, in de beslissing op het bezwaarschrift van 10 juli 2000 niet in redelijkheid kunnen stellen dat in overweging wordt genomen de situatie onder de aandacht van de Raad voor de kindbescherming te brengen. Onderdeel 6. van de klacht acht de commissie dan ook gegrond.

De Commissie overweegt verder ten aanzien van onderdeel 7. van de klacht dat deze klacht met betrekking tot de weigering van de school het gevraagde lesmateriaal toe te zenden gegrond is. De door de school gegeven omstandigheid, dat in de hectiek van de laatste weken op school voor de vakantie dit erbij is ingeschoten, kan daaraan niet afdoen.

Tot slot overweegt de Commissie met betrekking tot het gestelde onder 8a als volgt. Ter zitting is van de zijde van de gemachtigde van het bevoegd gezag en de directie nadrukkelijk weersproken dat misbruik is gemaakt van de met de leerplichtwetambtenaar gemaakte afspraak om klagster's zoon incidenteel naar huis te zenden. Het dossier noch hetgeen zijdens klagster ter zitting over dit onderwerp nog heeft opgemerkt, heeft de Commissie kunnen overtuigen van de onjuistheid van het standpunt van het bevoegd gezag dienaangaande. Gelet hierop acht de Commissie termen aanwezig dit onderdeel van de klacht als ongegrond aan te merken.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de (deel)klachten

- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 1, ongegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 2, ongegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 3, ongegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 4, gegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 5, ongegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 6, gegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 7, gegrond;
- verklaart de klacht, zoals hiervoor besproken onder 8a, ongegrond;

- neemt de klacht, zoals hiervoor besproken onder 8b, niet in behandeling;
- neemt de klacht, zoals hiervoor besproken onder 9, niet in behandeling.

VI. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bestuur om het bepaalde in artikel 40, vijfde lid, van de Wet op het Primair Onderwijs en het dienaangaande in eigen schoolgids op schrift gestelde beleid met betrekking tot de verwijdering van leerlingen nauwgezet uit te voeren en daarbij in ieder geval op schrift vast te leggen met welke andere scholen contact is gelegd, alsmede tot welk resultaat dit contact heeft geleid.

Aldus gegeven op 29 november 2000 door mr. J.C. Westmaas als voorzitter, alsmede mw. drs R. ter Veen-Zielhuis en drs K. B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

00040

ZUIVEREN NAAM; CORRIGEREN RAPPORTCIJFERS; VOLGEN CHRISTELIJKE PRINCIPES

Klager heeft ten eerste bezwaren naar voren gebracht tegen het feit dat zijn dochter door de school een stempel heeft opgedrukt gekregen. In de tweede plaats heeft klager bezwaren naar voren gebracht aangaande de berekening van de rapportcijfers. In de derde plaats heeft klager bezwaren naar voren gebracht over het ontbreken van christelijke principes op de school. Klacht ongegrond.

Advies aan:

het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 21 juli 2000, heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen *** te *** (verder te noemen: de school). Met de klacht wenst klager –kort samengevat- het volgende te bewerkstelligen:

het zuiveren van de naam van zijn zoon *** en zijn dochter ***;

het corrigeren van de rapportcijfers van ***;

het door de school volgen van christelijke principes.

Desgevraagd heeft de school bij brief van 11 september 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 16 oktober 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klager tezamen met zijn vrouw is verschenen. Voorts is verschenen ***, locatiedirecteur van de school, alsmede, mede namens het bevoegd gezag, ***, directeur van de school.

Bij brief van 17 oktober 2000 heeft klager naar aanleiding van de hoorzitting de berekening van de rapportcijfers voor de vakken Nederlands en Natuurkunde nader onderbouwd. Deze brief is evenwel buiten beschouwing gebleven omdat de Commissie het onderzoek reeds had gesloten.

II. Standpunt van klager.

De klacht heeft met name betrekking op de zoon van klager, ***, die in het schooljaar 1999-2000 voor de tweede maal in klas 5 Atheneum van de school heeft gezeten en die door de school niet is bevorderd naar klas 6 Atheneum en diens gevolgde de school moest verlaten.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting valt de klacht met betrekking tot *** in de volgende drie hoofdonderdelen uiteen.

Klager heeft ten eerste bezwaren naar voren gebracht tegen het feit dat *** door de school een stempel heeft opgedrukt gekregen. In dat verband is door klager gesteld dat *** dit stempel reeds bij de overgang van 4 naar 5 Atheneum heeft meegekregen. *** was een bespreekgeval en zou niet overgaan. Klager heeft toen wegens *** astmaproblematiek en wegens familieomstandigheden een verzoek om revisie ingediend, welk verzoek is gehonoreerd. Naar de mening van klager is er vanuit school begrip geweest voor genoemde omstandigheden, doch dit heeft onverlet gelaten dat *** naam is bezoedeld. Dit heeft naar de mening van klager *** opstelling en werkhouding negatief beïnvloed.

In de tweede plaats heeft klager bezwaren naar voren gebracht aangaande de berekening van de rapportcijfers van met name de vakken Nederlands en Natuurkunde waardoor *** niet is bevorderd naar klas 6 Atheneum. In dit verband heeft klager gesteld dat *** na de herfstvakantie tot en met

januari/februari 2000 van het tweede Atheneum 5 jaar wegens ziekte veel absent is geweest. Vanaf maart 2000 is hij weer opgekrabbeld. In april 2000 toen duidelijk was dat een bacterie in de maag de maag- en vermoeidheidsklachten van *** veroorzaakte, is met de heren ***, tutor, en ***, coördinator, gesproken over de problemen en zijn er twee afspraken gemaakt. Ten eerste zou *** geen tweede rapport krijgen en ten tweede zou hij met de docenten individuele afspraken maken over wat hij wel en wat hij niet behoefde in te halen. Met deze afspraken is door de verschillende docenten naar de mening van klager wisselend omgegaan. Slechts de docenten van de vakken Geschiedenis en Economie II hebben zich aan de eerste afspraak gehouden. De berekening van de rapportcijfers voor met name de vakken Nederlands en Natuurkunde is niet correct, terwijl de docent van het vak Geschiedenis een correctie naar beneden heeft toegepast. *** is naar het oordeel van klager door de betreffende docenten niet eerlijk en rechtvaardig behandeld.

In de derde plaats heeft klagers bezwaren naar voren gebracht over het ontbreken van christelijke principes op de school, terwijl omgang met en respect voor mensen nu juist zo van belang is voor de toekomst.

Voorts heeft de klacht betrekking op de dochter van klager, ***, die door de hele gang van zaken rond *** ook al een stempel heeft opgedrukt gekregen. Zo heeft een docent onlangs tegen *** gezegd: "Jij bent zeker een zusje van ***".

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het voortgezet onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkloidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend en dat klager derhalve ontvankelijk is in zijn klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Zoals hiervoor is overwogen heeft de klacht in de eerste plaats betrekking op het feit dat *** een stempel heeft opgedrukt gekregen. Als voorbeelden hiervan heeft klager genoemd een door een docent gemaakt sinterklaasgedicht waarin zijn naam te grabbel is gegooid alsmede het feit dat de docent Nederlands hem van fraude bij de toets samenvatten heeft beticht. Klager wenst door het indienen van deze klacht onder meer te bewerkstelligen dat de naam van *** wordt gezuiverd.

Aangezien klager door het indienen van de klacht eveneens wenst te bewerkstelligen dat de naam van zijn dochter *** wordt gezuiverd, zal de Commissie deze onderdelen van de klacht gezamenlijk behandelen.

Door de school is gesteld dat aan de naam van *** niets te zuiveren valt, omdat zijn naam naar de mening van de school niet is bezoedeld. De school is van mening dat er een zakelijk probleem speelt. Ten aanzien van *** heeft de school gesteld dat ook zij geen stempel heeft. De school is juist vanwege de situatie rond *** extra voorzichtig ten aanzien van ***. De school heeft gesteld dat dit ook met klager is besproken. Hieraan is ter zitting nog toegevoegd dat, als het zo is dat *** in negatieve zin is aangesproken op het feit dat zij een zusje van *** is, dit volstrekt afkeurenswaardig is.

De Commissie stelt vast dat de wijze waarop klager en de school tegen *** aankijken, verschilt. De Commissie is op grond van de stukken en hetgeen ter zitting is gesteld niet van oordeel dat de school zich ten opzichte van *** een houding heeft aangemeten die zou afwijken van de houding die de school ten opzichte van andere leerlingen heeft. Het is de Commissie dan ook niet gebleken dat de naam van *** gezuiverd zou moeten worden. Ook ten aanzien van *** komt de Commissie tot dit oordeel. Ten aanzien van haar is immers door de school verklaard extra oplettendheid in acht te nemen.

Uit het vorenoverwogene vloeit voort, dat deze onderdelen van de klacht naar het oordeel van de Commissie ongegrond dienen te worden verklaard.

In de tweede plaats heeft de klacht betrekking op het niet correct berekenen van de rapportcijfers Nederlands en Natuurkunde waardoor *** niet is bevorderd naar klas 6 Atheneum.

Dienaangaande overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie stelt voorop dat het nemen van bevorderingsbeslissingen een eigen bevoegdheid is van scholen, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. Voorts dienen de betreffende beslissingen zorgvuldig te worden gemotiveerd. Omdat voor het overige sprake is van een discretionaire bevoegdheid van scholen, neemt de Commissie bij de beoordeling van concrete bevorderingsbeslissingen de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend negatief zal oordelen over een concrete bevorderingsbeslissing, indien deze naar haar oordeel apert onredelijk is.

Tussen klager en de school is op zich niet in geschil dat ***, gelet op de cijfers van zijn overgangsrapport, niet voldeed aan de voorwaarden om over te gaan naar klas 6 Atheneum. Klager is echter van oordeel dat dit te wijten is aan de foute berekening van de rapportcijfers voor de vakken Nederlands en Natuurkunde.

De school heeft ten aanzien van dit onderdeel van de klacht gesteld dat hoewel het rapport van *** geen revisie toestond nu hij volgens de bevorderingsnormen niet in de bespreekmarge zat, op dit

verzoek van klager positief is gereageerd, omdat de sectordirecteur van *** er zeker van wilde zijn dat bij de berekening van de cijfers geen vergissingen waren gemaakt. Tijdens de revisievergadering heeft elke docent zijn of haar cijfer kunnen toelichten en kunnen ingaan op het verwijt dat er fouten zouden zijn gemaakt. De voor deze vergadering door elke docent opgestelde uitgebreide berekening en toelichting is als bijlage bij het verweerschrift van de school gevoegd, zodat de Commissie hiervan kennis heeft kunnen nemen. Voorts is, blijkens hetgeen door de school is gesteld, tijdens de revisievergadering uitgebreid ingegaan op de vraag of *** in klas 6 Atheneum een kans zou hebben gehad het diploma te halen. De vergadering is uiteindelijk tot het oordeel gekomen dat er geen sprake was geweest van een vergissing en dat de kans gering moest worden geacht dat *** het Atheneumdiploma zou kunnen halen, mede gelet op de lacunes in de kennis van *** en het feit dat er met de examens in klas 6 Atheneum heel snel na aanvang van het schooljaar een begin wordt gemaakt.

Ten aanzien van de door klager genoemde afspraken met de heren *** en ***, voornoemd, heeft de school ter zitting gesteld dat haar geen afspraak bekend is over het niet uitbrengen van een tweede rapport. Ook toen dit tweede rapport werd uitgebracht zijn er geen signalen ontvangen die op een andersluidende afspraak zou kunnen wijzen. Voorts is door de school gesteld dat klager in zijn redenering ook niet geheel consistent is, omdat *** voor andere vakken het meetellen van het tweede rapport juist nodig heeft.

Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de beslissing *** niet te bevorderen naar klas 6 Atheneum door het docententeam zorgvuldig is overwogen, behoorlijk is gemotiveerd en de door de Commissie aan te leggen terughoudende redelijkheidstoets kan doorstaan.

Het is de Commissie niet gebleken dat er in dit geval een uitzondering op de door de school correct toegepaste regels gemaakt had moeten worden. Het enkele feit dat vaststaat dat, daargelaten wat de oorzaak is, *** lacunes heeft in zijn kennis waardoor hij kansloos zou zijn in klas 6 Atheneum, kan de beslissing om niet te bevorderen dragen. Bijzondere omstandigheden van *** kunnen daar in casu niet aan afdoen. Tussen partijen is niet in geschil dat nogmaals doubleren in klas 5 Atheneum ook niet tot de mogelijkheden heeft behoord, nu *** alsdan onderwijs in de zogenaamde tweede fase had moeten volgen.

Uit het overwogene vloeit voort, dat dit onderdeel van de klacht naar het oordeel van de Commissie ongegrond dient te worden verklaard.

Ten aanzien van het derde onderdeel van de klacht, het door de school niet hanteren van christelijke principes, overweegt de Commissie als volgt.

Uit het door klager ter zitting genoemde voorbeeld leidt de Commissie af dat dit onderdeel van de klacht met name ziet op de aan *** in zijn omstandigheden geboden zorg en ondersteuning. Klager wenst te voorkomen dat dergelijke situaties zich in de toekomst nogmaals kunnen voordoen.

De Commissie stelt echter in tegenstelling tot klager vast dat de school in de leerlingenzorg aan *** niet duidelijk is tekortgeschoten en voldoende rekening heeft gehouden met zijn individuele omstandigheden. Dat dit niet het door klager gewenste resultaat tot gevolg heeft kunnen hebben, staat naar het oordeel van de Commissie los van de vraag of de school de principes waarvoor zij staat al dan niet juist heeft gehanteerd.

Ook dit onderdeel van de klacht dient naar het oordeel van de Commissie dan ook ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande alsmede gezien de positieve instelling en het vertrouwen in de toekomst van beide partijen ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 30 januari 2001 door mevr. mr. E.I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede mevr. mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en de heer drs. L. van Noort als leden, in tegenwoordigheid van mevr. mr. A. de Visser als secretaris.

00041

ONVOLDOENDE BEGELEIDING SCHOOL; DOORVERWIJZING

De klacht valt in drie onderdelen uiteen te weten: de school heeft ten onrechte geen extra sociaal-emotionele begeleiding gegeven, terwijl de noodzaak daartoe wel aanwezig was. De school heeft klagers niet voldoende geïnformeerd over de situatie en voorts heeft er door de school een ondeskundige verwijzing naar andere scholen plaatsgevonden. Klacht ongegrond.

Advies aan

het bestuur van *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** en *** te *** (verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 14 september 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met - kort gezegd - de handelwijze van *** ten aanzien van klagers en klagers dochter ***.

Desgevraagd hebben zowel ***, directeur van *** en ***, namens het bevoegd gezag, bij schrijven van 13 oktober 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op verzoek van klagers is de op 13 november 2000 geplande hoorzitting verdaagd.

Per telefax van 9 december 2000 hebben klagers een reactie op het schrijven van 13 oktober 2000 gegeven. Daarbij zijn een achttal bijlagen gevoegd.

Op 11 december 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, alwaar klagers - met bericht van verhindering - niet zijn verschenen. Namens het bestuur is verschenen ***. Voorts is verschenen ***, voornoemd.

Standpunt klagers.

Uit hetgeen schriftelijk door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende deelklachten af.

I.

*** heeft ten onrechte geen extra sociaal-emotionele begeleiding (m.n. speltherapie) aan *** gegeven, terwijl de noodzaak daartoe wel aanwezig was.

II.

*** heeft klagers niet voldoende geïnformeerd over de situatie en *** heeft haar beeld van *** te weinig getoetst aan het beeld dat de ouders van haar hebben.

III.

Voorts heeft er door *** een ondeskundige verwijzing naar andere scholen plaatsgevonden. *** heeft niet de moeite genomen te onderzoeken of een verwijzing in het belang van *** is.

Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag de klachtenregeling primair onderwijs (verder te noemen de Klachtenregeling) heeft vastgesteld. Deze Klachtenregeling is op het onderhavige geval van toepassing.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het Primair Onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 2 van de Klachtenregeling aangesloten bij de landelijke commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Vereniging BPCO.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling dient de klager de klacht in bij het bevoegd gezag of de klachtencommissie.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 2, derde lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen de hiervoor genoemde termijn is ingediend.

Op de hoorzitting heeft de vertegenwoordigster van het bevoegd gezag erop gewezen dat een vertrouwenspersoon op *** is aangesteld. Klagers hebben ten onrechte deze vertrouwenspersoon niet eerst benaderd alvorens de onderhavige klacht bij de klachtencommissie in te dienen.

De Commissie overweegt dienaangaande als volgt. Blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling heeft de klager de keuze om de klacht in te dienen bij het bevoegd gezag of bij de klachtencommissie. Derhalve kan niet worden gezegd dat de Commissie niet bevoegd is de onderhavige klacht te beoordelen. De Commissie wijst er ten overvloede op dat in de Klachtenregeling niet de mogelijkheid is opgenomen om een klacht bij een vertrouwenspersoon in te dienen.

De vertrouwenspersoon heeft de taak om bij een klacht ofwel bemiddelend op te treden dan wel klager te helpen bij het formuleren van diens klacht. Overigens is de commissie van oordeel dat het wenselijk is dat een klager in ieder geval pogingen onderneemt om te komen tot een oplossing op school- of bestuursniveau, al dan niet met behulp van bemiddeling van een externe vertrouwenspersoon.

Ten aanzien van de inhoud van de (deel)klacht onder I overweegt de Commissie als volgt.

Niet staande kan worden gehouden dat *** niet correct heeft gehandeld door *** geen speltherapie te geven. De Commissie acht in dit kader van belang dat is gebleken dat *** niet gefaciliteerd is om speltherapie te geven en dat bovendien speltherapie via een arts van het RIAGG of *** dient te worden aangevraagd. Uit de stukken komt voorts naar voren dat klagers eerst in juni 2000 hebben verzocht om speltherapie voor hun dochter.

De klacht zoals gesteld onder I acht de Commissie dan ook ongegrond.

Ten aanzien van het gestelde onder II wordt als volgt overwogen.

Uit het rapport van de Commissie van onderzoek van *** d.d. 16 november 1998 blijkt dat de toelating van klagers dochter *** op *** in januari 1999 een voorlopig karakter droeg. In december 1999 diende *** terug te komen bij de Commissie van onderzoek voor een definitieve standpuntbepaling inzake de

toelating. Klagers hebben het rapport van de Commissie van onderzoek van *** toegezonden gekregen en zijn derhalve van de voorlopige plaatsing en de definitieve standpuntbepaling terzake in december 1999 op de hoogte geweest.

De directeur heeft in zijn schrijven van 13 oktober 2000 aangegeven dat er in januari 1999 een spreekavond geweest. Voorts heeft er op 3 maart 1999 een huisbezoek en in juni 1999 een rapportbespreking plaatsgevonden. In december 1999 is de plaatsing van *** op *** besproken in de Commissie van onderzoek, waarna op 11 januari 2000 een gesprek met klagers heeft plaatsgevonden.

Naar het oordeel van de Commissie kan - gelet op vorenstaande - in redelijkheid niet staande worden gehouden dat klagers onvoldoende zijn geïnformeerd. Voorts behoefde naar het oordeel van de Commissie door de school het beeld dat de school van *** heeft - welk beeld tot stand was gekomen op basis van eigen waarneming en waarneming door derden - niet te worden opnieuw vergeleken met danwel te worden getoetst aan het beeld dat de ouders van hun kind hebben. Immers betrof de plaatsing van *** op de school een voorlopige plaatsing die met name ook gegrond was op een onderzoek dat aangaf dat de school voor *** waarschijnlijk geen passende omgeving zou kunnen bieden.

Gelet op het vorengaande acht de Commissie onderdeel II van de klacht eveneens ongegrond.

Met betrekking tot de (deel)klacht dat er een ondeskundige verwijzing naar andere scholen heeft plaatsgevonden wordt als volgt overwogen.

Na het gesprek in januari 2000 zijn klagers akkoord gegaan met de aanmelding van dochter *** bij de Permanente Commissie Leerlingenzorg (PCL). De aanmelding van *** is door de directeur van *** en de psycholoog bij de PCL toegelicht in een gesprek. De PCL heeft verzocht om een nadere niveaubepaling van ***. Klagers zijn hiermee niet akkoord gegaan en hebben het contact met de PCL verbroken.

Geconcludeerd kan worden dat klagers het door de school ingezette traject niet hebben voortgezet. Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden vastgesteld dat er een ondeskundige verwijzing van de school heeft plaatsgevonden.

De Commissie wijst er in dit kader voorts op dat *** - nadat het hiervoor beschreven traject werd afgebroken - het nodige in het werk heeft gesteld om voor *** een juiste school te zoeken. In dit kader wordt erop gewezen dat de directeur samen met klagers *** heeft bezocht. Voorts is als optie de *** in *** gegeven.

De Commissie acht het gestelde onder III van de klacht dan ook ongegrond.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ziet de Commissie geen aanleiding aanbevelingen uit te brengen.

Aldus gegeven op 5 februari 2001 door mr. Joh.C. Westmaas, voorzitter, alsmede drs. L. van Noort en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

00044

ONVOLDOENDE BEGELEIDING SCHOOL; GEEN ACTIE BIJ PESTEN

De klacht richt zich erop dat de school heeft nagelaten klagers zoon te onderzoeken vanwege zijn reken- en spellingsachterstand en tevens nagelaten heeft maatregelen te nemen met betrekking tot het gepest worden van hun zoon door medeleerlingen. Klacht ongegrond

Advies aan

het bestuur van *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** en *** te *** (verder te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 5 oktober 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met - kort gezegd - het achterlopen in de spellings- en rekenontwikkeling van zoon *** en het nalaten te handelen wanneer zoon *** door medeleerlingen werd gepest.

Desgevraagd hebben zowel ***, directeur van de *** en ***, namens het bevoegd gezag, bij schrijven van 6 november 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 6 december 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, alwaar klagers - met bericht van verhindering - niet zijn verschenen. Namens het bestuur is verschenen ***. Voorts zijn verschenen ***, directeur van de *** en ***, adjunct-directeur van de ***.

II. Standpunt klagers.

Uit hetgeen schriftelijk door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie de twee navolgende deelklachten af.

I. Na onderzoek door de Onderwijsbegeleidingsdienst is gebleken dat *** bijna 2 jaar achterloopt in zijn spellings- en rekenontwikkeling. Klagers stellen dat dit niet ongemerkt voorbij had kunnen gaan aan de school. Ze zijn van mening dat de school zoon *** eerder had moeten laten onderzoeken teneinde de oorzaak van de achterstand te achterhalen.

II. De school heeft nagelaten maatregelen te nemen met betrekking tot het gepest worden van *** door medeleerlingen.

III Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag de Klachtenregeling primair onderwijs (verder te noemen de Klachtenregeling) heeft vastgesteld. Deze Klachtenregeling is op het onderhavige geval van toepassing.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het Primair Onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 2 van de Klachtenregeling aangesloten bij de landelijke commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Vereniging BPCO.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 2, derde lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen de hiervoor genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de (deel)klacht onder I overweegt de Commissie als volgt.

Gelet op de aanwezige stukken en het verhandelde ter zitting kan naar het oordeel van de Commissie niet staande worden gehouden dat de school niet op de hoogte was van de achterstand op het gebied spelling en rekenen van klagers' zoon ***. In dit kader acht de Commissie het volgende van belang. Van de zijde van de directeur van de school is aangegeven dat meerdere leerlingen op de school, ondanks een leerachterstand van 1 à 2 jaar naar behoren functioneren binnen een groep. De kinderen werken met leerstofpakketten op hun eigen niveau binnen de groep en kunnen daarnaast nog voldoende deelnemen aan klassikale lessen om plezier te houden in het werk op school. Het doel van het "Weer Samen Naar Schooltraject" is dat de school zoveel mogelijk zorgleerlingen binnen de basisschool tracht te houden. Eerst wanneer een kind door leerproblemen in de klas onaangepast gedrag gaat vertonen, komt de noodzaak van plaatsing op speciaal onderwijs aan de orde.

Omdat de cijfers daartoe aanleiding gaven - zo heeft de directeur aangegeven - is *** vanaf groep 2 opgenomen in het zorgsysteem van de school. Hij verkreeg hulp binnen de groep van de leerkracht en buiten de groep van een remedial teacher op het gebied van lezen, spelling en rekenen. In overleg met de moeder is besloten de werkdruk te verminderen. In het overgelegde leerlingendossier van klagers' zoon vindt de Commissie een bevestiging van het hiervoor weergegevene.

De Commissie is van oordeel dat de school zich op een actieve wijze heeft ingezet. In dit kader wordt erop gewezen dat van de zijde van de school is aangegeven dat klagers' zoon naar de fysiotherapeut diende te gaan om aan zijn motoriek te werken teneinde het schrijven te verbeteren.

Tot slot kan naar het oordeel van de Commissie niet staande worden gehouden dat er aanleiding was om klagers zoon in een eerder stadium aan een onderzoek door de Onderwijsbegeleidingsdienst te laten onderwerpen. Bovendien hebben klagers - zo is gebleken - eerst in groep 5 verzocht om een dergelijk onderzoek.

De klacht zoals gesteld onder I acht de Commissie dan ook ongegrond.

Ten aanzien van het gestelde onder II wordt als volgt overwogen.

De Commissie acht het onvoldoende aannemelijk geworden dat de school zich onvoldoende heeft ingezet om het pesten van zoon *** te bestrijden. Ten tijde van de pauzes is er altijd toezicht op het plein aanwezig geweest. Aangegeven is dat in navolging van het opgestelde pestprotocol naar aanleiding van een escalatie een leergesprek wordt gehouden met de betrokken leerlingen. Voorts lopen de sancties tegen de pestkoppen uiteen van het publiekelijk aanbieden van excuses tot het binnenblijven in de pauzes. De mening van klagers en van zoon *** dat binnenblijven in de pauzes niet aangemerkt kan worden als een straf, maakt niet dat de school zich onvoldoende heeft ingezet. De Commissie merkt op dat zowel klagers als de school het pesten zagen als een probleem. Het is echter geen gezamenlijk probleem geworden, omdat klagers klaarblijkelijk een andere aanpak voorstonden dan de school.

Gelet op het vorengaande acht de Commissie onderdeel II van de klacht eveneens ongegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het verhandelde ter hoorzitting ziet de Commissie aanleiding de aanbeveling uit te brengen dat dient te worden gezien of een heldere structuur de communicatie tussen de school en ouders kan verbeteren.

Aldus gegeven op 28 februari 2001 door mr. E. van den Bos-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

00046

PESTEN

Klagers zijn van mening dat de school en het bevoegd gezag zijn tekortgeschoten in de begeleiding van hun gepeste dochter. Klacht ongegrond.

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief, gedateerd 4 oktober 2000, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van de *** te *** (verder te noemen: de school) alsmede tegen het bevoegd gezag van voornoemde school in verband met vermeend pestgedrag van medeleerlingen ten opzichte van hun dochter ***.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag mede namens de school bij brief van 20 november 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en aangegeven op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Op 13 december 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klaagster in persoon is verschenen tezamen met mevrouw ***. Voorts zijn verschenen de heer F. Vroon, directeur van de school, de heer ***, voormalig leerkracht van ***, alsmede de heer***, directeur van de vorige basisschool van ***, de ***. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer ***, secretaris.

Na voornoemde zitting heeft de Commissie klagers bij brief van 15 december 2000 verzocht toestemming te geven tot het inwinnen van nadere informatie bij mevrouw ***, orthopedagoge. Klagers hebben bij brief van 18 december 2000 hiervoor toestemming verleend.

De Commissie heeft bij brief van 11 januari 2001 in het kader van de afhandeling van de klacht een aantal vragen gesteld aan mevrouw ***. Bij brief van 15 februari heeft de Commissie mevrouw *** gerappelleerd.

II. Standpunt van klagers.

De klacht houdt verband met vermeend pestgedrag van medeleerlingen ten opzichte van klagers dochter ***. *** is halverwege groep 6 op de school gekomen. Op haar twee voorgaande scholen werd *** ook reeds gepest. Klagers zijn van mening dat de school en het bevoegd gezag zijn tekortgeschoten in de begeleiding van *** en hebben dienaangaande –kort samengevat en zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd.

Klagers hebben aangevoerd dat *** op de school met veel lichamelijk en psychisch geweld te maken heeft gehad. Zij is door haar medeleerlingen uit haar groep in de schoolpauzes en tijdens de (gym)lessen onder meer geschopt, geslagen, aan haar haren getrokken, in de modder gegooid, met stenen bekogeld, vernederd, aldus klagers.

Op advies van de school hebben klagers mevrouw *** ingeschakeld. Echter, naar het oordeel van klagers was er totaal geen samenwerking tussen de school en mevrouw ***, nu de school haar eigen strategie wilde blijven voeren. Klagers hebben gesteld dat er slechts één gesprek heeft plaatsgevonden tussen mevrouw *** en de school, op initiatief van mevrouw ***. Ook de gesprekken die de school, in de persoon van de heer ***, op advies van mevrouw *** met *** heeft gevoerd, drie in totaal, zijn naar de mening van klagers op niets uitgelopen. De problemen werden in die gesprekken de kant van *** opgeduwd waardoor deze uiteindelijk op niets zijn uitgelopen en op advies van mevrouw *** zijn stopgezet. Klagers hebben aangevoerd dat zij herhaaldelijk om begeleiding van de

groep in zijn geheel hebben gevraagd, maar dat zij telkens op onbegrip van de school stuitten. Naar de mening van de school lag het pesten aan *** en de ouders zelf, aldus klagers. Op een later moment zijn naast mevrouw *** ook de schoolmaatschappelijk werkster en de schoolarts ingeschakeld.

Voorts hebben klagers aangevoerd dat de medeleerlingen als reactie op het pestgedrag door de school slechts werden gewaarschuwd en niet gestraft waardoor het pesten onverminderd kon voortduren. Een enkele keer heeft er een groepsgesprek plaatsgevonden. Klagers hebben gesteld dat *** naar de mening van de school maar wat weerbaarder moest worden.

Klagers hebben gesteld dat zij het gevoel hebben wel door de school te zijn gehoord, maar dat er niet naar hen werd geluisterd. Door de vrijheid die de school toestaat, wordt pesten in de hand gewerkt, aldus klagers. Hier komt nog eens bij dat het bevoegd gezag zich volgens klagers achter het beleid van de school schaart, zodat zij het gevoel hebben tegen een systeem op te boksen.

Tot slot hebben klagers aangevoerd dat het momenteel beter gaat met *** en dat zij het idee hebben dat zij het dieptepunt gehad hebben. Zij hebben gesteld dat zij de klacht hebben ingediend om het pesten op de school een halt toe te roepen.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht door klagers binnen genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie stelt allereerst vast dat, nu mevrouw *** kennelijk niet heeft willen reageren op schriftelijke vragen van de Commissie, haar niet anders rest dan de klacht af te doen op basis van de beschikbare gegevens. Door het uitblijven van haar reactie heeft de Commissie onvoldoende zicht gekregen op de kwaliteit van de begeleiding die de school aan *** heeft gegeven en op de wijze waarop zij daarbij heeft samengewerkt met de orthopedagoge.

Vervolgens constateert de Commissie dat zowel klagers als de school hebben aangegeven dat het momenteel goed gaat met *** op school. Tijdens de hoorzitting is het de Commissie voorts duidelijk geworden dat klagers ook een algemeen belang nastreven. Het voorgaande doet de vraag rijzen, mede in het licht bezien van de zojuist gedane constatering, of het verstandig is thans een inhoudelijk oordeel te vellen over de individuele omstandigheden van ***. De Commissie meent dat die vraag, in het belang van klagers dochter, op dit moment ontkennend moet worden beantwoord.

In zijn algemeenheid is de Commissie, gelet op de klachtbrief en de verklaringen van alle betrokkenen tijdens de hoorzitting, verder niet overtuigd van het feit dat de school een onveilig schoolklimaat zou hebben waarin pestgedrag onverminderd kan blijven doorgaan. Voorts is het de Commissie in zijn algemeenheid niet gebleken dat de school niet adequaat zou reageren op pestgedrag. Tijdens de hoorzitting is op dit punt door de school aangevoerd dat er kringgesprekken rond het thema pesten plaatsvinden, dat er een pestprotocol is alsmede dat er niet slechts aandacht is voor diegenen die gepest worden, maar ook voor de leerlingen die medeleerlingen pesten.

Gelet op het vorenstaande dient de klacht van klagers, voor zover op dit moment inhoudelijk beoordeeld, ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op **4 april 2001** door mr. H.C. Naves, als voorzitter, alsmede drs. M. Hoogenkamp en mr. P. ten Cate-Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

00047

INFORMATIEVOORZIENING AAN OUDERS

De klacht is gericht op het tekort schieten van de school terzake de informatievoorziening omtrent hun dochter naar klagers toe. Klacht ongegrond.

Advies aan

het bestuur van *** te *** (veder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** en *** (verder te noemen: klagers).

VERLOOP VAN DE KLACHTENPROCEDURE.

Bij schrijven van 19 mei 2000 hebben klagers bij het bevoegd gezag een klacht tegen ***, directeur van de *** ingediend.

Bij schrijven van 26 juni 2000 heeft het bevoegd gezag de op 19 mei 2000 ingediende klacht ongegrond verklaard.

Bij brief van 30 oktober 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder ook te noemen de Commissie) in verband met - kort gezegd - het tekort schieten van de school terzake de informatievoorziening omtrent *** naar klagers toe.

Desgevraagd heeft ***, namens het bevoegd gezag laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en dat de modelklachtenregeling wordt gehanteerd.

Desgevraagd heeft *** bij schrijven van 23 november 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Tevens heeft ***, bestuurslid, bij schrijven van 28 november 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 16 december 2000 hebben klagers een nadere toelichting gegeven.

Op 10 januari 2001 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, alwaar klager *** is verschenen. Namens het bestuur is verschenen ***. Voorts is verschenen ***.

STANDPUNT KLAGERS.

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie - kort weergegeven - de navolgende (deel)klachten af.

I

De informatievoorziening van de school (directeur en bevoegd gezag) over *** ten opzichte van de vader, ***, schiet tekort. De school staat ten onrechte niet toe dat klagers eens in de veertien dagen een gesprek voeren met de leerkracht van *** over haar emotioneel welzijn.

II

Voorts staat de school ten onrechte niet toe dat er brieven of pakjes aan *** worden (door)gegeven.

Klagers hebben ter onderbouwing van de klacht op de navolgende omstandigheden gewezen. Bij uitspraak van 21 mei 1999 van de rechtbank *** is bepaald dat het gezag over *** alleen aan de moeder toekomt. De moeder geeft echter te weinig informatie over *** door aan klagers. Voorts, zo hebben klagers betoogd, worden de emotionele problemen van *** door haar moeder en de school

niet onderkend. Klagers hebben in dit kader verwezen naar een door het Ambulante Bureau Jeugdzorg uitgevoerde gedragsonderzoek van 4 december 2000.

OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE.

De Commissie stelt vast dat klagers in eerste instantie hun klacht, gericht tegen de directeur van *** hebben ingediend bij het bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag heeft een commissie van onderzoek (genaamd klachtencommissie) ingesteld. De commissie van onderzoek heeft gesprekken gevoerd met de leerkracht, de directeur en een vertrouwenspersoon van de ***. Voorts is juridische informatie ingewonnen bij de besturenraad. Het bevoegd gezag is daarna geadviseerd terzake de afhandeling van de klacht. Het bevoegd gezag heeft op 26 juni 2000 de ingediende klacht ongegrond verklaard.

Daar het geschil niet naar tevredenheid van klagers op schoolniveau is opgelost, hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie gewend. De Commissie acht zich bevoegd om de onderhavige klacht in behandeling te nemen.

De Commissie wil allereerst opmerken dat het bevoegd gezag op een adequate wijze is omgegaan met de bij haar ingediende klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht, zoals gesteld onder I, wordt als volgt overwogen.

Het door de directeur gevoerde beleid inzake de informatievoorziening, welk beleid door het bevoegd gezag blijkens de beslissing van 26 juni 2000 is geaccordeerd, is als volgt.

Wanneer wordt ingeschat dat er op cognitief en/of emotioneel terrein geen bijzonderheden aanwezig zijn, dan is het rapportgesprek, welk gesprek met gescheiden ouders - indien gewenst - apart wordt gevoerd, de gelegenheid om over een leerling te spreken. De reguliere informatie (bijvoorbeeld de Nieuwsbrief) wordt zonder terughoudendheid aan alle ouders verstrekt.

Wanneer ouders af en toe iets te melden hebben uit de thuissituatie wat relevant is voor het kind in de schoolsituatie, dan kan de ouder initiatief nemen voor contact en staat de school daar voor open. In dit kader kan worden gedacht aan het overlijden van bijvoorbeeld een grootouder.

Wordt er door de school geen bijzondere reden gezien voor meer contact met de ouders van de leerling, dan wordt er geen regelmatig contact afgesproken.

Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden gezegd dat het hiervoor omschreven beleid van de school kennelijk onredelijk of anderszins onjuist is.

Van de zijde van de directeur is in zijn schrijven van 23 november 2000 en tijdens de hoorzitting het volgende aangegeven. *** heeft naar haar leerkracht en haar moeder geuit dat ze het op school naar haar zin heeft. De leerkracht heeft bovendien het afgelopen schooljaar fijn met haar gewerkt. De sociale contacten van *** binnen haar groep zijn prima. De huidige leerkracht is zeer tevreden over *** en haar inzet. Het gaat goed op school met ***. Voorts is aangegeven dat door hulpverlenende instanties niet naar *** is geïnformeerd. Er zijn geen aanwijzingen aanwezig op grond waarvan moet worden geconcludeerd dat het wenselijk is dat er met de ouders/verzorgers van *** meer gesprekken worden gevoerd dan de rapportbesprekingen.

Klagers hebben in dit kader daarentegen betoogd dat er wel sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan moet worden afgeweken van het beleid. Zo is er volgens klagers op het emotionele vlak meer met *** aan de hand dan door de school wordt erkend. Klagers hebben verwezen naar de uitkomsten van het gedragsonderzoek van 4 december 2000.

Dienaangaande wordt als volgt overwogen.

De Commissie is van oordeel dat de school conform het hiervoor beschreven beleid terzake de informatievoorziening naar ouders handelt. Door klagers is niet weersproken dat voor hen de mogelijkheid aanwezig is om een rapportbespreking te voeren.

Voorts heeft de school zich, naar het oordeel van de Commissie, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er vooralsnog geen bijzondere omstandigheden aanwezig zijn op grond waarvan de school in afwijking van zijn beleid eens in de veertien dagen een gesprek tussen de leerkracht en de vader van *** moet laten plaatsvinden. In dit kader heeft de Commissie meegenomen dat het door klagers aangehaalde gedragsonderzoek van 4 december 2000 of een kopie daarvan niet aan de school of de Commissie is overhandigd.

De Commissie is van oordeel dat zolang er door klagers geen deskundigenrapport, op grond waarvan moet worden geconcludeerd dat het standpunt van de school dat het goed gaat met *** niet langer kan worden gehandhaafd, wordt overhandigd aan de school, er in alle redelijkheid geen reden aanwezig is die noopt tot een andere - meer intensievere - betrokkenheid van de vader van *** dan het voeren van de reguliere rapportbesprekingen. De school kan naar het oordeel van de Commissie vooralsnog op de ingeslagen weg voortgaan.

Gelet op het vorengaande acht de Commissie de deelklacht, zoals gesteld onder I, dan ook ongegrond.

Met betrekking tot de onder II gestelde deelklacht overweegt de Commissie als volgt.

Van de zijde van de school is aangegeven dat wanneer er problemen zijn in de communicatie tussen de ouders onderling niet wordt meegewerkt aan het doorgeven van brieven en pakjes. De school ziet zichzelf niet als intermediair. Hiermee zou de school de vertrouwenspositie van de school ten opzichte van de leerling op het spel zetten en interveniëren in het loyaliteitsconflict waar het kind mee te maken heeft. Voorts wil de school er voor waken dat ze deel wordt van het conflict tussen de ouders.

Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden gezegd dat dit standpunt van de school kennelijk onredelijk of anderszins onjuist is. Gelet hierop acht de Commissie dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

ORDEEL OMTRENT DE GEGRONDHEID VAN DE KLACHT.

- de Commissie verklaart de klacht ongegrond.

ADVIES AAN HET BEVOEGD GEZAG.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ziet de Commissie geen aanleiding aanbevelingen te doen.

Aldus gegeven op 15 februari 2001 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede drs. M. Hoogenkamp en mr. Joh.C. Westmaas, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

00048 en 00054

FUNCTIONEREN LEERKRACHT; SEXUELE INTIMIDATIE

De klacht is gericht op verschillende voorvallen en handelingen met betrekking tot seksuele intimidatie van een leerkracht. Klacht ongegrond.

Advies aan:

het bestuur van de *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klachten van:

1. *** en ***, ouders van *** en

2. *** en ***, ouders van ***,

(verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brieven gedateerd 16 november 2000 en 4 december 2000, binnengekomen op respectievelijk 17 november 2000 en 19 december 2000, is een tweetal klachten ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met het functioneren van ***, leerkracht Frans van de school voor voortgezet onderwijs *** (verder te noemen: aangeklaagde).

Desgevraagd hebben het bevoegd gezag en de school bij schrijven van 6 december 2000 en 5 februari 2001 hun reactie op het gestelde in de klachtbrieven doen toekomen. Bij schrijven van 5 december 2000 en 21 januari 2001 heeft aangeklaagde hierop gereageerd. Bij schrijven van 27 februari 2001 heeft aangeklaagde voorts aan de Commissie laten weten dat hij wegens ziekte niet op de hoorzitting van 13 maart 2001 zal verschijnen.

Op 13 maart 2001 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens de school is ***, sectordirecteur, verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door ***, personeelsadviseur. Alle partijen zijn buiten elkaars aanwezigheid gehoord door de Commissie. De Commissie heeft vervolgens op 3 juli 2001 een hoorzitting gehouden te ***, waar aangeklaagde is verschenen. In verband met deze nadere hoorzitting en het daaruit voortvloeiende beraad heeft de Commissie de in het Huishoudelijk Reglement gestelde termijn voor het uitbrengen van advies niet in acht kunnen nemen. Zij heeft partijen hiervan tijdig in kennis gesteld.

Standpunt van klagers

Door klagers sub 1 en sub 2 is gesteld dat aangeklaagde zich schuldig zou hebben gemaakt aan seksuele intimidatie ten opzichte van hun dochters. Meer concreet is aangevoerd dat aangeklaagde:

- aan het bh-bandje van *** zou hebben gezeten,
- obscene opmerkingen over (onder meer) het woord 'banaan' zou hebben gemaakt,
- met een snoepzak of broodzaak aftrekbewegingen zou hebben gemaakt,
- in het blousje van een medeleerlinge zou hebben gekeken,
- in het kader van de gehanteerde lesmethode obscene geluiden zou hebben gemaakt,
- in de deuropening kinderen gedwongen zou hebben onder zijn arm door te lopen.

Aangeklaagde heeft de beschuldigingen van seksuele intimidatie gemotiveerd weersproken.

II. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie overweegt dienaangaande het volgende.

Allereerst stelt de Commissie vast dat ***, desgevraagd, tijdens de hoorzitting van 13 maart 2001 heeft verklaard dat aangeklaagde niet aan haar bh-bandje heeft gezeten. Zij heeft aangegeven dat de verklaring van *** op dit punt op een misverstand moet berusten.

Met betrekking tot de 'obscene geluiden' die aangeklaagde zou hebben gemaakt tijdens de verhalen 'Les deux serpents' en 'La souris Qui n'aime pas le fromage', heeft de Commissie tijdens de hoorzitting van 3 juli 2001 moeten vaststellen dat bedoelde geluiden functioneel zijn en in het kader van de gehanteerde lesmethode bewust zijn gekozen. De Commissie wil niet uitsluiten dat de dochters van klagers sub 1 en sub 2 die geluiden als zijnde seksueel getint hebben opgevat, doch aangeklaagde heeft hierin geen (bewust) aandeel gehad.

Ten aanzien van leerlingen die gedwongen zouden worden onder de arm van aangeklaagde door te lopen, heeft aangeklaagde zelve verklaard, dat hij leerlingen die zich te laat in de les melden op deze manier probeert tegen te houden. De Commissie acht deze uitleg niet onlogisch.

Hetgeen aangeklaagde overigens wordt verweten, acht de Commissie onvoldoende aannemelijk gemaakt.

De onderhavige klachten worden daarom ongegrond verklaard.

III. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachten.

- Verklaart de klachten ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 3 juli 2001 door mr. H.C. Naves als voorzitter, alsmede mr. M. Iedema en drs. K.M.P.A.M. Habryka als leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Eijsink als secretaris.

00049

VERWIJDERING

De klacht heeft betrekking op de gang van zaken rond de verwijdering van klagers zes kinderen. Klacht gegrond.

Advies aan:

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij ongedateerde brief, door de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) ontvangen op 28 november 2000 heeft klager een klacht ingediend in verband met de gang van zaken rond de verwijdering van zijn zes kinderen van de *** (verder te noemen: de school).

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 14 december 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief en de directie van de school bij brief van 15 december 2000.

Op 24 januari 2001 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te ***, waar klager tezamen met zijn echtgenote is verschenen. Voorts is verschenen mevrouw ***, waarnemend directeur van de school, de heer ***, leerkracht van groep 5a/6a van de school alsmede namens het bevoegd gezag de heer ***.

II. Standpunt van klager.

De klacht heeft betrekking op de gang van zaken rond de verwijdering van de zes kinderen van klager van de school. Aan de klacht ligt het volgende ten grondslag.

Op een kinderfeestje buiten schooltijd heeft het dochtertje van klager, ***, een tamagochi van een ander kind meegenomen. Nadat dit de heer ***, groepsleerkracht van ***, ter ore was gekomen, heeft hij aan *** strafwerk mee naar huis gegeven. Zij had dit de volgende dag door klager ondertekend moeten inleveren. Omdat klager het er niet mee eens was dat *** strafwerk moest maken voor iets dat buiten schooltijd is gebeurd, heeft hij *** gezegd dit strafwerk (nog) niet te maken en is hij de volgende dag onder schooltijd naar school getogen. Klager heeft naar zijn mening een afspraak met de heer *** willen maken om op een later tijdstip over de kwestie te praten. Echter, klager raakte naar zijn zeggen door de handelwijze van de heer *** op dat moment dusdanig geïrriteerd dat hij hem duwde. Hierop is de heer *** de klas uit naar de directeur, de ***, gelopen die klager meteen bij zich riep. Diezelfde dag nog heeft de heer *** tegen klager aangifte gedaan van mishandeling bij de politie ***. Tegenover de politie heeft de heer *** verklaard dat klager opzettelijk en met kracht een klap tegen zijn mond heeft gekregen met hevige pijn aan zijn lip en voortanden tot gevolg. Voorts voelde hij bloed in zijn mond en stond zijn bril scheef. De volgende dag heeft de heer *** bovendien nog een grote bloeditstorting op zijn rechter bovenarm geconstateerd.

Bij brief van 29 september 2000 heeft de directeur voornoemd klager meegedeeld dat, na overleg met het bevoegd gezag, al zijn kinderen voorlopig voor drie dagen worden geschorst. In die brief is als reden hiervoor genoemd wangedrag, dat wil zeggen agressief gedrag van klager naar de leerkracht van groep 5a/6a de heer ***.

Klager heeft tegen dit besluit bij ongedateerde brief bezwaar gemaakt waarin hij heeft verzocht de schorsing met onmiddellijke ingang op te heffen. Dit bezwaar is in een gesprek op 4 oktober 2000 tussen klager en het bevoegd gezag ongegrond verklaard. In dit gesprek heeft klager aan de heer *** genoemd dat hij spijt heeft van het gebeurde en hiervoor zijn excuses aangeboden. Klager wilde het gebeurde uitpraten met de heer ***, maar hij wilde geen excuses aan hem aanbieden, omdat hij klager zou hebben uitgelokt.

Bij brief van 9 oktober 2000 heeft het bevoegd gezag klager met onmiddellijke ingang de toegang tot het schoolgebouw en de daarbij behorende terreinen voor onbepaalde tijd ontzegd. Voorts is klager aangezegd binnen een week na ontvangst van de brief schriftelijk zijn excuses aan de heer *** aan te bieden. Tot slot is klager meegedeeld dat wanneer hij zich niet aan beide voorwaarden houdt, het bevoegd gezag alsnog tot verwijdering van zijn kinderen zal overgaan.

Vervolgens heeft het bevoegd gezag klager bij brief van 23 oktober 2000 meegedeeld dat het duidelijk is dat hij nog geen schriftelijke excuses heeft aangeboden aan de heer *** en voorts dat de basis voor een langdurig en goed contact tussen de school en klager als ouder definitief is verstoord en er geen plaats meer is voor toekomstige constructieve contacten. Klager is in het belang van goed onderwijs voor zijn kinderen verzocht zo spoedig mogelijk een andere school te zoeken voor zijn kinderen.

Bij besluit van 31 oktober 2000 is klager meegedeeld dat gestart is met een verwijderingsprocedure voor zijn kinderen. In aansluiting hierop heeft de directeur bij brief van 1 november 2000 klager een lijst met zestal scholen gegeven die bereid zijn een gesprek met hem aan te gaan. Klager heeft op 2 november 2000 tegen het besluit van 31 oktober 2000 bezwaar gemaakt welk bezwaar bij brief van 17 november 2000 ongegrond is verklaard. Hierop is door klager gereageerd bij brief van 27 november 2000 waarin hij nogmaals zijn zienswijze op de kwestie weergeeft. De directeur heeft in zijn brief van 4 december 2000 hierop gereageerd door klager nogmaals dringend te adviseren gebruik te maken van zijn bemiddeling bij het zoeken naar een andere school voor zijn kinderen alsmede dat zijn kinderen met ingang van 8 januari 2001 worden uitgeschreven.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie.

Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie stelt voorop dat leerkrachten, schoolleiding en bevoegd gezag (verder te noemen: de school) in het algemeen de bevoegdheid hebben disciplinaire maatregelen op te leggen aan leerlingen die zich gedragen op een wijze die de school ontoelaatbaar acht. Deze bevoegdheid is inherent aan de taak en plicht van de school om zorg te dragen voor een veilige en ordelijke schoolsituatie.

Bij de uitoefening van bedoelde bevoegdheid dient een school het zorgvuldigheidsbeginsel in acht te nemen. Dit betekent dat een school, alvorens een maatregel op te leggen, alle betrokken belangen dient af te wegen, en voorts dat het besluit tot het opleggen van een maatregel op zorgvuldige wijze dient te worden gemotiveerd en bekendgemaakt. Daarnaast moet er sprake zijn van een redelijke verhouding tussen een opgelegde maatregel en de ontoelaatbaarheid van het gedrag waarvoor de maatregel wordt opgelegd.

Ten aanzien van de vraag welk gedrag als ontoelaatbaar wordt aangemerkt en op welke wijze daarop wordt gereageerd, hebben scholen beoordelingsvrijheid. De Commissie respecteert deze beoordelingsvrijheid hetgeen betekent dat zij niet snel haar eigen oordeel voor dat van een school in de plaats zal stellen. Derhalve zal de Commissie een klacht met betrekking tot een opgelegde maatregel in het algemeen pas gegrond verklaren, indien geoordeeld moet worden dat de school in redelijkheid, na afweging van alle feiten en omstandigheden van het concrete geval, niet tot het opleggen van de betreffende maatregel heeft kunnen beslissen.

In het onderhavige geval heeft de directeur de zes kinderen van klager aanvankelijk geschorst en later verwijderd wegens wangedrag van klager richting de groepsleerkracht van één van zijn kinderen.

Tussen klager en de school bestaat, gelet op hun schriftelijke en mondelinge verklaringen tegenover de Commissie geen verschil van mening over de wijze waarop de maatregel tot stand is gekomen, bekend is gemaakt en gemotiveerd.

Derhalve gaat de Commissie er in het navolgende vanuit, dat de school het besluit om de zes kinderen van klager allereerst voor drie dagen te schorsen, heeft genomen als gevolg van het feit dat klager zich richting de heer *** heeft misdragen en voor zijn gedrag geen excuses wilde aanbieden aan de heer ***. Het besluit om de zes kinderen van klager van school te verwijderen heeft de school genomen, nadat was komen vast te staan dat klager op de gestelde voorwaarde schriftelijk zijn excuses aan de heer *** aan te bieden, niet wenste in te gaan.

De Commissie stelt vast dat de school de schorsing alsmede de verwijdering schriftelijk aan klager heeft meegedeeld. De schorsing is aan een termijn van drie dagen verbonden geweest.

Uit het voorgaande volgt derhalve dat de school de formele zorgvuldigheidseisen jegens klager in acht heeft genomen.

Ten aanzien van een besluit tot schorsing dan wel verwijdering van leerlingen geldt dat dit een ingrijpende maatregel is, waartoe in beginsel eerst zal worden besloten indien een leerling zich bij

herhaling schuldig maakt aan overtreding van de in de school geldende regels of aan (ander) ernstig wangedrag.

Uit hetgeen partijen schriftelijk en mondeling ter zitting naar voren hebben gebracht, leidt de Commissie af dat aan de schorsing en verwijdering van de kinderen van klager niet zozeer het gedrag van die kinderen ten grondslag heeft gelegen, maar juist het gedrag van klager.

In dat verband is door de heer *** naar voren gebracht dat de school waarde hecht aan een goed en aan frequent contact met de ouders. In een situatie als de onderhavige is het naar de mening van de heer *** moeilijk om het wederzijds vertrouwen van ouders en leerkrachten te herstellen. Dit vertrouwen is voor de verdere opbouw van de schoolcarrière van de kinderen van wezenlijk belang. Voor beide partijen is het volgens de heer *** in een dergelijke situatie het beste een andere school te zoeken voor de kinderen. De heer *** heeft van klager de indruk gekregen dat hij telkens zijn gelijk probeerde te krijgen dan wel te halen. Klager bleef namelijk herhalen dat het gedrag van de heer *** hem had uitgelokt. De heer *** is van mening dat hij op dat moment zijn werknemer in bescherming had te nemen vanuit de gedachte dat alles in het werk moet worden gesteld om de leerkrachten gezien de circa 30 vacatures bij het bevoegd gezag voor de eigen scholen te behouden. De kinderen van klager zijn geschorst om rust te creëren.

Gezien de frequentie waarmee het bevoegd gezag met geweldsincidenten op de onder haar ressorterende scholen wordt geconfronteerd - gemiddeld een maal per maand is er sprake van een zodanig incident dat aangifte bij de politie wordt gedaan – is er een beleid ontwikkeld dat er toe strekt de leerkrachten in bescherming te nemen en naar andere ouders een voorbeeld te stellen. In verreweg de meeste gevallen

wordt er met de ouders overeenstemming bereikt over de wijze waarop zij hun excuses maken. In het enkele geval waarin dit niet lukt, wordt er toe overgegaan kinderen definitief van school te verwijderen. Het belang van deze kinderen die vanwege de vertrouwensbreuk tussen ouders en team toch al niet meer op hun plaats zijn binnen de schoolgemeenschap wordt dan afgewogen tegen het belang van alle overige kinderen die recht hebben op zo goed mogelijk onderwijs. Dit laatste belang wordt in toenemende mate bedreigd door het gegeven dat het lesgeven op scholen in *** door leerkrachten als zwaar en onaantrekkelijk wordt ervaren, ten gevolge waarvan er steeds meer moeilijke

vervulbare vacatures op de scholen van het bevoegd gezag zijn ontstaan. Het bevoegd gezag huldigt dan ook het standpunt dat het in voorkomende gevallen het belang de individuele kinderen van wie de ouder een onopgelost conflict met een leerkracht laat voortbestaan, ondergeschikt dient te maken aan het belang van alle overige kinderen.

De Commissie kan in zijn algemeenheid begrip opbrengen voor dit ‘zero tolerance’ beleid, maar de Commissie stelt tevens vast dat definitieve verwijdering van leerlingen een zeer ingrijpende maatregel is, die – zeker in het basisonderwijs – als ultimum remedium dient te worden toegepast. Daaruit volgt dat zeer zorgvuldig dient te worden nagegaan of alle mogelijkheden om met de ouders tot een vergelijk te komen zijn uitgeput, alvorens tot definitieve verwijdering van de kinderen kan worden overgegaan.

De Commissie is alles overziende tot het oordeel gekomen dat het bevoegd gezag op dit punt tekort is geschoten. Naar haar oordeel is in het eerste gesprek dat klager met de heer *** heeft gevoerd duidelijk geworden dat ook klager vond dat hij verkeerd had gehandeld. Hierna is spoedig een patstelling ontstaan waarin klager in een gesprek met de heer *** op het gebeurde wilde terugkomen, hetgeen het bevoegd gezag niet wilde toestaan, en klager daarom niet wilde ingaan op de eis van het bevoegd gezag dat hij uitsluitend schriftelijk zijn excuses kon aanbieden.

De Commissie stelt vast dat klager echter zijn excuses wel heeft aangeboden aan de directeur van de school alsmede aan de heer *** en voorts herhaaldelijk heeft aangegeven bereid te zijn de situatie met de heer *** uit te praten. Gezien deze stand van zaken is de Commissie van oordeel dat er onvoldoende aandacht is geweest voor mogelijkheden om uit de ontstane impasse te geraken en te snel is besloten tot de ingrijpende maatregel van definitieve verwijdering van de kinderen over te

gaan. Het bezwaar dat eiser tegen dit voornemen kenbaar heeft gemaakt, had alsnog tot een serieuze heroverweging, dan wel bemiddelingspoging dienen te leiden.

Tot slot is de Commissie van oordeel dat daar waar klager telkens in gesprek heeft willen gaan, het haar onbegrijpelijk voorkomt dat de vertrouwenspersoon niet is ingeschakeld. In casu heeft men naar het oordeel van de Commissie niet kunnen volstaan met het aan klager meegeven van de naam en het telefoonnummer van die vertrouwenspersoon. Gezien de ernst van de voorgenomen maatregel had een actievere opstelling in deze voor de hand gelegen.

Uit het voorgaande volgt dat de school naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid niet kon komen tot het besluit de kinderen van klager van school te verwijderen, aangezien niet onomstotelijk is komen vast te staan dat alle mogelijkheden om het conflict op te lossen waren benut.

Dit betekent dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- Verklaart de klacht gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op de thans onomkeerbare situatie ziet de Commissie geen aanleiding tot het uitbrengen van een advies.

Aldus gegeven op 4 april 2001 door mr. E.I. van den Bos-Boomsma als voorzitter, alsmede mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

00050

LESPROGRAMMA

De klacht richt zich erop dat klager het niet eens is met het aangeboden lesprogramma, waarin het vak arbeidstraining is opgenomen. Klacht ongegrond.

Advies aan

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw *** te *** (verder te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 30 november 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is - kort gezegd - gericht tegen het door ***, een christelijke school voor praktijkonderwijs, aangeboden lesprogramma voor hun zoon *** en met name gericht tegen de in het lesprogramma opgenomen arbeidstraining.

Desgevraagd heeft mr. ***, namens het bevoegd gezag, bij schrijven van 3 januari 2001 medegedeeld dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie, doch dat een eigen klachtenregeling, welke is gebaseerd op de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO is vastgesteld. Voorts is medegedeeld dat naar aanleiding van de klacht een heroverweging heeft plaatsgevonden. Deze heroverweging van het ingenomen standpunt heeft niet het gewenste resultaat gehad.

Desgevraagd heeft ***, directeur van *** bij schrijven van 19 januari 2000 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 19 februari 2000 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Het bestuur heeft zich laten vertegenwoordigen door ***, directeur van ***.

II. Standpunt klagers en directeur van de school.

Uit hetgeen door klagers schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende klacht af.

Op de praktijkschool *** is in het aangeboden lesprogramma arbeidstraining ingeroosterd. De les arbeidstraining houdt in dat zoon *** voor bedrijven fietsbellen moet maken of kantfolie moet afmeten en inpakken. Klagers kunnen zich met dit onderdeel van het door de school aangeboden lesprogramma niet verenigen. Zij stellen zich op het standpunt dat de les arbeidstraining moet worden aangemerkt als onbetaalde kinderarbeid. Ze willen dat hun zoon *** onderwezen wordt in taal en rekenen, opdat hij iets leert. Voorts hebben klagers hun verbazing erover uit gesproken dat in de praktijklokalen voor houtbewerking en techniek geen afzuigsystemen zijn aangebracht. Door deze omstandigheid en het feit dat zoon *** astma heeft kan hij niet deelnemen aan de lessen houtbewerking en techniek, wanneer er wordt gesoldeerd.

Van de zijde van de school is bij schrijven van 19 januari 2001 - kort weergegeven - het navolgende aangevoerd.

*** krijgt op basis van zijn capaciteit en leerprestaties en rekening houdend met zijn astma een lesprogramma aangeboden. Voor de meeste onderdelen volgt *** het basisprogramma. *** volgt het vak techniek, voor zover er niet wordt gesoldeerd en hij krijgt tijdens het vak houtbewerking een programma aangeboden dat hij zelfstandig kan uitvoeren. In de tweede klas volgen de leerling op woensdag een module interne stage. De school biedt er vier modules interne stage aan: arbeidstraining, groothuishouding, catering en magazijn/reproductie. Tijdens de arbeidstraining voeren de leerlingen ook productiewerk van diverse bedrijven uit. Een van de activiteiten is het monteren van een fietsbel. Hierbij leren de leerlingen om binnen een vastgestelde tijd een bepaalde

productie te leveren. In het praktijkonderwijs wordt dit arbeidssimulatie genoemd. Dit lesprogramma levert gegevens op voor het leerlingenvolgsysteem: onder druk kunnen werken, tempo, concentratievermogen, motoriek. Voordat de leerlingen op stage gaan in bedrijven of instellingen moet door de leerling de module interne stage worden gevolgd. Ten tijde van het volgen van de module interne stage kan worden bepaald welke vaardigheden de leerling beheerst en op welke wijze invulling aan de stage kan worden gegeven.

III Overwegingen van de Commissie.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7 van de Klachtenregeling aangesloten bij de landelijke commissie Primair, Voortgezet Onderwijs en Beroepsonderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen de hiervoor genoemde termijn is ingediend.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Allereerst wordt opgemerkt dat thans ter beoordeling staat de klacht zoals deze bij de Commissie is ingediend en zoals verwoord onder II. De Commissie beziet het handelen van de school ten aanzien van *** en kan, gelet op hetgeen is bepaald in artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling, een advies uitbrengen aan het bestuur van *** te ***. De door klagers op de hoorzitting gestelde omstandigheid, dat klagers zoon niet op een andere school wordt toegelaten, kan door de Commissie niet worden beoordeeld.

Op de hoorzitting is van de zijde van de directeur van *** aangegeven dat het door de praktijkschool aangeboden lesprogramma door de schoolinspectie is goedgekeurd. Gesteld, noch overigens is gebleken dat de uitvoering van het lesprogramma niet conform het goedgekeurde lesprogramma geschiedt.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de directeur van de praktijkschool zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat er in het onderhavige geval geen reden aanwezig is om voor ***, buiten de lessen techniek en houtbewerking om, een uitzondering te maken op het vastgestelde lesprogramma en toe te staan dat *** de module interne stage arbeidstraining niet hoeft te volgen. In dit kader wijst de Commissie erop dat van de zijde van de directeur is aangegeven, dat bij de aanmelding van *** de ouders van *** op de hoogte zijn gebracht van het soort onderwijs en de doelstelling van het onderwijs op de praktijkschool.

De Commissie stelt vast dat *** voor de speciale vorm van onderwijs, die aan de ***-school wordt gegeven, niet in aanmerking komt, omdat hij daar niet is toegelaten.

De Commissie hecht er aan op te merken dat - naar mevrouw *** ook op de hoorzitting heeft erkend - in het lesprogramma van andere praktijkonderwijsscholen eveneens arbeidstraining is opgenomen. De praktijkonderwijsschool is gericht op praktische training voor een plaats in het arbeidsproces, waarbij voor rekenen en taal vier uren per week zijn uitgetrokken. Nu dit de enige vorm van onderwijs is waar *** wordt toegelaten bestaan er geen alternatieven. De Commissie twijfelt er niet aan dat de school voldoende pogingen heeft ondernomen de ouders hieromtrent duidelijkheid te verschaffen doch stelt tevens vast dat het daarin niet is geslaagd.

De Commissie ziet in het verhandelde ter zitting nog aanleiding het volgende op te merken. Melding van *** absentie aan de leerplichtambtenaar heeft - in afwachting van diverse ontwikkelingen zoals onder meer de onderhavige procedure - nog niet definitief plaatsgevonden. De Commissie acht dit onjuist. Het belang van *** om op zijn eigen niveau het juiste onderwijs te krijgen is naar het oordeel van de Commissie met deze afwachtende houding absoluut niet gediend. Niet valt in te zien dat het oordeel van de Commissie inzake de klacht hieraan zou kunnen bijdragen. De definitieve verzuimmelding had dan ook naar het oordeel van de Commissie niet achterwege mogen blijven.

Tot slot wordt overwogen dat van de zijde van de school is toegegeven dat er geen afzuigsysteem in de leslokalen aanwezig zijn. Benadrukt is dat in de binnenkort te bouwen school wel wordt voorzien in een afzuigsysteem. Deze vorengaanse omstandigheid kan echter naar het oordeel van de Commissie niet tot gegrondverklaring van de onderhavige klacht leiden.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen acht de Commissie de klacht ongegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie ziet aanleiding om het advies uit te brengen dat met bekwame spoed een standpunt door het bevoegd gezag wordt ingenomen omtrent een al dan niet definitieve melding aan de leerplichtambtenaar van het niet aanwezig zijn van *** op school.

Aldus gegeven op 29 maart 2001 door mr. E.I. van den Bos-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en mr. M. Iedema als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

00051

SCHENDING GEHEIMHOUDINGSPLICHT

Klagers klagen over het feit dat het bevoegd gezag, het advies van de Commissie in de vorige klacht en het daarbij behorende verslag niet geheim heeft gehouden maar heeft toegezonden aan onder meer de Schoolcommissie. Klacht ongegrond

Advies aan:

Het bestuur van *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag).

Inzake: de klacht van de heer en mevrouw *** te***, ouders van ***(verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtenprocedure

Per e-mail van 29 oktober 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De klacht is gericht tegen de heer ***, algemeen bestuurslid van de *** in de gemeente ***, tevens voorzitter van de Schoolcommissie van de "****" te ***.

Klagers hebben hun klacht nader gespecificeerd in een e-mail van 18 november 2000.

Bij brieven van 15 december 2000 en 14 maart 2001 hebben klagers hun klacht aangevuld en nader gemotiveerd en verzoeken zij het bevoegd gezag actie te ondernemen.

Bij brief van 30 januari 2001 heeft het bevoegd gezag verzocht om een uitstel van zes weken, omdat het bestuur op dat moment met betrokkenen en de vertrouwenspersoon in gesprek was.

Bij brief van 8 februari 2001 heeft de Commissie het gevraagde uitstel verleend.

Op 23 april 2001 hebben de heer *** (schoolleider van ***), het bevoegd gezag en de heer *** schriftelijk gereageerd.

Op 16 mei 2001 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden in Leeuwarden. Klagers en de heer *** zijn in persoon verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heren *** (algemeen directeur), *** (onderwijskundig directeur) en *** (adviseur). Op verzoek van klagers heeft de Commissie voorts de heer ***, vertrouwenspersoon, uitgenodigd om bij de hoorzitting aanwezig te zijn. De heer *** was echter verhinderd en daarom niet in de gelegenheid de hoorzitting bij te wonen.

Klagers, de heer *** en het bevoegd gezag hebben tijdens de hoorzitting een toelichting gegeven op hun standpunt en geantwoord op vragen van de Commissie.

2. Feiten

Zoals hierna onder nummer 3 (beschrijving van de klacht) zal blijken, bestaat de klacht uit verschillende onderdelen. De Commissie zal om nader te noemen redenen in dit advies slechts een oordeel geven over het eerste klachtonderdeel (schending van de geheimhoudingsplicht) en daarover adviseren. De Commissie volstaat daarom met een weergave van die feiten, die betrekking hebben op het eerste klachtenonderdeel. Mocht de Commissie in een nader advies ook over de andere klachtonderdelen moeten oordelen, dan zal op dat moment uiteraard een uitvoerige weergave van de daarvoor relevante feiten en omstandigheden worden gegeven.

Klagers hebben reeds eerder een andere klacht (nr. 99026) ingediend bij de Klachtencommissie. In haar advies van 11 juli 2000 heeft de Commissie die klacht van klagers gegrond verklaard. In datzelfde advies heeft de Commissie aan het bevoegd gezag, kort samengevat, geadviseerd om te

bevorderen dat vanuit de school op een duidelijke wijze met ouders wordt gecommuniceerd en een beleid te ontwikkelen inzake de inschakeling van (externe) deskundigen.

In een brief van 8 september 2000, gericht aan onder meer de familie ***, heeft het bevoegd gezag laten weten wat er met dit advies gebeurt.

Het bevoegd gezag, al dan niet in de persoon van de heer ***, heeft een kopie van het advies van 11 juli 2000 (inzake klachtnummer 99026) en het verslag van de hoorzitting met betrekking tot die klacht doorgegeven aan de leden van het dagelijks bestuur van de Vereniging, de Schoolcommissie van de school in***, de schoolleider van de school in ***, de twee meest betrokken leerkrachten, de beide bovenschoolse directeuren en de juridisch adviseur van het bevoegd gezag.

3. De klacht

De klacht, zoals geformuleerd in de e-mails van klagers van 29 oktober en 18 november 2000, hun brieven van 15 december 2000 en 14 maart 2001 en de toelichting van de heer *** tijdens de hoorzitting van 16 mei 2001, bestaat uit drie onderdelen en kan als volgt worden samengevat:

Klagers klagen over het feit dat de heer ***, althans het bevoegd gezag, het advies van de Commissie in de vorige klacht en het daarbij behorende verslag niet geheim heeft gehouden maar heeft toegezonden aan onder meer de Schoolcommissie van *** te ***. In dit verband klagen klagers eveneens over het feit dat de heer *** een brief van 30 mei 1997 van de heer ***, gericht aan de toenmalige voorzitter van het bevoegd gezag, de heer ***, heeft verspreid onder team- en schoolcommissieleden. Klagers menen dat de positie van de heer *** als bestuurslid en als voorzitter van de schoolcommissie hierdoor onhoudbaar is geworden.

Klagers klagen over de wijze waarop het bevoegd gezag gevolg heeft gegeven aan het advies van de Commissie van 11 juli 200. De Commissie heeft toen geadviseerd om een goede communicatie te bevorderen en beleid te ontwikkelen met betrekking tot het inschakelen van (externe) deskundigen. Klagers menen dat de uitwerking van een en ander zeer traag verloopt.

Klagers klagen over het feit dat het bevoegd gezag weliswaar steeds gesprekken belooft, die zouden moeten leiden tot bemiddeling en een verbetering van de onderlinge verstandhouding, maar dat die gesprekken steeds uitblijven of niet naar wens verlopen.

4. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag de Modelklachtenregeling van de Besturenraad voor het Protestants Christelijk Onderwijs heeft overgenomen. Deze Klachtenregeling is op de behandeling van deze klacht van toepassing. Deze Klachtenregeling is gebaseerd op de zogeheten Kwaliteitswet (Wet van 18 juni 1998, Stb, 1998, 398).

Het bevoegd gezag heeft zich met toepassing van artikel 4 lid 2 van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Vereniging Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs.

De Commissie is derhalve bevoegd om van deze klacht kennis te nemen.

Kort voor de hoorzitting op 16 mei 2001 heeft het Commissielid mr Heuzeveldt laten weten wegens persoonlijke omstandigheden verhinderd te zijn om de zitting bij te wonen. Mr Heuzeveldt heeft daarom niet deelgenomen aan de hoorzitting en de beraadslaging over de klacht. Omdat voldaan is aan het voorgeschreven quorum (artikel 13 Modelklachtenregeling: twee Commissieleden, waaronder de voorzitter), is de Commissie desondanks bevoegd om de klacht te behandelen.

Op grond van artikel 7 lid 2 van de Klachtenregeling dient een klacht in beginsel binnen een jaar na de gedraging of beslissing, waarover wordt geklaagd, te worden ingediend. De klacht van klagers is tijdig ingediend, met uitzondering van het klachtonderdeel dat betrekking heeft op de openbaarmaking

van een brief uit 1997. Klagers waren daarvan al in 1998 op de hoogte. Desondanks hebben klagers twee jaren gewacht met het indienen van een klacht daarover. Gelet op artikel 7 lid 2 van de Klachtenregeling is dit klachtonderdeel daarom niet-ontvankelijk. De Commissie zal dit klachtonderdeel dan ook buiten beschouwing laten.

Voor het overige is de klacht van klagers ontvankelijk.

5. Overwegingen van de Commissie

Algemeen

De Commissie heeft moeten constateren dat door een verzuim van het secretariaat betrokkenen niet over alle stukken beschikken. Zo kenden klagers niet de brieven van 23 april 2001 van het bevoegd gezag en de heren *** en ***. Anderzijds was het bevoegd gezag niet op de hoogte van de brieven van klagers van 15 december 2000, waarin de klacht ten opzichte van de e-mails van 29 oktober en 18 november 2000 wordt uitgebreid. Tot slot heeft de heer *** tijdens de hoorzitting nog een aantal stukken overhandigd aan de Commissie. Deze zijn ten dele wellicht bekend bij het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kon echter niet weten dat die stukken in deze klachtenprocedure een rol zouden spelen en het bevoegd gezag heeft dan ook geen reactie daarop kunnen voorbereiden.

Voormelde omissie werd duidelijk tijdens de hoorzitting op 16 mei 2001. Het bevoegd gezag meende – en mocht menen – dat de klacht enkel bestond uit klachtonderdeel 1 (schending van de geheimhoudingsplicht). De andere stukken van klagers, alsmede de toelichting van de heer *** tijdens de hoorzitting, kende het bevoegd gezag niet. Het bevoegd gezag wist daarom niet dat ook de klachtonderdelen 2 en 3 aan de orde zouden komen.

Gelet op het voorgaande heeft de Commissie besloten dit advies te beperken tot klachtonderdeel 1. De behandeling van de klachtonderdelen 2 en 3 houdt de Commissie aan.

Tijdens de hoorzitting hebben alle betrokkenen duidelijk aangegeven dat zij met elkaar in gesprek willen blijven en veel voelen voor bemiddeling teneinde niet tegenover elkaar, maar met elkaar deze zaak af te ronden. De Commissie adviseert betrokkenen dan ook met klem om, nu de behandeling van klachtonderdelen 2 en 3 vanwege procedurele redenen toch moet worden aangehouden, te bezien of betrokkenen onder leiding van een deskundig bemiddelaar, nader tot elkaar kunnen komen. Betrokkenen zullen zo'n bemiddelaar in onderling overleg moeten kiezen. De bemiddelaar dient uiteraard het vertrouwen te hebben van alle betrokkenen. Indien partijen tot een vergelijk komen, dan kunnen de klachtonderdelen 2 en 3 worden ingetrokken. Zo niet, dan zal ten aanzien van die klachtonderdelen een afzonderlijke hoorzitting plaatsvinden en zal de Commissie daarover te zijner tijd adviseren.

Gelet op het voorgaande zal de Commissie hierna slechts klachtonderdeel 1 behandelen.

Toezending van het voorgaande advies en verslag

De Commissie stelt allereerst vast dat alleen het advies en het verslag zijn toegezonden aan de schoolcommissieleden, de leden van het dagelijks bestuur, de schooldirecteur en de twee meest betrokken leerkrachten. Andere op die zaak betrekking hebbende stukken zijn dus niet verzonden.

Klagers stellen dat het bevoegd gezag, althans de heer ***, heeft gehandeld in strijd met de geheimhoudingsplicht uit de Klachtenregeling, door een kopie van het advies en het verslag te zenden aan vorenbedoelde personen. De Commissie oordeelt dat een dergelijke geheimhoudingsplicht niet in de Klachtenregeling is opgenomen.

De geheimhoudingsplicht van de leden van de Klachtencommissie is geregeld in artikel 4 lid 4 van de Klachtenregeling. In de toelichting op dit artikel is expliciet vermeld dat deze geheimhoudingsplicht niet geldt voor het bevoegd gezag, de klager en de aangeklaagde.

Dat laat uiteraard onverlet dat het advies van de Commissie en het verslag van de hoorzitting privacygevoelige informatie kunnen bevatten. Het spreekt naar het oordeel van de Commissie dan ook voor zichzelf dat het bevoegd gezag, evenals alle anderen die bij de behandeling van de klacht betrokken zijn, daarmee zeer bedachtzaam en zorgvuldig moeten omgaan. Daaruit vloeit dan ook voort dat stukken niet zo maar kunnen worden gekopieerd en aan derden overhandigd. Daarvoor is tenminste vereist dat daarmee een redelijk belang is gediend en dat de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen (bijvoorbeeld klagers, maar ook aangeklaagde leerkrachten) niet onevenredig wordt geschaad.

In dit geval acht de Commissie het redelijk dat de schoolcommissie kennis heeft kunnen nemen van het advies van de Commissie. De schoolcommissie is immers betrokken bij het beleid met betrekking tot interne en externe communicatie. De schoolcommissie van *** heeft er daarom belang bij om te weten wat er op *** is misgegaan, alsmede wat de Commissie naar aanleiding daarvan heeft geadviseerd. De schoolcommissie van de *** zal er immers – mede – op moeten toezien dat dergelijke voorvallen in de toekomst worden voorkomen. De Commissie acht het daarom niet onzorgvuldig dat de leden van de schoolcommissie weten wat de Commissie heeft geadviseerd, alsmede hoe de Commissie tot haar advies is gekomen.

Daarbij moet worden bedacht dat de directeur van de *** krachtens de Klachtenregeling wordt geïnformeerd over het verloop van de klachtenprocedure. De directeur krijgt bijvoorbeeld in een vroeg stadium te horen dat een klacht wordt onderzocht (artikel 7 lid 9). Voorts ontvangt de schooldirecteur een kopie van het advies van de klachtencommissie en het verslag van de hoorzitting (artikel 12 lid 3 en artikel 15 lid 1 van de Klachtenregeling). Mede gelet op deze betrokkenheid van de schooldirecteur acht de Commissie het in dit geval alleszins redelijk dat de leden van de schoolcommissie van het advies op de hoogte zijn.

Dit alles geldt in mindere mate voor het verslag van de hoorzitting. Bedacht moet worden dat het horen van klager en aangeklaagde plaatsvindt in een besloten zitting (artikel 11 lid 1 Klachtenregeling). Bovendien geldt als hoofdregel dat klager en aangeklaagde buiten elkaars aanwezigheid worden gehoord (artikel 11 lid 2 Klachtenregeling). Tijdens de hoorzitting op 17 mei 2000 inzake klachtnummer 99026 zijn partijen ook daadwerkelijk buiten elkaars aanwezigheid en in een besloten vergadering gehoord. Onder deze omstandigheden mogen klagers er vanuit gaan dat zij tijdens de hoorzitting vrijuit kunnen spreken. Zij behoeven er geen rekening mee te houden dat hetgeen zij vertellen via het verslag bij een breder publiek terecht komt. Dat verhoudt zich niet met het besloten karakter van de zitting en het afzonderlijk horen van klagers en aangeklaagde. Om die reden oordeelt de Commissie dat het bevoegd gezag, althans de heer ***, toezending van het verslag aan de leden van de schoolcommissie, de schoolleiding en de betrokken leerkrachten achterwege had moeten laten. Toezending van het verslag dient, naar het de Commissie voorkomt, ook geen enkel redelijk doel. Voor de schoolcommissieleden, de schooldirecteur en de betrokken leerkrachten is immers wél van belang wat de Commissie heeft geadviseerd, alsmede hoe de Commissie tot haar oordeel is gekomen, maar niet wat klagers daarover in een besloten zitting hebben opgemerkt.

De Commissie merkt in dit verband op dat artikel 15 lid 1 van de Klachtenregeling bepaalt dat het bevoegd gezag het verslag van de hoorzitting onder meer toezendt aan de directeur van de betrokken school, tenzij zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten. In de situatie dat klagers en aangeklaagde afzonderlijk zijn gehoord, is de Commissie van oordeel dat in dat geval over het algemeen snel sprake zal kunnen zijn van zwaarwegende belangen (van klagers of anderen die afzonderlijk zijn gehoord), die zich verzetten tegen toezending van het volledige verslag aan de schooldirecteur.

Resumerend oordeelt de Commissie dat in dit geval de toezending van het advies aan de schoolcommissieleden en leerkrachten wel, maar toezending van het verslag aan genoemde personen geen redelijk doel dient. De Commissie zal de klacht dan ook gegrond verklaren, voor zover de klacht betrekking heeft op het toezenden van het verslag van de hoorzitting aan de schoolcommissieleden en de leerkrachten.

Met betrekking tot de verspreiding van het advies zal de Commissie nog ingaan op de vraag of de privacy van klagers daardoor onevenredig is aangetast. Indien dat het geval zou zijn, dan zou

toezending van het advies achterwege moeten blijven, zelfs al zou daarmee een redelijk doel zijn gediend.

De Commissie neemt als uitgangspunt dat bij een aantal mensen binnen de schoolgemeenschap bekend was dat en waarover klagers hadden geklaagd. Klagers hebben daarover zelf gesproken met ouders van medeleerlingen. Voorts hebben klagers leden van de schoolcommissie daarover benaderd. Bij een aantal mensen was dus bekend dat klagers een klacht hadden ingediend bij de Commissie, alsmede het onderwerp van die klacht en het advies van de Commissie daarover. Klagers hebben daarvan zelf geen geheim gemaakt.

Tegen deze achtergrond oordeelt de Commissie dat het bevoegd gezag, althans de heer ***, geen onevenredige inbreuk heeft gemaakt op de privacy van klagers, door het advies van de Commissie door te geven aan de leden van de schoolcommissie.

Conclusie en advies

De Commissie verklaart klachtonderdeel 1 gegrond, voor zover betrekking hebbend op het doorgeven van het verslag van de hoorzitting aan de schoolcommissieleden en de betrokken leerkrachten.

De klacht is ongegrond voor zover de klacht betrekking heeft op het doorgeven van het advies van de Commissie.

De Commissie houdt de behandeling van de klachtonderdelen 2 en 3 aan tot een nader te bepalen datum.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om met het doorgeven en verspreiden van stukken die betrekking hebben op een klacht zeer bedachtzaam en zorgvuldig om te gaan. Het betreft naar de aard immers vrijwel altijd privacygevoelige informatie. Slechts wanneer daarmee een redelijk doel is gediend en geen onevenredige inbreuk wordt gemaakt op de privacy van betrokkenen, kunnen stukken doorgegeven worden. Zeker indien betrokkenen afzonderlijk zijn gehoord tijdens een besloten hoorzitting, dan dient het verslag van die hoorzitting uitermate vertrouwelijk behandeld te worden.

Met betrekking tot de klachtonderdelen 2 en 3 geeft de Commissie alle betrokkenen in overweging om onder begeleiding van een deskundig bemiddelaar het gesprek met elkaar aan te gaan op basis van een agenda die betrokkenen in overleg met de bemiddelaar zelf samenstellen. Betrokkenen zullen die bemiddelaar zelf in goed onderling overleg moeten uitkiezen. De bemiddelaar zal uiteraard het vertrouwen van alle betrokkenen moeten hebben. Het komt de Commissie voor dat in ieder geval tijdig voor de zomervakantie met de bemiddeling wordt gestart zodat hopelijk voor de aanvang van het nieuwe schooljaar achter deze slepende kwestie een punt kan worden gezet.

In ieder geval zal de Commissie graag vóór 6 juli 2001 van de betrokkenen vernemen of een voortzetting van de behandeling van klachtonderdelen 2 en 3 door de Commissie noodzakelijk is.

Aldus gegeven op 16 mei 2001 door mr A.A. Lycklama à Nijeholt als voorzitter, alsmede door mr F.E. Kronemeijer als lid, in tegenwoordigheid van mr W.R. van der Velde als secretaris.

00052

PLAATSING EN AANPAK PESTGEDRAG

Klagers klagen ten eerste over het feit dat hun dochter niet in een rustiger klas wordt geplaatst. Ten tweede heeft de klacht betrekking op het ontbreken van een snelle en adequate aanpak door de school en het bevoegd gezag van het pestgedrag van klasgenoten. Klacht ongegrond.

Advies aan:

het bestuur van de *** Stichting voor Onderwijs, Zorg- en Dienstverlening aan mensen met een visuele handicap te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** en mevrouw ***, ouders van ***, te ***(verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 16 december 2000 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen het bevoegd gezag vanwege hun inadequate optreden tegen het pestgedrag van medeleerlingen jegens *** op school.

Desgevraagd hebben het bevoegd gezag en de school bij brief van 9 februari 2001 meegedeeld op welke wijze tot dan toe getracht is de onderhavige klacht op schoolniveau op te lossen.

Op 26 maart 2001 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen bijgestaan door ***, maatschappelijk werker. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door ***, lid van de Raad van Bestuur. Voorts zijn verschenen de heer ***, algemeen directeur, mevrouw ***, locatiedirecteur ***, en de heer ***, coördinator algemeen onderwijs. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Standpunt van klagers.

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie af dat de klacht in twee onderdelen uiteen valt.

Klagers klagen ten eerste over het feit dat hun dochter *** niet in een rustiger klas wordt geplaatst.

Tijdens het schooljaar 1999/2000 zat *** in de eerste brugklas van de Onderwijsinstelling *** te ***. Gedurende dit schooljaar is *** regelmatig en langdurig gepest door klasgenoten op school. Klagers hebben in september 2000 voorgesteld aan de school om *** over te plaatsen naar een rustiger klas van een andere samenstelling. Uiteindelijk hebben zij bezwaren geuit tegen het feit dat *** na meer dan drie maanden "ondeskundig proberen" pas op 10 december 2000 is overgeplaatst naar een andere klas.

B. Ten tweede heeft de klacht betrekking op het ontbreken van een snelle en adequate aanpak door de school en het bevoegd gezag van het pestgedrag van klasgenoten jegens ***.

Naar de mening van klagers had de aanpak een onbevredigend resultaat omdat het pesten van hun dochter onverminderd voortging. In dit verband hebben klagers gesteld dat de school niet tijdig en niet voldoende adequaat heeft gereageerd op het pesten van *** door klasgenoten en dat geen of onvoldoende concrete actie is ondernomen om het pestgedrag te stoppen. Klagers menen dat *** van deze inadequate aanpak het slachtoffer is geworden.

Overwegingen van de Commissie.

Ten aanzien van het plaatsen van *** in een rustiger klas overweegt de Commissie als volgt.

Vaststaat dat *** per 10 december 2000 is overgeplaatst naar een andere klas op school. Nu reeds aan deze grief van klagers is voldaan, is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht is komen te vervallen.

Reeds hierom is de klacht in zoverre ongegrond.

Ten aanzien van de niet tijdige en inadequate aanpak door het bevoegd gezag van het gesignaleerde pestgedrag overweegt de Commissie het volgende.

Gelet op hetgeen op de hoorzitting en uit het dossier naar voren is gekomen kan naar het oordeel van de Commissie niet worden gezegd dat niet adequaat is opgetreden tegen het pesten van *** door medeleerlingen. Gewezen wordt daartoe op het navolgende.

Naar aanleiding van de mededeling van mevrouw *** dat *** werd gepest, heeft mevrouw ***, voornoemd, met haar besproken dat er in de klas van *** leerlingen zitten met probleemgedrag. Zij heeft tevens verteld dat het gedrag van deze leerlingen niet speciaal op *** is gericht. Na een incident op 1 september 2000 volgden telefoongesprekken tussen mevrouw *** en mevrouw ***, waarin de zorg om *** werd besproken. Bij brief van 5 september 2000 heeft mevrouw *** de mening van de docenten aan klagers verwoord en heeft zij uitleg gegeven omtrent de problematiek.

Tijdens een bijzondere lerarenvergadering op 6 oktober 2000 is voorts de problematiek in de klas van *** en met name het pestgedrag van medeleerlingen besproken. In de daarop volgende maanden heeft de school enkele gesprekken met de 'boosdoeners' gehad. Daarbij is hun gedrag besproken en zijn er duidelijke afspraken gemaakt gericht op herstel van de rust binnen de klas. Met *** is vervolgens afgesproken dat zij - in geval zich weer problemen zouden voordoen - op elk moment haar klassenmentor of de coördinator daarover zou informeren, desnoods middels een e-mail. Voorts werd de leerling, wiens gedrag het meest verwijtbaar was, op school apart gezet. Deze kon zijn terugkomst in de klas slechts verdienen met goed gedrag.

Na een nieuw incident werd *** met toestemming van klagers op 10 december 2000 ten slotte naar een andere klas overgeplaatst.

De Commissie stelt vast dat in het schooljaar 1999/2000 in de brugklas sprake was van een escalerende situatie waarbij moest worden ingegrepen. Dienaangaande overweegt de Commissie dat gebleken de ernst van de situatie en de minimale speelruimte van het bevoegd gezag, de schoolleiding naar het oordeel van de Commissie op momenten dat handelen van haar werd verwacht, ook heeft gehandeld en daarbij de juiste stappen heeft genomen jegens de leerlingen die debet waren aan het pesten van medeleerlingen. Dat de schoolleiding haar taak in deze ook zorgvuldig heeft opgevat moge ook blijken uit het feit dat zij niet het treffen van een strafmaatregel als het verwijderen van een leerling uit een klas uit de weg is gegaan. Daarmee heeft de schoolleiding ook aangegeven dat zij de "pester" en diens gedrag wenste aan te pakken om daarmee ook duidelijk te maken dat afwijkend gedrag waar anderen de dupe van worden of kunnen worden niet wordt getolereerd. De schoolleiding koos daarmee voor rust en bescherming van *** en haar medeklasgenoten. Deze maatregel is uitvoerig besproken. Naar het oordeel van de Commissie heeft derhalve een zorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden en heeft de school optimale aandacht besteed aan de belangen van ***.

De Commissie heeft begrip voor het standpunt van de ouders dat zij er vanuit hun verantwoordelijkheid voor zouden hebben gekozen om *** reeds spoedig na de zomer- vakantie over te plaatsen naar een andere klas. Zij dienen echter ook begrip te hebben voor het standpunt van een onderwijsinstelling dat niet getolereerd kan worden dat pestgedrag loont. Daar waar de onderwijsinstelling het slachtoffer van het pestgedrag beschermt voorzover dat pestgedrag zich voordoet binnen en onder de verantwoordelijkheid van de onderwijsinstelling en daarop ook haar inzet baseert bij het treffen van maatregelen heeft dat de goedkeuring van de Commissie. Dat over de aanpak en de maatregelen alsdan zorgvuldig wordt gecommuniceerd met alle betrokkenen – waaronder met name ook de ouders - is voor vertrouwen en begrip van het beleid dan wel van belang.

De Commissie merkt nog op dat klagers wellicht onvoldoende zicht hebben gekregen op de mogelijkheden en onmogelijkheden van de schoolleiding. Vaststaat dat geen afschrift van hetgeen tijdens de lerarenvergadering van 6 oktober 2000 is besproken als bevestiging aan de ouders is verstrekt. Het verdient de voorkeur dat van dergelijke belangrijke zaken schriftelijk bericht aan de ouders wordt gezonden, zodat op duidelijke wijze met de ouders wordt gecommuniceerd.

Dat de in het werk gestelde pogingen niet tot tevredenheid bij klagers hebben geleid, kan niet leiden tot het oordeel dat de schoolleiding zich onvoldoende heeft ingespannen om tot een oplossing voor de ontstane situatie te komen.

Gelet op voorgaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de klacht tegen het bevoegd gezag ongegrond dient te worden verklaard.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ten aanzien van het plaatsen van *** in een rustiger klas ongegrond.
Verklaart de klacht ten aanzien van het bevoegd gezag ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert voorts ten overvloede aan het bevoegd gezag het initiatief te nemen tot een afrondend gesprek met klagers over de voorbije periode met het oogmerk ontstane irritatie aan de zijde van de ouders weg te nemen zodat toekomstige contacten tussen school en ouders over *** geen hinder zullen of kunnen ondervinden van thans afgedane zaken. De Commissie gaat er van uit dat ook de ouders deze gelegenheid te baat zullen nemen om het verleden "op te ruimen" en in de contacten met de school een nieuwe start te maken.

Aldus gegeven op 26 maart 2001 door mr. Joh.C. Westmaas, als voorzitter,
alsmede drs. K.M.P.A.M. Habryka en drs. L. van Noort als leden, in tegenwoordigheid van
mr. B. Eijsink als secretaris.